

**AVANTPROJECTE CAMPUS DE LES ARTS PER A CAN RICART,
AL DISTRICTE 22@ DE BCN**

NOVEMBRE DE 2018

Àrea d'infraestructures i Serveis Generals

CONTINGUT

MEMÒRIA

IN. ÍNDEX DE LA MEMÒRIA
DD. DADES GENERALS
MD. MEMÒRIA DESCRIPTIVA
MN. NORMATIVA APLICABLE

PRESSUPOST

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

DG IN. ÍNDEX DE LA DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
DG O. IMPLANTACIÓ
DG A. DEFINICIÓ ARQUITECTÒNICA DE LA INTERVENCIÓ

DOCUMENTS ANNEXOS

DOCUMENTS ANNEXOS AL PROJECTE

MEMÒRIA

IN. ÍNDEX DE LA MEMÒRIA

IN. ÍNDEX DE LA MEMÒRIA

DD. DADES GENERALS

DD 1 Identificació i objecte del projecte

1. Títol del projecte
2. Objecte de l'encàrrec
3. Situació: núm. de parcel·la, municipi, direcció postal, referència cadastral.

DD 2 Agents del projecte

1. Promotor: persona física, societat, empresa, NIF/CIF, responsable, direcció postal, direcció electrònica, telèfon.
2. Projectista: persona física, societat, empresa, NIF/CIF, responsable, direcció postal, direcció electrònica, telèfon.

DD 3 Relació de documents complementaris, projectes parcials

MD. MEMÒRIA DESCRIPTIVA

MD 1 Informació prèvia: antecedents i condicionants de partida

1. Descripció general de les premisses i condicionants de l'encàrrec.
2. Marc legal

MD 2 Descripció del projecte

2.1 Descripció general del projecte i dels espais exteriors adscrits

Descripció del projecte i la seva implantació en relació a l'entorn
Ordenació i urbanització dels espais exteriors

2.2 Justificació del compliment de la normativa urbanística.

2.3 Descripció de l'edifici . Programa Funcional.

Aspectes formals, funcionals i constructius de l'edifici
Descripció de la solució adoptada, configuració general: forma, volumetria, altura, número de plantes, accessos, etc.
Programa funcional: ús característic i resta d'usos

2.4 Relació de superfícies útils i construïdes i paràmetres resum de l'edifici

- Relació de superfícies útils
- Relació de superfícies construïdes de cada entitat.

MD 3 Requisits a complir en funció de les característiques de l'edifici

Relació de requisits a complir en el conjunt de l'edifici i que depenen de les seves característiques i ubicació.

Definició de les prestacions de l'edifici que permeten garantir els requisits d'acord amb la normativa aplicable (estatal, autonòmica i/o municipal o altres reglamentacions).

MD 4 Descripció dels sistemes que componen l'edifici

• 4.1 Treballs previs

• 4.2 Sustentació

Condicionants de l'entorn del solar i de possibles preexistències.
Definició de la tipologia de fonamentació i contenció prevista.

• 4.3 Sistema estructural

Especificació d'elements o situacions que puguin afectar el comportament o a la durabilitat de l'estructura (situacions d'alta agressivitat ambiental o d'ús, ..) Definir el tipus estructural previst, geometria global, llums previstes i materials.

• 4.4 Sistema d'envolvent i acabats exteriors

Descriure les característiques generals dels sistemes.

• 4.5 Sistema de compartimentació i acabats interiors

Descriure les característiques generals dels sistemes.

• 4.6 Sistema d'acondicionament, instal·lacions i serveis

Característiques generals de disseny i implantació de les instal·lacions. Entre d'altres:

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

ANNEXOS

DD. DADES GENERALS

DD1 Identificació i objecte del projecte

Títol del projecte

Avantprojecte Campus de les Arts per a Can Ricart, al districte 22@ de Barcelona

Objete de l'encàrrec

Aquest avantprojecte consisteix en la gran rehabilitació del recinte industrial de Can Ricart i conversió funcional en l'equipament docent "Campus de les Arts".

Aquest avantprojecte quedarà annexat dins del "Pla Especial Integral per a la regulació de l'equipament CAMPUS DE LES ARTS a Can Ricart. Districte 22@ BCN.", condició necessària per el desenvolupament d'aquesta figura urbanística.

Situació

Direcció postal: Carrer d'Emília Coranty, 5, 08019 Barcelona

DD2 Agents del projecte

Promotor

Nom: Universitat de Barcelona

CIF: Q-0818001-J

Direcció postal: Gran Via de les Corts Catalanes 585 - 08007 Barcelona

Projectista

Nom: Andrés Lezcano Horno

NIF: 36.933.032-T

Direcció postal: C/Balme 21, 4t 2a - 08007 Barcelona

Direcció electrònica: alezcano@ub.edu

Telèfon: 93 403 53 33

DD3 Relació de documents complementaris annexats al final d'aquest document d'avantprojecte.

-Memòria de la intervenció arqueològica preventiva de control i excavació al carrer d'Emília Coranty, 11-15 (Can Ricart) de Barcelona, redactada al gener de 2016 per l'autora Conxita Ferrer Alvarez.

-"Informe d'impacte sobre el patrimoni arqueològic" a Can Ricart emès per l'Ajuntament de Barcelona a data 14 d'agost de 2018.

-Estudi Històric, arquitectònic i constructiu de Can Ricart, redactat per la Montserrat Villaverde, el Xavier Casanovas i la Susana Magaña a l'any 2007 i encarregat per 22 ARROBA BCN SA a l'empresa Àqaba.

-Estudi Històric-Arquitectònic de l'edifici annex de l'antiga fàbrica de Can Ricart, redactat al març de 2015 per l'empresa Veclus.

-Estudi Geotècnic redactat pel geòleg Joan Recasen Bertran, el 10 de juny de 2015.

MD. MEMORIA DESCRIPTIVA

MD 1 Informació prèvia: antecedents i condicionants de partida:

1. Descripció general de les premisses i condicionants de l'encàrrec.

Can Ricart és un recinte fabril construït al 1853, destinat en el seu dia a la fabricació d'estampats, que va romandre amb activitat industrial fins a l'últim quart del segle XX. Al 2008 va ser declarat Bé Cultural d'Interès Nacional i en successius convenis i acords (2013 i 2015) l'Ajuntament de Barcelona, propietari de totes les finques qualificades d'equipament del recinte, va cedir a la Universitat de Barcelona l'ús per 50 anys de la nau industrial principal i d'alguns edificis annexes.

La situació actual d'aquests edificis cedita demana un ingent procés de rehabilitació per poder destinar-los efectivament a nous usos universitaris. L'avantprojecte CAMPUS DE LES ARTES es regeix per tres criteris fonamentals:

- El primer i principal és el de la restitució patrimonial, per retornar els edificis al seu aspecte arquitectònic anterior al deteriorament i recuperar així per al barri del Poblenou l'únic recinte fabril de disseny manchesterià de l'època.
- El segon criteri és el de l'eficiència energètica, per aprofitar les potencialitats d'estalvi a partir de l'emplaçament tant proper a la instal·lació Districlima i per mostrar la compatibilitat entre rehabilitació patrimonial i eficiència energètica.
- I el tercer criteri és evidentment el del programa funcional, per respondre a les necessitats de la nova activitat universitària que s'hi desenvoluparà.

Les naus de Can Ricart permetran al projecte CAMPUS DE LES ARTS disposar d'uns 7.500 m2 de sostre repartits en dues plantes.

La proposta de distribució dels espais contempla aules, auditori, espais de recerca i creació, despatxos de treball, recursos audiovisuals (laboratoris i plató entre d'altres) a més d'oficines i sala de reunions però sense perjudici de tots els canvis que s'hi puguin introduir a partir de la concreció dels continguts del projecte.

Una altra de les característiques importants de Can Ricart és el seu emplaçament al bell mig del pol cultural del districte 22@, anomenat Pere IV-milla creativa, i en particular a tocar de dues de les fàbriques de creació més importants de la ciutat: Hangar, en el mateix recinte i La Escocesa a un km escàs. A una distància també molt curta estan situats equipaments culturals de primer ordre com el Museu del Disseny, el Teatre Nacional de Catalunya o l'Auditori que, entre d'altres activitats musicals, acull l'ESMUC. Aquest emplaçament permetrà doncs al projecte CAMPUS DE LES ARTS i a la futura Universitat de les Arts inserir-se fàcilment en l'ecosistema cultural de Barcelona en les seves vessants (creació, producció, difusió...).

• Dades de la parcel·la:

L'àmbit d'actuació del projecte de reforma del Recinte de Can Ricart està situat a l'interior de l'illa definida pels carrers Marroc, Espronceda, Perú i Bilbao del districte de Sant Martí dintre del pla del 22@ de Barcelona. L'accés a l'edifici es fa actualment pel Passatge del Marqués de Santa Isabel i en un futur per la creació d'un nou passatge que unirà els dos costats del carrer Bolívia. Totes les naus que formen part del projecte són accessibles com a mínim per una de les seves façanes a través dels passatges o places que voltgen el recinte.

• Característiques rellevants de les infraestructures, edificacions, vegetació i altres elements de l'entorn.

Urbanització:

D'acord amb el conveni subscrit entre la Universitat de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona, les obres de urbanització són responsabilitat de l'Ajuntament. Aquestes obres estan pendents d'execució i inclouen l'arribada de les infraestructures generals a l'edifici.

• Servituds

El Pla Especial en vigor comprèn la servitud de pas d'un vial que extén el carrer Bolívia i el conecta travessant la parcel·la de Can Ricart.

• Condicionants de Patrimoni.

El 22 d'abril de 2008 el departament de Cultura de la Generalitat declara el conjunt històric fabril de Can Ricart bé cultural d'interès nacional, BCIN, en la modalitat de conjunt històric.

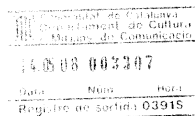
"GOV/69/2008, de 22 d'abril, pel qual es declara bé cultural d'interès nacional, en la categoria de conjunt històric, una agrupació d'edificis del recinte fabril de Can Ricart, a Barcelona, i se'n delimita el seu entorn de protecció."

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Direcció General del Patrimoni Cultural
Servei de Patrimoni Arquitectònic

Data:	Barcelona, 9 de maig de 2008
Referència:	Ref./N: 434/K104 NB/MA/jd
Assumpte:	Acord declaració BCIN-CH d'una agrupació d'edificis del recinte fabril de Can Ricart, a Barcelona

Sr. Miquel Garcia Sanjuan
Director d'Actuació Urbanística
Sector d'Urbanisme
AJUNTAMENT DE BARCELONA
Avda. Diagonal, 230 2n.
08018 BARCELONA

Us notifiquem l'Acord GOV/69/2008, de 22 d'abril, del Govern de la Generalitat de Catalunya, que s'adjunta en annex, pel qual es declara bé cultural d'interès nacional, en la categoria de conjunt històric, una **agrupació d'edificis del recinte fabril de Can Ricart, a Barcelona** (Barcelonès) i se'n delimita l'entorn de protecció.

Aquest Acord ha estat publicat el dia 9 de maig de 2008 al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (número 5128), el que poso en el vostre coneixement als efectes pertinents.

Contra aquest acte, que exhaureix la via administrativa, podeu interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos des de la recepció d'aquesta notificació. Tot això sense perjudici que opteu prèviament per interposar recurs potestatiu de reposició en el termini d'un mes, tal com estableix l'article 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La cap del Servei

Elsa Ibar Torras

C/ Portaferriassa, 1 (Palau Moja)
08002 Barcelona
Telèfon: 93 316 27 40
Fax: 93 316 27 41

139
21 MAIG 2008

ACORD

GOV/69/2008, de 22 d'abril, pel qual es declara bé cultural d'interès nacional, en la categoria de conjunt històric, una agrupació d'edificis del recinte fabril de Can Ricart, a Barcelona, i se'n delimita el seu entorn de protecció.

Per Resolució CMC/881/2007, de 23 de març (DOGC núm. 4853, de 30.3.2007), es va incoar expedient de declaració de bé cultural d'interès nacional, en la categoria de conjunt històric, a favor d'una agrupació d'edificis del recinte fabril de Can Ricart, a Barcelona i de delimitació del seu entorn de protecció.

S'han complert tots els tràmits preceptius en la instrucció d'aquest expedient d'acord amb el que estableixen els articles 8 i següents de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.

A l'expedient consten els informes favorables del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català i de l'Institut d'Estudis Catalans.

Durant la tramitació de l'expedient s'han presentat al·legacions que han estat analitzades i contestades per la Direcció General del Patrimoni Cultural Català.

A proposta del conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, el Govern de la Generalitat de Catalunya

ACORDA:

- 1 Declarar bé cultural d'interès nacional, en la categoria de conjunt històric, a favor d'una agrupació d'edificis del recinte fabril de Can Ricart, a Barcelona (Barcelonès), segons la ubicació i la descripció que consten a l'annex 1 d'aquest Acord.
- 2 Delimitar l'entorn de protecció d'aquest conjunt històric, que es grafia en el plànol que es publica amb aquest Acord i segons la justificació que consta a l'annex 2.
- 3 Publicar íntegrament al DOGC i al BOE aquest Acord, de conformitat amb el que preveu l'article 12 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre del patrimoni cultural català, i notificar-lo als interessats i a l'ajuntament del municipi on radica el bé esmentat.
- 4 Contra aquest Acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs potestatiu de reposició davant el Govern de la Generalitat de Catalunya en el termini d'un mes, o bé, recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos, a comptar, en tots dos casos, des de la publicació al DOGC o des de la corresponent notificació.

Barcelona, 22 d'abril de 2008

LAIA BONET RULL
Secretària del Govern

ANNEX 1

UBICACIÓ I DESCRIPCIÓ

Descripció del conjunt

El conjunt de Can Ricart té un perímetre irregular i es troba definit per dues sèries de naus paral·leles, la nau principal i les naus del passatge enllaçades mitjançant una nau transversal, la qual genera dos àmbits diferenciats: el primer des de l'entrada fins a la nau transversal i la torre del rellotge, i el segon a l'altra banda de

la nau esmentada i a on s'hi troben les construccions en les quals estava instal·lat el sistema energètic original (a vapor), i tres naus més destinades originalment a l'activitat productiva de Can Ricart.

Notícia Històrica

La construcció de Can Ricart es va iniciar entre els anys 1852 i 1854 amb projecte de l'arquitecte Josep Oriol i Bernadet (1811-1860). El complex industrial de Can Ricart estava dedicat a l'estampació de teixits.

La fàbrica de Can Ricart és una de les primeres projectades per un arquitecte acadèmic i no per un mestre de cases. El disseny de Josep Oriol i Bernadet va desenvolupar un edifici basat en una formalització estètica de caràcter neoclàssic i no segueix el model manxesterià d'obra vista usual en l'arquitectura industrial.

El projecte respon a les necessitats de l'activitat industrial en generar un edifici funcional i amb capacitat de creixement, tot seguint el mateix esquema bàsic. La finca original ocupa una superfície equivalent a quatre illes de l'Eixample de Barcelona. La fàbrica s'organitza a partir d'un cos principal que, mitjançant dues places i un eix perpendicular a l'accés, articula naus adossades i naus exemptes, de manera que s'adaptin a les necessitats de les diverses parts del procés productiu que s'hi ha de desenvolupar. El conjunt està format per naus de desenvolupament lineal d'una planta o de dues.

Després de la mort de Josep Oriol i Bernadet, Josep Fontseré i Mestre (1829-1897) va completar el conjunt.

Després de la Guerra Civil es van construir diverses addicions al recinte que segueixen la lògica de la traça preexistent.

Can Ricart va ser la primera indústria de Sant Martí que va comptar amb una instal·lació de vapor com a força motriu. Després dels canvis en el sistema de subministrament d'energia, en eliminar la màquina de vapor, es va conservar el conjunt d'edificis en els quals s'hi ubicava el sistema energètic antic, és a dir, es conserven a més de la xemeneia, les construccions que funcionaven com a sala de calderes i com a sala de la màquina de vapor. La xemeneia és d'obra vista i té forma cònica sobre una base octogonal.

L'empresa tèxtil de Can Ricart abastava la totalitat del cicle productiu del cotó: filat, teixit i estampat. Així, el complex industrial del Poble Nou formava part d'un conjunt amb el del Raval a Barcelona, dedicat a la filatura i el Can Ricart de Manresa on s'hi feia el teixit, que finalment s'estampava al Poble Nou.

Can Ricart del Poble Nou va ser una de les primeres fàbriques d'estampació mecànica de teixits de cotó a Catalunya.

A la dècada dels anys vint Can Ricart es va unir al grup empresarial tèxtil Bertrand i Serra. A partir d'aleshores en el recinte de Can Ricart del Poble Nou s'hi van instal·lar activitats industrials diverses, a més de l'originària del ram tèxtil. La diversificació d'usos i la implantació d'empreses, es va anar ampliant de manera que en el moment de plantejar la reforma del recinte actualment en curs, a Can Ricart hi havia trenta-quatre empreses industrials diferents en funcionament, les quals han anat tancant paulatinament durant els anys 2005 i 2006.

Es considera conjunt històric l'agrupació d'edificis -que estan assenyalats en el plaol que es publica juntament amb aquest Acord- ubicats en l'espai de les quatre illes formades pels carrers Perú, Marroc, Bilbao i Espronceda. Aquests edificis i elements també estan declarats bé cultural d'interès local d'acord amb la Modificació del Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic historicartístic de la ciutat de Barcelona, Districte de Sant Martí, Patrimoni industrial del Poble Nou aprovada pel Ple de l'Ajuntament de Barcelona el 24 de novembre de 2006 i

inclosos en la Modificació del Pla de millora urbana de la U/A-1 del PERI del sector del Parc Central, preservació del recinte de Can Ricart, aprovada per l'Ajuntament de Barcelona el 24 de novembre de 2006.

ANNEX 2

Justificació de l'entorn de protecció

La definició d'un entorn de protecció al voltant d'aquest conjunt històric es presenta com un instrument per garantir la pervivència dels seus valors culturals en les millors condicions possibles.

Aquesta figura legal considera i incorpora, des de la seva pròpia definició, les interaccions del conjunt amb cada un dels elements urbans del seu entorn, així com la relació entre ells. És, doncs, una eina de protecció global, valorativa de la realitat, amb la clara intencionalitat de conservar en les millors condicions possibles el llegat patrimonial inherent al conjunt.

Es vol assolir l'equilibri entre la necessitat de crear una àrea de protecció al voltant del conjunt que garanteixi suficientment el control sobre el seu entorn i la voluntat de no afectar més espais dels estrictament indispensables per a la seva correcta conservació.

Els criteris de definició de l'entorn es basen en l'especificitat de la situació urbana del conjunt i especialment en la seva ubicació a l'interior d'una macro illa de l'Eixample de grans dimensions on coexisteixen edificacions industrials i residencials.

Per tal de definir l'àrea delimitada com a entorn de protecció del conjunt històric format per una agrupació d'edificis del recinte fabril de Can Ricart, s'han valorat i tingut en compte els conceptes següents:

- a) Interès social en el manteniment d'uns espais de trànsit privats de l'antiga fàbrica i que ara passaran a ser d'accés públic.
- b) Anàlisi de l'ordenació territorial i urbanística: s'ha estudiat i valorat la zona urbana actual, la històrica, les previsions conegudes de desenvolupament futur, la viabilitat i les parcel·lacions així com la qualificació urbanística i altres nivells de protecció existents.
- c) Documentació històrica gràfica i documental: que ha permès conèixer i valorar el desenvolupament dels diferents immobles de la fàbrica al llarg del temps i conèixer-ne l'evolució.
- d) Anàlisi arquitectònica: que ha permès conèixer i estudiar les preexistències de tipologies, materials, façanes, color, textures, proporcions de buits i plens, etc., així com la valoració cultural i arquitectònica dels elements.
- e) Valoració dels components sentimentals per a la població com són els visuals, itineraris i ambients habituals així com els espais d'especial rellevància o interès; i l'estat de conservació i usos de les edificacions i dels espais públics i privats de l'entorn.

Aquesta llista de conceptes tot i que és llarga, no és exhaustiva, però és un recull d'aquells aspectes que s'han considerat bàsics. Nombrosos factors incideixen i poden incidir-hi, raó per la qual cal tenir-los presents per aconseguir que aquests béns immobles es puguin transmetre en les millors condicions a les generacions futures.

Un cop analitzats i valorats aquests factors en base a la documentació recollida i prèvia observació del lloc, s'ha fixat l'àrea delimitada com a entorn de protecció.

El recinte, projectat i construït abans de l'Eixample Cerdà, va quedar totalment inserit dintre de la trama Cerdà en el perímetre format per les quatre illes de l'Eixample ubicades entre els carrers Marroc, Espronceda, Perú i Bilbao, amb un

únic accés pel Passatge del Marquès de Santa Isabel i amb mitgeres amb totes les finques circumdants.

Aquestes illes estan incloses en l'àmbit urbanístic anomenat Àmbit UA-1 tal com consta en la Modificació del Pla de millora urbana de la UA-1 del PERI del sector del Parc Central, preservació del recinte de Can Ricart, aprovat pel Ple de l'Ajuntament de Barcelona el 24 de novembre de 2006.

La delimitació de l'entorn de protecció coincideix també amb l'àmbit urbanístic anomenat Àmbit Can Ricart tal i com consta en la Modificació del Pla de millora urbana de la UA-1 del PERI del sector del Parc Central, preservació del recinte de Can Ricart, aprovat pel Ple de l'Ajuntament de Barcelona el 24 de novembre de 2006.

L'entorn s'ha definit a partir dels límits històrics de l'antic recinte fabril de Can Ricart establerts pels límits físics de l'antiga propietat i fàbrica tal com ha arribat als nostres dies. S'ha donat prioritat al manteniment de l'àmbit històric i físic actual davant de criteris de visualització des d'àmbits externs que no existeixen des del desenvolupament de la trama Cerdà ja que tot el recinte fabril funciona com un espai clos i murat que dona l'esquena a les finques veïnes des de les quals no hi ha actualment cap accés fins que es desenvolupi el planejament urbanístic vigent.

Té forma irregular i es defineix per la següent descripció, recorreguda en sentit antihorari:

Neix en el punt situat a la entrada del recinte de Can Ricart pel Passatge del Marquès de Santa Isabel. Recorre la mitgera sud-est que el separa de la finca 20-40 del mateix Passatge del Marquès de Santa Isabel i de les finques núm. 53 a 59 bis del carrer del Marroc, les quals queden excloses de l'entorn.

Gira en angle recte i en direcció nord-oest per la mitgera que separa l'antic recinte de Can Ricart de les parts posteriors de les finques núm. 165-167, 167 bis, 169 i 171-175 del carrer Espronceda, les quals queden excloses de l'entorn.

Continua en la mateixa direcció per la mitgera que el separa del lateral sud-oest de la finca 202-204 del carrer Bolívia (exclosa de l'entorn), travessa el carrer Bolívia en el punt en que aquest queda interromput pel mateix recinte de Can Ricart. Continua mantenint la mateixa direcció per la mitgera que el separa de la finca núm. 181-183 del carrer Bolívia, que queda exclosa de l'entorn.

Segueix en la mateixa direcció recorrent la mitgera que el separa de les parts posteriors de les finques núm. 187, 189, 191, 193, 195, 197 i 199 del carrer Espronceda, que queden excloses de l'entorn, fins a arribar al lateral sud-oest de la finca núm. 118 del carrer Perú, que resta fora de l'entorn.

En arribar al límit posterior de la finca núm. 116 del carrer Perú, la línia de delimitació de l'entorn gira en angle recte i en direcció sud-oest recorrent la mitgera que el separa de les parts posteriors de les finques núm. 116 i 114-106 de carrer Perú que queden excloses de l'entorn.

En arribar a la mitgera de la finca núm. 104 del carrer Perú, la línia de delimitació de l'entorn gira en angle recte en direcció sud-est recorrent la mitgera nord-oest que separa el recinte de la mitgera de la finca núm. 104 del carrer Perú fins arribar a l'angle recte que conforma la mitgera sud-est de la mateixa finca.

En arribar a aquest punt, la línia de l'entorn gira en angle recte i segueix per la mitgera esmentada en sentit sud-est excloent la finca núm. 104 del carrer Perú.

Continua en la mateixa direcció vorejant les mitgeres que el separen de la Finca de la Frigo ubicada en els números 84 a 102 del carrer Perú i 156 a 140 del carrer Bilbao. Tota aquesta finca de la Frigo (declarada BCIL) resta exclosa de l'entorn de protecció.

A partir d'aquest punt, la línia de l'entorn segueix el traçat del recinte de Can Ricart recorrent les parts posteriors de les finques núm. 134 a 138, 130-132 i 122 a 128 del carrer Bilbao, que queden excloses de l'entorn.

Segueix també per les parts posteriors de les finques núm. 35 a 39, 39 bis, 41-43 i 45-51 del carrer de Marroc, que també queden excloses de l'entorn. Queda inclòs

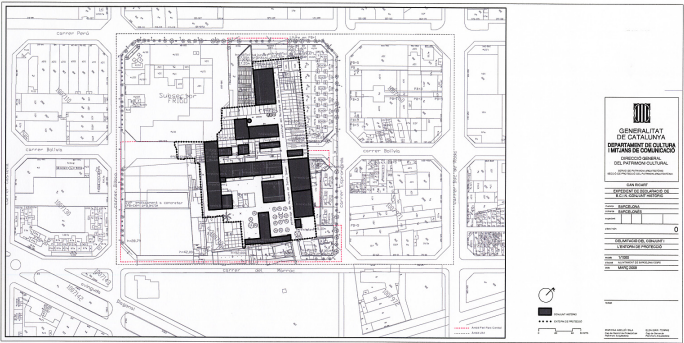
en l'entorn la franja estreta de solar (que formarà part de les noves construccions del carrer Marroc) que resta dintre de l'Àmbit Can Ricart al sud-oest de la placeta posterior a l'edifici de l'antiga cantina.

Finalment, recorre la mitgera que separa l'entorn de les finques núm. 25 i 25 bis del Passatge del Marquès de Santa Isabel, que també queden excloses de l'entorn delimitat.

S'arriba així al punt d'origen de la delimitació de l'entorn de protecció, i es tanca d'aquesta manera el perímetre delimitat que inclou tots els edificis i espais públics i privats existents dintre del perímetre de l'entorn.

Aquesta descripció literària (no així la gràfica) pot variar i està subjecte a les modificacions generades pels processos urbanístics derivats del planejament urbanístic vigent. Aquests processos comportaran la reparcel·lació d'una sèrie de finques externes i limitrofs amb l'entorn delimitat ja que estan incloses en l'àmbit urbanístic anomenat Àmbit PERI Parc Central tal com consta en la Modificació del Pla de millora urbana de la UA-1 del PERI del sector del Parc Central, preservació del recinte de Can Ricart, aprovat pel Ple de l'Ajuntament de Barcelona en data 24 de novembre de 2006.

Aquesta concurrència de figures de planejament urbanístic es juxtaposen i complementen amb aquesta delimitació, de manera que queda garantida la conservació del conjunt històric format per una agrupació d'edificis del recinte fabril de Can Ricart des dels diferents àmbits de competència de les administracions implicades.

(08.099.164)

• Condicionants arqueològics o de preexistències.

Existeix una intervenció arqueològica recollida a l'Informe d'impacte sobre el patrimoni arqueològic a Can Ricart que s'adjunta com a annex en aquest avantprojecte. Es menciona:

"La intervenció al conjunt industrial de Can Ricart va consistir en la realització de 16 cales repartides pels patis i les naus que formen part de la futura Seu de la Casa de les Llengües. La intervenció ha mostrat diferents moments d'ocupació en l'època romana, moderna i contemporània.

En primer lloc, cal esmentar la presència de ceràmica ibera (comuna i àmfora) que ens remet als segles II-I a.C., tot i que al no estar associada a cap tipus d'estructura no ens dóna més informació.

- D'època romana, donades les limitacions de les rases la informació que es pot donar és hipotètica. Ara bé, les estructures documentades semblen indicar la presència d'una vil·la i d'un abocador. Cal destacar, a més del murs, la troballa de restes de pintura, d'un maó de columna de quart de cercle, i mitja canya d'opus signinum. Pels materials documentats sembla que la vil·la s'amortitzaria a l'entorn dels segles IV-V d.C.
- D'època moderna únicament s'han pogut identificar abocaments amb una cronologia àmplia, que va entre el segle XVI i el segle XVIII.
- D'època contemporània destaca, en un estat de conservació prou bo, la fàbrica d'acabats tèxtils i d'estampació de Can Ricart, construïda a partir d'un projecte de 1853 de l'arquitecte Josep Oriol Bernadet, que ha anat creixent i evolucionant segons les necessitats de cada època. La ubicació de l'establiment fabril respon a tot un seguit d'elements: la proximitat a Barcelona i el seu port, el preu més econòmic del terreny i, sobretot, l'abundància d'aigua, ja que la fàbrica dels Ricart de Sant Martí de Provençals es va destinar originàriament als acabats tèxtils (blanqueig, tints, estampats...). Relacionades amb aquesta important utilització de l'aigua hi ha tot un seguit d'estructures i canalitzacions que apareixen al llarg de tot el solar i que conformen el complex sistema hidràulic que necessitava una fàbrica de vapor."

Mesures a aplicar al projecte:

"Degut a que es tracta d'una zona amb un interès patrimonial i on podrien aparèixer restes arqueològiques durant l'execució de les obres, considerem que aquestes s'hauran de dur a terme amb el seguiment d'un tècnic especialitzat en arqueologia i sense cap tipus d'estudi previ. Si durant l'obra apareixen restes que calgui documentar es planificarà una intervenció arqueològica per tal de determinar la importància de les troballes i procedir a la seva excavació i documentació."

• Estat de l'edifici existent

Edificació:

Can Ricart és un dels tres grans conjunts industrials del segle XIX que queden a Barcelona, junt amb Can Batlló del carrer Urgell i Can Batlló de Sants.

La fàbrica de can Ricart, dissenyada per arquitectes com Josep Oriol i Bernadet i Josep Fontseré i Mestres, presenta una gran racionalitat compositiva en la disposició de les naus i té una gran qualitat com a ambient urbà.

El conjunt fabril es construït per un sistema de naus, carrers i places. Aquesta trama fou iniciada el 1853, abans del projecte de l'Eixample de Cerdà; per tant, hi conviuen dues traces històriques diferents.

Els elements més destacats del conjunt són les xemeneies (fora de l'àmbit d'intervenció), la torre del rellotge i les naus anteriors al 1930, sense oblidar que el que és realment valuós és el teixit urbà anterior a la trama urbanística de Cerdà, aconseguint racons i espais evocadors d'un recinte neoclàssic del segle XIX. El projecte es focalitza en la recuperació de les naus anteriors al 1930, en intervencions de restauració de façana i recuperació de les estructures existents o previament existents. Es descriu a continuació l'estat de les edificacions a recuperar:

Zona-1: futura àrea administrativa

Zona-2: futur hall d'accés

Zona-3 a 6: futurs platós

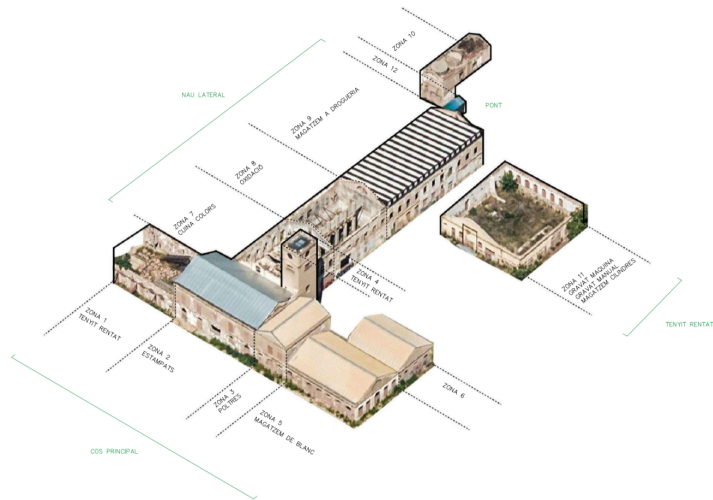
Zona-4: Torre rellotge

Zona-7 a 9: futurs espais de recerca i formació

Zona-11: futura sala d'actes i instal·lacions

Zona 10: futur edifici sala d'estudis

Zona-12: pont

Estructura:

L'estructura existent està resolta amb murs de càrrega de fàbrica, i alguns suports en crugies interiors de fosa. Barrejant-se, en alguns casos, fàbrica amb maçoneria de pedra. Es distingeixen fins a tres tipologies principals per a la resolució dels forjats de pis existents.

1-Forjat de fusta: Forjats totalment resolts en fusta, amb biguetes de fusta recolzades en els murs de càrrega perimetrals de façana, i en pòrtics interiors formats amb pilars de fosa i bigues de fusta. Aquesta tipologia de forjat apareix en planta primera de la zona-7, i part de la zona-2

2-Forjat de volta de fàbrica: Forjats resolts amb voltes catalanes atirantades de fàbrica, recolzades sobre pòrtics formats per pilars de fosa i jàsseres de fusta o metàl·lica. Aquesta tipologia de forjat apareix en part de la planta primera de la zona-2, amb jàsseres metàl·liques, en la planta primera i sota-coberta de la zona-9, amb bigues principals de fusta i en la zona 10.

3-Forjat metàl·lic: Forjats formats amb biguetes metàl·liques, entrebigat ceràmic format per revoltó in situ de rajola, recolzant sobre pòrtics principals formats amb pilars de fosa i bigues metàl·liques. Aquesta tipologia de forjat apareix en la planta primera de la zona-3, i planta coberta de la zona-4.

S'ha detectat en algunes zones, solucions de forjat diferents, que semblen respondre a actuacions posteriors, resolts amb biguetes de formigó, perfils metàl·lics laminats, etc., però que manquen d'interès donat el seu caràcter puntual.

Coberta:

Respecte a la solució de coberta dels edificis existents, també cal distingir dos tipus de solucions clarament diferents:

1- Coberta de fusta: Cob d'encavallades i corretges de fusta. Les encavallades es recolzen als murs de càrrega de façana i, sobre algunes pilastres de maó interiors. El cobriment de teula es recolza sobre un tauler ceràmic vist, que es desenvolupa sobre cabirons de fusta, amb separació aprox. de 30cm.

2-Coberta metàl·lica: Coberta d'encavallades metàl·liques, amb solucions reblonades o cargolades. El cobriment de teula es recolza generalment sobre un tauler ceràmic vist, que es desenvolupa sobre cabirons de fusta, amb separació aprox. de 30cm. Les encavallades, que es recolzen sobre els murs de càrrega de façanes, salven llums 15-16 metres aproximadament. En el cas de la zona-1, les encavallades contenen llanternes i elements de fosa.

En alguns casos, la solució de coberta ha desaparegut, totalment (nau 1,7,8,11,12) i en d'altres s'ha recuperat amb solucions temporals amb acabat metàl·lic (nau 2,3,5,6 i 9)

L'acabat de coberta, tot i encara que no espresen restes, i segons l'estudi històric, és de teula àrab ceràmica a les parts inclinades i rajola ceràmica a les parts planes (torre del rrellotge i nau exempta).

Fonamentació:

La fonamentació dels murs és de la seva mateixa amplada o lleugerament major, i construïda amb maçoneria de morter de calç.

A la nau exempta zona 11 s'han fet operacions de recalç amb formigó armat de les quals no es disposa informació "as built". A la nau 9 s'ha reforçat l'estructura dels pilars de forja existent.

Can Ricart, mostra de les successives generacions d'activitat i peça cabdal del patrimoni industrial del Poblenou i de Barcelona, ha de ser conservada en el seu conjunt per evitar perdre l'essència del seu entramat de fàbrica del segle XIX.

2. Marc legal

El Codi Tècnic de l'Edificació, CTE, és el marc normatiu pel qual es regulen les exigències bàsiques de qualitat que han de complir els edificis, incloses les seves instal·lacions, per a satisfer els requisits bàsics de seguretat i habitabilitat, segons el previst en la disposició final se4gona de la llei 38/1999, de 5 de novembre, de Ordenació de la Edificació, LOE. Les exigències bàsiques s'hauran de complir en el projecte, construcció, manteniment i la conservació de l'edifici i les seves instal·lacions.

El projecte s'adequa a la CTE, LOE, i la normativa urbanística i d'edificació aplicable d'àmbit estatal, autonòmic i local.

MD 2 Descripció del projecte

2.1 Descripció general del projecte i dels espais exteriors adscrits

• 2.1.1 Descripció del projecte i la seva implantació en relació a l'entorn

La Universitat de Barcelona (UB) ha decidit impulsar el projecte CAMPUS DE LES ARTS a Can Ricart amb l'objectiu de donar suport a la iniciativa del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts de Catalunya (CoNCA) en favor de la creació de la Universitat de les Arts.

El projecte, triplement cultural per la seva vocació d'enfortir els ensenyaments artístics de nivell superior, de rehabilitar un Bé Cultural d'Interès Nacional com l'antiga fàbrica de Can Ricart i de contribuir a dinamitzar el pol cultural del districte 22@ de Barcelona, pretén obrir camí a la iniciativa del CoNCA oferint un primer espai emblemàtic de referència, un primer marc institucional compartit i sobretot una primera programació d'activitats i serveis comuns que, partint dels principis de complementarietat i interdisciplinarietat, articulin la cooperació entre els centres d'educació artística universitària o superior catalans.

CAMPUS DE LES ARTS és doncs un projecte universitari liderat per la UB, que preveu la remodelació i rehabilitació de les actuals naus emplaçades al recinte industrial de Can Ricart, que presentarà planta baixa, planta primera i coberta, incloent també en algunes zones una planta de soterrani nova.

Intervenció:

Al projecte es distingeixen dos tipus d'actuacions clarament diferenciades. D'una banda les actuacions realitzades sobre les edificacions existents que es rehabiliten, i d'altra banda, la creació de una nova construcció que es realitza en la part nord de la nau lateral. Totes les edificacions existents es desenvolupen actualment sobre rasant, excepte la nau exempte, que desenvolupa una planta soterrani.

• Zona-1: futura àrea administrativa

Es tracta d'una nau sense coberta on es reutilitzen restes de les llanternes acopiades a la parcel·la i es projecta una encavallada de fusta. Es genera un forjat resistent per les funcions a situar a l'altell projectat sota la llanterna.

• Zona-2: futur hall d'accés

Es consolida el forjat de voltes existents i l'estructura de pilars de fosa que el soporta. Aquesta solució substitueix l'estructura de fusta existent que ha sofert modificacions al llarg de la seva vida, a fi de recuperar la solució constructiva original (voltes catalanes atirantades sobre vigues mestres de perfil metàl·lic). Es deixa un forat a doble espai a la zona central, on s'ubica la bateria d'ascensors que connecta la planta baixa amb el primer nivell. Es reforça i consolida l'encavallada metàl·lica existent. Es substitueix la coberta d'acabat metàl·lic, recuperant la solució original de teules ceràmiques àrabs, i afegint aïllament tèrmic.

• Zona-3: futur plató i magatzem

Es tracta d'una nau en bon estat de conservació. Es consolida el forjat de bigues i biguetes metàl·liques i l'entrebicat ceràmic, i dotat de dos pòrtics principals formats per suports de fosa i biga armada. Es reforça i consolida l'encavellada metàl·lica existent. Es substitueix la coberta d'acabat metàl·lic, recuperant la solució original de teules ceràmiques àrabs, i afegint aïllament tèrmic.

• Zona-4: Torre rellotge

Es preveu la consolidació de la torre del rellotge segons el seu estat original. Es preveu un estudi en profunditat que evalui la possibilitat de mantenir les escales existents o la seva substitució, mantenint el sistema constructiu original de voltes catalanes.

• Zona-5 i 6: futur plató i zona de camerinos

Es tracta d'una nau en bon estat de conservació. Es reforça i consolida l'encavellada metàl·lica existent. Es substitueix la coberta d'acabat metàl·lic, recuperant la solució original de teules ceràmiques àrabs, i afegint aïllament tèrmic.

• Zona-7: futurs espais de recerca i formació

El forjat de planta primera, atès el seu estat de conservació, serà consolidat amb la substitució de la fusta deteriorada. Es conserva l'estructura principal, formada per suports de fosa, bigues de fusta de gran escairada i corretges de fusta.

Es tracta d'una nau sense coberta on es recupera l'encavallada de fusta prèviament existent i es manté l'acabat original de teula.

• Zona-8: futurs espais de recerca i formació

Es consolida les pilastres existents fins a la planta primera. Es reforma el forjat i es construeix en formigó armat. Es tracta d'una nau sense coberta on es reforma l'encavallada metàl·lica prèviament existent. Es manté l'acabat original de teula.

• Zona-9: futurs espais de recerca i formació

Aquesta nau té reforçats i recuperats els forjats i la fonamentació dels pilars de fosa existents. La solució consolida l'encavallada metàl·lica i recupera la teula ceràmica àrab eliminant l'acabat de xapa metàl·lica ara existent.

• Zona-10: futur edifici sala d'estudis

Es tracta d'una nau en bon estat de conservació. Es reforça i consolida l'encavellada metàl·lica existent i els forjats de volta ceràmica. Es recupera la solució original de teules ceràmiques àrabs, afegint aïllament tèrmic i eliminant els dipòsits de coberta ara existents. S'adosa al volum una estructura de pont que uneix aquest edifici amb la nau lateral.

• Zona-11: futura sala d'actes i instal·lacions

A aquest volum exent tan sols li resta el mur perimetral de tancament. La proposta reforma l'estructura amb una solució d'estructura de formigó a una nova planta soterrani, planta primera i també coberta. Aquesta coberta és fidel a la geometria abans existent: pendents a dos aigües a la sala d'actes i plana (en forma de L en planta) corresponent als espais auxiliars adjacents. Es recupera la solució original de teules ceràmiques àrabs, afegint aïllament tèrmic.

• Zona-12: pont - passera

Es restaura el pont existent que uneix la nau lateral amb Hangar. La passarel·la està formada per dues encavallades metàl·liques paral·leles, entre les que es desenvolupa un forjat de terra, i un forjat de sostre, i que han estat folrades amb un tancament construït amb taules de fusta. El forjat que constitueix el terra de la passarel·la, també està construït amb elements de fusta.

• Zona d'ampliació cos nord

Es tracta d'una ampliació de Can Ricart amb una nova solució de forjats que serveix com a gran passadís-galeria de l'aulari de Can Ricart. La coberta és una coberta amb acabat tipus deck sobre la que es recolça panells de captació solar. La façana és un mur cortina lleuger amb una modulació repetitiva i coincident en planta amb les traces de naus antigament existents i posteriorment enderrocades i amb un ritmat en el despejament d'ample similar a les obertures existents a la actual façana nord del recinte de Can Ricart.

• Façana del conjunt.

Es restaura els revestiments continus de façana utilitzant materials tradicionals i de manera fidel a l'original (morter de calç, pigments originals, mescles amb sorra fina, etc) i mantenint i/o recuperant els cromatismes originals. En aquest mateix sentit, es refaran les cornises i motllures malmeses.

Respecte a les obertures, es recupera la lògica repetitiva original de la fenestració. Es proposa l'ús de fusteries metàl·liques d'alumini amb un despejament que abstrau la solució original de quarterons. La façana de la nova crugia de circulació serà d'acer i vidre.

• Instal·lacions. En general les instal·lacions es deixaran vistes per preservar el caràcter industrial de la solució. Es preveuen espais a l'edifici per les màquines de clima que ocupen part del programa funcional de l'edifici sobre rasant. Es preveu l'arriba de Districlima a la nau exempta, segons el traçat facilitat per l'Ajuntament de Bcn.

• **2.1.2 Ordenació i urbanització dels espais exteriors.**

El projecte té redactat un projecte específic d'urbanització en desenvolupament a l'Ajuntament de Barcelona.

2.2 Justificació del compliment de la normativa urbanística

Planejament a complir: Pla Especial Integral per a la regulació de l'equipament CAMPUS DE LES ARTS a Can Ricart. Districte 22@ BCN.

Qualificació del sòl: 7@, 5b/7@ i 6b/7@

Ordenació de l'edificació: segons tipus d'intervenció: Rehabilitació

2.3 Descripció de l'edifici. Programa Funcional

• **2.3.1 Aspectes formals, funcionals i constructius de l'edifici**

Les actuacions sobre l'edifici existent seran molt variades, donada les diferències notables en les solucions constructives descobertes a cadascuna de les edificacions o zones que constitueixen el complex, i també degut als molts diferents estats de conservació dels elements constructius trobats. L'objectiu d'aquestes intervencions és la recuperació de l'esperit industrial i el caràcter original del conjunt d'edificis de Can Ricart, tot i adaptant-lo als nous usos contemporanis a implementar.

• **2.3.2 Descripció de la solució adoptada, configuració general: forma, volumetria, altura, número de plantes, accessos, etc.**

L'edifici de Can Ricart manté en aquest projecte la seva volumetria original, respectant les alçàries prèviament existents i la morfologia original de cobertes. Dins d'aquest volum es desenvolupa un soterrani (tan sols en la zona 11), una planta baixa i primera i un espai d'altell que recull una petita àrea administrativa (cos principal, zona 1) i un programa de magatzems i instal·lacions a la nau lateral encara per detallar.

L'ampliació projectada a la part nord de la nau lateral la configuren dos nivells, amb una coberta plana amb cota d'acabat màxim que no supera el mur actualment existent (11.45m aproximadament)

El projecte restaura la passera històrica existent que connecta amb Hangar.

L'accés principal a l'edifici es fa per la part central del cos principal. Des d'aquest cos s'organitza un passadís que dona servei a la nau lateral i s'ubica una bateria d'ascensors en un doble espai. La nau exempta té el seu propi accés des de carrer, així com la sala d'estudis.

• **2.3.3 Programa funcional: ús característic i resta d'usos**

L'ús de l'edifici és principalment docent, amb diverses activitats associades a l'ús principal. A mode d'orientació:

1- Espais de direcció i administració ubicades en la zona 1

2- Espais de formació i recerca, principalment en la Nau Lateral.

3- Dels espais de suport es distingeixen:

-Zona de Platós, Catering i Camerinos, a les zones 3,5 i 6.

-Auditori a la nau exempta o zona 11

-Sala d'estudis, ubicada a la zona 10.

4- Els espais de logística, magatzems, hall, passadissos i instal·lacions es troben distribuïts dins dels cossos de l'edifici.

2.4 Relació de superfícies útils i construïdes i paràmetres resum de l'edifici remuntat.

- Relació de superfícies útils del programa orientatiu:

NUMERO	NOM SALA	Nº DE SALES	SUPERFICIE UNITARIA	SUPERFICIE TOTAL	UNITAT
1.	Espais direcció i administració			256	m2
1.1	Direcció	1	40	40	m2
1.2	Administració	1	57	57	m2
1.3	Sala reunions	1	17	17	m2
1.4	Sala de juntes	1	36	36	m2
1.5	Lavabos 1	1	22	22	m2
1.6	Despatxos	2	24	48	m2
1.7	Sala reunions	1	12	12	m2
1.8	Lavabos 2	1	6	6	m2
1.9	instal.lacions	1	18	18	m2
2.	Espais formació i recerca			1506	m2
2.1	Seminaris de recerca 1	8	93	744	m2
2.2	Seminaris de recerca 2	1	73	73	m2
2.3	Sala reunions	1	23	23	m2
2.4	Sala professors	1	32	32	m2
2.5	Lavabos professors	1	22	22	m2
2.6	Aula	1	71	71	m2
2.7	Espais de formació 1	1	177	177	m2
2.8	Espais de formació 2	1	186	186	m2
2.9	Aula	1	178	178	m2
3.	Serveis de suport			2083	m2
3.1	Auditori	1	340	340	m2
3.2	Espai d'exposició	1	302	302	m2
3.3	Magatzem zona auditori	1	230	230	m2
3.4	Camerinos 1	4	11	44	m2
3.5	Camerino 2	1	15	15	m2
3.6	Camerino zona plató	1	21	21	m2
3.7	Plató	1	315	315	m2
3.8	Magatzem zona laboratori	1	48	48	m2
3.9	Càtering	1	24	24	m2
3.10	Sala de realització	1	27	27	m2
3.11	Vestidors	2	27	54	m2
3.12	Despatxos 1	5	15	75	m2
3.13	Despatxos 2	5	13	65	m2
3.14	Laboratori TIC A	2	31	62	m2
3.15	Laboratori TIC B	5	13	65	m2
3.16	Laboratori TIC C typo 1	2	18	36	m2
3.17	Laboratori TIC C typo 2	2	16	32	m2
3.18	Foyer chill-out	1	88	88	m2
3.19	Sala d'estudis	1	73	73	m2
3.20	Lavabos zona auditori	4	12	48	m2
3.21	Lavabos zona plató	1	24	24	m2
3.22	Lavabos zona recepció	1	23	23	m2
3.23	Lavabos	4	18	72	m2

4.	Logística			2338	m2
4.1	Hall recepció	1	329	329	m2
4.2	Hall auditori	1	103	103	m2
4.3	Recepció	1	37	37	m2
4.4	Sala de control de l'edifici	1	25	25	m2
4.5	Vestuaris	1	18	18	m2
4.6	Despatx de gestió 1	1	16	16	m2
4.7	Despatxos de gestió 2	5	10	50	m2
4.8	Despatxos de gestió 3	1	8	8	m2
4.9	Reserva instal.lacions 1	1	72	72	m2
4.10	Reserva instal.lacions 2	1	110	110	m2
4.11	Reserva instal.lacions 3	1	68	68	m2
4.12	Reserva instal.lacions 4	2	48	96	m2
4.13	Sales de control, traducció	3	7	21	m2
4.14	Sala de control	1	19	19	m2
4.15	Torre del rellotge	1	52	52	m2
4.16	Vestidor neteja i manteniment	2	7	14	m2
4.17	Magatzem neteja	1	7	7	m2
4.18	Taller de manteniment	1	7	7	m2
4.19	Magatzem de manteniment	1	7	7	m2
4.20	Espai de comunicació	1	7	7	m2
4.21	Passadís sòtan 1	1	22	22	m2
4.22	Passadís sòtan 2	1	26	26	m2
4.23	Passadís Nord (pb + p1)	2	398	796	m2
4.24	Passadís direcció 1	1	30	30	m2
4.25	Passadís direcció 2	1	35	35	m2
4.26	Passadís 1	1	37	37	m2
4.27	Passadís 2	1	25	25	m2
4.28	Passadís 3	2	16	32	m2
4.29	Passadís 4	1	14	14	m2
4.30	Passadís 5	1	16	16	m2
4.31	Passadís 6	1	27	27	m2
4.32	Passadís 7	1	7	7	m2
4.33	Passadís zona plató	1	34	34	m2
4.34	Passadís zona auditori 1	1	46	46	m2
4.35	Passadís zona auditori 2	1	35	35	m2
4.36	Passadís zona auditori 3	1	29	29	m2
4.37	Passadís zona auditori 4	1	40	40	m2
4.38	Passadís zona foyer	1	21	21	m2
5.	Espais exterior			173	m2
5.1	Espai de cessió	1	81	81	m2
5.2	Vestíbul exterior/interior	1	92	92	m2
	Total útil			6356	m2

• Relació de superfícies construïdes:**Nau Central:** 2252 m2

Planta Baixa	1456	m2
Planta Primera	508	m2
Altell	288	m2

Torre Rellotge: 70 m2**Nau Lateral:** 2909 m2

Planta Baixa	1196	m2
Planta Primera	1196	m2
Altell	499	m2
Pont	18	m2

Ampliació cos nord: 558 m2

Planta Baixa	270	m2
Planta Primera	270	m2
Pont Vell	18	m2

Nau exempta (zona 11): 1504 m2

Planta Soterrani	584	m2
Planta Baixa	630	m2
Planta Primera	290	m2

Edifici Sala d'estudis (zona 10) 224 m2

Planta Baixa	112	m2
Planta Primera	112	m2

TOTAL 7517 m2

MD 3 Requisits a complimentar en funció de les característiques de l'edifici**3.1 Condicions de funcionalitat de l'edifici**

El projecte desenvoluparà en futures fases l'adequació a les condicions de funcionalitat, accessibilitat, seguretat estructural, d'incendi, utilització, salubritat, protecció contra el soroll i estalvi d'energia necessàries pel compliment de la normativa aplicable en aquest tipus d'edifici a nivell estatal i local.

MD 4 Descripció dels sistemes que componen l'edifici**1. PREAMBUL**

L'àmbit d'actuació del projecte de reforma del Recinte de Can Ricart està situat a l'interior de l'illa definida pels carrers Marroc, Espronceda, Perú i Bilbao del districte de Sant Martí. Totes les naus que formen part del projecte són accessibles com a mínim per una de les seves façanes a través dels passatges o places que voltegen el recinte.

En una primera aproximació al conjunt, es determina que caldrà utilitzar quasi be tots els models d'intervenció en edificis existents i patrimonials de manera que caldrà anar de la Consolidació a la Restauració passant per indrets on serà necessari reformar espais i recuperar i reutilitzar materials.

En qualsevol cas i seguint el Pla Especial Urbanístic de definició, concreció d'usos i paràmetres edificatoris a Can Ricart, Districte 22@ (IPAOBR-2726) DEL Districte de Sant Martí, i els paràmetres establerts en la Modificació del Pla Especial de Protecció Patrimoni Arquitectònic Historicoartístic de la Ciutat de Barcelona DEL Districte de Sant Martí i els paràmetres delimitats en l'entorn de protecció segons DOGC, 5128 de 09.05.2008, que s'inclouen annexes a aquest document, es determina que les intervencions de rehabilitació i restauració responen a la catalogació BCIN de l'edifici, de manera que cal posar en valor i atendre els criteris d'intervenció del Nivell A que diuen:

Restauració de façanes: Eliminació d'elements superposats no originals (cossos afegits, instal·lacions, aparells d'aire condicionat...) recuperació dels forats arquitectònics originals; manteniment, neteja i, recuperació dels paraments (textures, cromatismes, fusteries de totes les obertures amb l'espejament original)

Manteniment de la xemeneia.

Respectar l'estructura espacial definida pel projecte original per tal de fer intel·ligibles els espais originals.

Recuperació i posada en valor dels elements estructurals originals d'interès visible a l'interior.

La situació de les naus existents es la següent: Les Naus que formen part del projecte són de diferents èpoques i es troben en condicions diferents com ja s'ha comentat.

Els murs de les naus semblen, en general, estables amb algunes zones específiques en força malt estat (cantonada superior de la nau 1 i planta superior de la nau 2). Es a les cobertes on la situació es diferent a cada una de les naus:

Les cobertes de les naus 1, 5 i 6 són encavallades d'estructura metàl·lica que cal consolidar.

Segons estudis anteriors les cobertes de les naus 2 i 7 van patir un incendi a l'any 2006 que va destruir totalment les encavallades de fusta. La nau 7 està a hores d'ara en mol mal estat. L'única entrada a la planta pis de la Nau 3 és a través de la 2 i es conserva en general en bon estat.

La coberta de les nau 9 és de bigues de fusta sobre un forjat de volta ceràmic i acabat en teula ceràmica. Està aparentment en bones condicions.

La coberta de la zona 11 no existeix en l'actualitat.

Cal recordar que com es diu en els estudis anteriors la nau 10 era un edifici entre mitgeres que després dels enderrocs s'ha transformat en un edifici aïllat amb 4 façanes.

Finalment la Torre del rellotge (zona 4) pateix algunes esquerdes importants a la part superior de la façana que fa necessària algun tipus d'estabilització.

2. ZONES PROGRAMA HISTORIC

Per tal d'orientar les descripcions de les intervencions en el conjunt de Can Ricart adjuntem un escandall del seu programa funcional històric i de la nova nomenclatura en zones numerades i amb el model d'intervenció.

Cos principal:

Tenyit i rentat: Zona 1: Recuperació i Reutilització

Estampats: Zona 2: Recuperació, Reutilització i Consolidació.

Poltres: Zona 3: Consolidació

Torre del Rellotge: Zona 4: Consolidació

Nau lateral

Cuina Colors: Zona 7: Restauració

Oxidació: Zona 8: Reforma

Cuina Color: Zona 8: Ampliació

Magatzem Drogueria: Zona 9: Consolidació

Magatzem carbó: Zona 9: Ampliació

Nau Exempta: Zona 11: Reforma

Magatzem Cilindres

Gravat maquina

Gravat manual

Pont: Zona 12: Ampliació

Nova administració: Zona 10 Consolidació.

3. INTERVENCIIONS EN FAÇANES

3.1. Consolidació de murs

En el conjunt de Can Ricart apareixen dos tipologies principals de murs a despit que en l'aixecament patològic necessari per dur a terme el Projecte d'Execució posterior pugui aparèixer alguna resta d'altres tipologies de mur producte de reparacions o intervencions no datades ni catalogades.

Aquest dos tipus son: el Mur de paret de paredat i el mur de paret de maó. Caldrà considerar en aquets dos tipus les patologies mes freqüents per tal de fixar el criteri d'intervenció, que serà específic per cada tipologia de mur i de patologia.

Dels informes de patologies existents s'entén que les patologies principals son les fissures o trencament de l'element i d'altra banda la pèrdua de secció per, pèrdua o polvorització dels materials independentment de la pèrdua del revestiment i de les zones de les humitats d'ascensió capil·lar.

Així doncs els criteris d'intervenció seran:

Generals:

Abans de qualsevol intervenció en aquest element cal assegurar l'estabilitat i correcte funcionament del sistema de fonamentació per tal d'aconseguir que el mur sigui també estable i les seves fissures o similars estiguin estabilitzades.

Es netejaran els murs de qualsevol tipologia, dels elements i restes incrustats de materials metàl·lics, de fusta o d'altres i es trauran els arrebossat desvinculats del seu suport que signifiquin un risc a tercers.

Les restes metàl·liques, fustes etc.. extretes que tinguin valor patrimonial es salvaguardaran. Els arrebossats que ja estiguin desvinculats del suport però formin part de panys de paret en bon estat també es trauran fins deixar un conjunt murari net d'elements i revestiments sense garanties d'estabilitat.

Els materials basics a utilitzar seran morters de calç en diferents formats i sempre previ anàlisis química de les característiques dels morters existents per establir la seva compatibilitat.

Es prioritzarà la recerca i abassegament de pedres i maons que provenguin dels mateixos murs a reparar per tal de reutilitzar-los i es complementarà aquest dipòsit amb materials petris naturals i maons de nova fornada sempre amb anàlisis prèvia de compatibilitat per tal d'utilitzar el conjunt en les intervencions.

Tots es materials reutilitzats estaran nets de restes de morters o revestiments i sense cap malformació, defecte o pèrdua d'integritat dimensional fora de la modulació clàssica dels maons de format català.

Les intervencions per resoldre la patologia d'humitat capil·lar o per acció directa de l'aigua caldrà determinar-les en el Projecte d'execució de manera particular en funció de cada indret y de les patologies reals observades i del grau d'afectació als elements. En qualsevol cas la qualitat de materials a emprar i les tecnologies han de complir amb els requisits fixats en cada apartat i sempre des d'un punt de vista sostenible.

Murs de paredat:

Les fissures es cosiran treien parcialment els elements de pedra en els perímetres d'aquestes per tal de poder fer un reblert de maó massís o de les mateixes pedres adaptades a la geometria resultant tot rebut amb morters de calç. L'estudi de la fissura i la seva longitud i fondària permetrà determinar si la intervenció esdevé continua o parcial en el seu recorregut. En aquest cas en la resta de fissura en la que no hi hagi intervenció caldrà fer una injecció de baixa pressió de morters líquids de calç. Si les fissures son passants el procediment es repetirà al interior.

Els casos de pèrdua de secció per pèrdua de materials o per polvorització es tractaran de manera similar a les fissures. En els casos que aquesta pèrdua de material sigui per polvorització o exfoliació de les pedres de les cares exteriors es podran utilitzar sistemes homologats de morter de calç aplicat per capes però sempre que no excedeixin dels 5 cm del pla teòric del element descomptant el revestiment d'acabat.

En la resta de situacions cal adaptar un espai per poder engaltar una nova pedra o un full de maó massís que tingui lligades de manera aleatòria cap al interior del mur. Les pèrdues de secció que superin el gruix d'un full de maó caldrà tractar-les de manera particular i justificada en el projecte d'execució conjuntament amb l'estudi de patologies.

Les consolidacions dels recercats d'obertures tant en els arcs com en brancals i llindes es realitzaran seguin el mateix criteri utilitzant maó i completant les seccions existents de manera que el conjunt recuperi la integritat dimensional de la preexistència.

Murs de Maó:

Les fissures es cosiran principalment amb la retirada de les peces de maó trencades i amb la col·locació de noves peces de maó garantint el reblert interior de morter de calç. En casos especials o justificats per el càlcul de l'estructura i la peritació de carregues que hagi de suportar el mur, es podrà utilitzar el sistema de grapes d'acer inoxidable o de la mateixa resistència a la intempèrie. Aquestes zones hauran d'estar perfectament documentades i justificades.

En els murs de maó la intervenció en fissures es farà en tota la seva longitud i en el cas de fissures passants per els dos costats. Les fissures que no superin el 20% de l'alçada lliure dels murs i que no siguin passants es podran reomplir amb morter líquids de calç e injectats a baixa pressió.

Les pèrdues de secció per absència, polvorització o exfoliació del maó es tractaran sempre traient la peça malmesa o restituint la secció fins arribar al plom teòric del pla del element amb un altre maó.

Les consolidacions dels recercats d'obertures tant en els arcs com en brancals i llindes es realitzaran seguin el mateix criteri utilitzant maó i completant les seccions existents de manera que el conjunt recuperi la integritat dimensional de la preexistència.

Excepcions:

Cal fer una menció especial a les excepcions on considerem les fissures horitzontals i els conjunts de fissures que explicitin arcs de descarrega funcional dins de panys cecs.

Aquets casos caldrà tractar-los de manera explícita en el Projecte d'Execució considerant sempre que les solucions estructurals han de complir també amb els requeriments fixats anteriorment a mes de les específiques per resoldre la patologia.

3.2. Restauració de revestiments generals exteriors

Can Ricart es un conjunt que desde el seu origen i primera construcció es projecta i construeix amb arrebossats a la totalitat dels elements de la façana. No hi ha elements decoratius de façana amb maó vist ni pedra artificial ni d'altres elements diferents. L'acabat amb arrebossat de morter de calç es l'element diferenciador del conjunt a diferencia d'altres construccions bastides en la mateixa època.

Aquesta tipologia de revestiment es fa després extensiva als acabats de les diferents modificacions i ampliacions sofertes.

Caldrà determinar una campanya de analítiques de la façana en el que pertoca al revestiment per determina composició de capes, materials, textures i carta de colors d'aquestes. Aquesta campanya permetrà tenir una visió completa i precisa del conjunt i de les intervencions a executar.

Com a regla general es preveuen consolidacions parcials dels revestiments parcialment desvinculats de suport, un arrebossat de morter de calç per igualar tots el plans i un altra capa prima d'acabat amb pasta de calç amb color en massa i que iguali el conjunt.

De manera especial es cuidarà la compatibilitat química i formals dels materials a utilitzar en les zones amb humitats capil·lars i que requereixen permeabilitats al vapor d'aigua superiors als habituals.

El Projecte d'execució resoldrà la necessitat i situació dels junts de treball i dilatació d'aquets morters que en qualsevol cas no tindran incidència rellevant en la lectura històrica del conjunt.

3.3. Consolidació i restauració de cornises, coronaments i elements decoratius

La consolidació i restauració de les cornises i coronaments ha de estar determinada en una primera instància en la reconstrucció de la rasant que permeti tenir una lectura definida i clara de l'alçada dels edificis històrics per tal de llegir els seus límits físics. Aquets treballs s'executaran amb maó massís ancorat als murs de suport amb fixacions d'acer inoxidable embotides en l'ànima dels murs de manera que reforci i delimiti els perímetres dels projectes originals.

Els coronaments nous d'aquets murs s'executaran amb ceràmica col·locada formant pendent i amb l'acabat arrebossat que es determini de la façana, deixant els goterons i trencaigües que

l'estudi detallat a realitzar dels coronaments existents antics defineixi en geometria i vol. Aquests coronaments com a mínim seran de doble full de maó entrelligat.

En els coronaments existents i que son la referència en alçada i geometria de la resta hi caldrà intervenir en funció del seu estat real, la seva estabilitat i del estudi de les patologies ocultes que l'observació en proximitat determini. En qualsevol cas la consolidació del element tant en la seva estabilitat com en els aspectes de geometria i materials d'acabat es el fi que ha de buscar la solució proposada en el P. Executiu. No es preveuen en aquestes elements materials i planxes de caràcter metàl·lic.

Delimitats els panys de paret i murs es preveu el manteniment i consolidació del màxim de cornises existents. L'estudi previst per els coronaments ha de donar també la informació precisa sobre les cornises per tal de determinar el seu estat de conservació i per tant els procediments a executar.

Si els revestiments d'aquestes estan en bon estat es netejaran aplicat només un consolidant per evitar que continuï la seva degradació. Els revestiment no adherits es trauran i es refaran amb el materials de revestiment de la façana aplicant els hidrofugants o productes compatibles homologats amb els morters de base calç en les zones planes exposades per garantir la seva conservació a la intempèrie.

En les zones on no existeixi o no sigui possible per el seu estat de conservació ni el manteniment ni la restitució dels elements decoratius caldrà preveure la reconstrucció d'aquets segons els models existents. Malgrat tot i sense modificar el criteri establert i amb una causa justificada per motius estructurals o d'estabilitat es preveurà una alternativa en el P. Executiu a aquest element, sent preferible la seva absència encara que indicant la seva teòrica posició que d'altres elements que puguin posar en qüestió la lectura del conjunt.

Els elements decoratius de la façana corresponents a obertures, llindes, arcs, brancals, ampits etc... i que sobresurten del plom de façana es tractaran amb el mateix revestiment que la resta de la façana. Aquest conjunt d'elements decoratius es varen projectar com formes rectangulars senzilles sense cap baix relleu ni formats arquitectònics historiat i estan construïts seguint els models estàndard de traves de maó per aconseguir formes geomètriques. En definitiva, de cara a la seva reconstrucció, reparació i revestiment, els criteris a utilitzar son els mateixos que en els plans generals de façana definits anteriorment.

3.4. Obertures i fusteria exterior.

La formalització de les obertures de la façana està resolta amb el conjunt d'elements decoratius descrits anteriorment. Per tant seran d'aplicació els criteris fixats.

Pel que fa al tipus de fusteria, atenent la recomanació de la Comissió Territorial del Patrimoni Cultural de Barcelona (en sessió del 20 de febrer de 2019), es recuperen les fusteries de fusta i l'especejat en quarterons, més adequades a les característiques generals del conjunt històric. Les fusteries seran practicables per garantir una neteja senzilla. L'envidrament es fa amb baix emissiu i control solar donada la absència d'elements de porticons o similars que donin obscuritat.

Les baranes i reixes existent es restauraran, decapant les pintures existents fins arribar al material de base i posteriorment es protegiran amb antioxidants sense fosfats i s'envernissaran segons l'estudi de color a realitzar en el conjunt. Aquest procediments es podran realitzar a peu d'obra o en taller en funció de l'estat de les fixacions i de les modulacions que determini l'estudi de patologies actualitzat.

Les noves reixes seran d'acer per pintar i es dissenyaran seguint els criteris i ordre de les existents. En els casos que no hi hagi model de referencia caldrà fer una interpretació dels trets principals de les originals del conjunt per salvaguardar la visió de conjunt.

4. INTERVENCIIONS EN COBERTES

4.1. Consolidació de cobertes

Les cobertes del conjunt, excepte les de la torre del rellotge i les cobertes de les parts corresponents a els gravats a maquina i manuals en la zona 11 que son planes i que es comentaran en capítol a part, són de dos vessants amb acabat de teula àrab amb canal i cobertora.

Aquestes cobertes de teula es recuperaran en la seva totalitat. En les existents es traurà la teula i es farà la salvaguarda de les peces per la seva recol·locació. En les teulades inexistents, però documentades, s'utilitzarà el mateix sistema de teulada que en les existents. Caldrà treballar amb el màxim de teules existents però serà necessari escollir del mercat les peces de teula suficients per completar el conjunt que tinguin l'aspecte, geometria i dimensions mes similars a les existents. Aquesta tria nomes es podrà dur a terme en la pròpia execució de les obres i segons oferta del mercat.

Les cobertes existents observades estan col·locades damunt un sistema que no inclou cap mena d'aïllament ni d'impermeabilització. Aquesta situació ens obliga a fixar uns criteris que permetin la adequada estanqueïtat a l'aigua i als diferencials de temperatura anuals per poder garantir l'ús amb totes les garanties dels àmbits i espais en els interiors dels edificis.

Així doncs damunt l'estructura portant de corretges es col·locarà un sistema homologat que ofereixi un acabat de materials naturals en la part inferior i permeti la col·locació damunt d'un aïllament de caràcter natural i reciclable prou dens per permetre col·locar un tauler superior específic per exteriors resistent a la intempèrie. Damunt aquest tauler es col·locarà un altre sistema de secció acanalada que permeti la fixació amb morters de calç de les teules i a la vegada permeti una certa circulació d'aire entre capes que permeti temperar les temperatures extremes.

La finalitat del sistema busca una construcció modular que permeti amb materials sostenibles i naturals combinar un acabat inferior neutre, l'aïllament suficient normatiu i l'acabat de teula original.

Aquets criteris s'estendran a totes les cobertes de doble vessant de teula, modificant en funció de les rasants de coronaments i les necessitats dels acabats interiors dels espais sota teulada, la col·locació damunt les llatges de formació de pendents, o penjades de les llatges les diferents capes d'aïllament i suport descrites. El P. Executiu fixarà en cada cas i segons cada us definitiu i cada

necessitat la situació respecte a l'estructura de coberta d'aquets elements de manera que en tots els casos l'acabat general del conjunt sigui la teula àrab.

4.2. Recuperació d'elements de coberta.

Es tindrà cura i atenció de les peces especials que formen la coberta, tortugades, remats especials, peces de ventilació i d'altres que han de ser recuperades i restaurades per tal que tornin a ser reutilitzades col·locant-se de la manera adequada i amb materials nous però de les mateixes característiques que els originals.

L'estudi i aixecament detallat previ al projecte d'execució ha de permetre ja fixar el tipus d'elements que es consideren susceptibles de ser protegits segon criteris fixats en aquest apartat i durant l'execució caldrà preveure la documentació i catalogació escandallada per la seva correcta gestió de tots els elements especials trobats.

4.3. Consolidació de canals, aiguafons, careners i baixants.

Tots els elements que formen part de la orografia de la coberta i que tenen funcions específiques en el correcte desguàs de les aigües de pluja ha de ser considerant de manera particular. En una primera instancia ha de garantir-se que el seu funcionament és eficient i efectiu sense possibilitat d'errors, ja que la seva fallada compromet l'estanquitat del conjunt.

Caldrà doncs determinar els pendents i circulacions lineals encabides entre els murs de coronament o mitgeres i la pròpia formació de la coberta i en el cas del careners determinar els punts alts de trobada dels vessants conjunts o de trobada i creuament de plans inclinats sent en definitiva les arestes de la visual de coberta.

Es preveu la planxa d'acer inoxidable en la formació de canals ocults garantint sempre que la cota de coronament es mes baixa que el desenvolupament en pla sota la teula en els vessants. Les canals al menys tindran una amplada en planta de 40cm per tal de poder fer el seu manteniment i evitar embussos.

Els aiguafons entre vessants compliran la mateixa regla i es determinarà en el moment del càlcul hidràulic la secció necessària en cada indret i el compliment dels CT en el que respecta a sobreexidors, baixants i superfícies.

En el que respecta a baixants es modificarà el traçat actual per tal de que els nous conductes en cap cas quedi encastat en els murs. Aquests baixants es col·locaran en l'intradós dels murs i mai en l'exterior. El P. Basic i executiu seran els encarregats de determinar els recorreguts de claveguerons de recollida, els passos de murs i les connexions a arquetes i escomesa final segons documentació de serveis municipals i xarxes existents en l'entorn.

4.4. Cobertes planes

Com s'ha comentat anteriorment les cobertes planes corresponen principalment al semi-perímetre de la zona 11 i a la coberta de la torre del rellotge.

Aquestes coberta es preveu a la manera clàssica sent una coberta calenta. Damunt el sostre es col·locarà un aïllament natural, la formació de pendents amb el sistema de ceràmica expandida, morter de regulació, capa separadora, lamina impermeable segons homologacions, lamina separadora, morter de regulació i doble capa de rajola del Vendrell clàssica col·locada amb morters de calç o formulació similar. Es deixaran junts de perímetre per resoldre dilatacions i per la col·locació dels minvells del mateix material.

4.5. Llurnes i elements de ventilació

Es recuperaran les llurnes de ventilació i il·luminació en les zones 1 i 6 segons els models existents especials de coronament d'encavallades. Per aquest fi caldrà valorar l'estat de les existents i restaurar-les. Els elements que no es puguin recuperar es faran seguint els models i materials existents o al menys seguin la secció i geometria bàsica per evitar mimetismes.

Els acabats d'aquestes llurnes seran els mateixos que els existents a base de teules àrabs.

5. INTERVENCIÓ EN ESTRUCTURES

5.1. Restauració d'elements estructurals existents

De manera general es farà una peritació estructural dels elements que siguin susceptibles de tornar a ser utilitzats per tal de determinar les seves capacitats portants i per tal d'establir les solucions constructives a executar en aquets elements amb la finalitat d'arribar a les condicionants de càlcul i estabilitat que la norma determina per a usos públics.

Aquest fet acotará de manera clara els elements reals que puguin ser reutilitzats amb totes les garanties i permetrà fixar els esforços en punts i solucions concretes. Es determinaran també les característiques geomètriques i dimensionals així com la qualitat dels materials i el seu estat de conservació de manera que es tindrà una imatge exhaustiva de la globalitat dels elements estructurals a reutilitzar.

En un altre ordre de intervenció i en el mateix sentit que el fixat per els murs caldrà definir l'estat de fonaments i la seva consolidació, ampliació o reparació per tal de garantir el correcte suport de pilars al igual que els dels murs. La confirmació del sistema a utilitzar ha de venir determinat per el projecte d'estructures però la documentació consultada fa preveure l'ús de micropilots, en general, i de la ampliació de sabates que han d'anar connectades a les antigues.

5.1.1. Pilars

Existeixen a dia d'avui pilars metàl·lics de fosa de fust mol esvelt i capitell amb platines de recolzament acartelades i pilars de maó ceràmic de construcció mes recent. Malgrat l'aspecte dels pilars de fosa es bo caldrà realitzar la peritació per determinar el seu coeficient de seguretat. Les actuacions principals son la comprovació de les unions i consolidació d'aquestes i confirmació de continuïtat dimensional. En cas de deficiències caldrà determinar quins procediments adequats i compatibles entre el material fosa i les noves intervencions es poden dur a terme per tal de mantenir la peça original.

Les alternatives per disminuir l'esveltesa que ja s'ha executat a partir de la col·locació d'un basament nou s'acceptaran com possible solució.

Els pilars de maó han de ser peritats per saber dimensió i coeficients. En qualsevol cas es preveu decapar pintures i treure revestiments per comprovar i reparar esquerdes i o defectes amb aplicació de noves peces si cal i us de morters de calç de retracció controlada específics per la reparació d'aquests casos i en cas de ser necessari es preveurà els recolzaments estructurals amb daus puntuals de formigó de transició.

Els pilars nous es preveuen d'acer per tal de que hi hagi una lectura al respecte de l'esveltesa de conjunt. Posteriorment s'emprimaran i s'esmaltaran.

5.1.2. Jàsseres

Actualment hi ha jásseres de fusta i metàl·liques. En els dos casos s'establirà la seva capacitat de treball real. En el cas de les jásseres embotides en voltes o sostres caldrà establir amb cales el seu estat en la zona oculta i en cas d'acceptació es tractarà amb productes decapants i posteriorment fungicides. La determinació de la continuïtat de la secció en tota la longitud serà cabdal en la seva acceptació, podent ser possible en algun indret i en poca proporció alguna reparació puntual.

Les jásseres metàl·liques s'estudiaran per trobar la reparació mes senzilla malgrat la necessitat de tenir els assaigs de compatibilitat de soldadures, o en el seu defecte preveure l'ús de solucions cargolades en cas de reparacions o reforços. Finalment les emprimacions de protecció i els esmalts d'acabats seran determinats pel Projecte d'Execució. En aquest cas cal afegir també la consideració de la protecció al foc com a element important a tenir en compte.

5.1.3. Encavallades

Tenim encavallades d'acer, de fusta i mixtes amb elements prefabricats de fosa. Les actuacions una vegada determinada la secció necessària per suportar les carregues vindrà determinada pel propi material de l'encavallada original. No es modificarà ni afegiran materials diferents als utilitzats en els elements originals i en les parts que correspongui.

Es preveu l'ús de diferents perfils metàl·lics en L, rodons, passamans, etc, per reforçar les encavallades metàl·liques, la reparació amb fusta de les encavallades de fusta o dels elements de fusta, i en el cas de les mixtes amb elements a compressió amb fosa. La dimensió real del reforç vindrà determinada per el càlcul del element però en qualsevol cas el fi es recuperar la tipologia estructural del projecte original amb petites intervencions que no modifiquin o distorsionin la seva lectura.

5.1.4.Voltes

Els sostres que resten encara al conjunt de Can Ricart principalment pertanyen a dos grans tipologies: una es la que correspon a les voltes de gran llum entre jàsseres metàl·liques o de fusta i l'altra son el sostres format per bigues de fusta col·locades en paral·lel a poca distancia i recolzades damunt jàsseres o murs i que estan entrebigades amb revoltons de maó de pla.

Les voltes existents amb desperfectes es reparant amb maó ceràmic formant els fulls de suport. Es preveu per al seu reforç el desmuntatge de les zones de recolzament perimetral per tal de col·locar en la zona de recolzament damunt jàssera armadures de repartiment i connexió a la mateixa jàssera i en els perímetres, mitjançant fixació als murs amb platines contínues ancorades amb tacs químics i connectors de barres corrugades. Amb aquest sistema es formalitza un congreny perimetral i damunt recolzaments per aconseguir un millor repartiment de carregues i tensions.

Posteriorment el conjunt descrit d'armadures es formigonarà amb formigons amb àrid d'argila expandida de baixa densitat afegint una capa de compressió de repartiment i anivellació.

Les voltes que estan en els àmbits on hi ha voltes existents però que cal reconstruir-les completament seguiran el mateix criteri afegint tres fulls de volta de maó.

5.1.5.Sostres

Entenem com a sostre en aquest capítulat l'element format per bigues de fusta o d'acer col·locades en paral·lel i amb un revoltó de maó de pla.

L'estratègia a utilitzar és similar al de les voltes i consisteix en la retirada de les capes superiors d'aquets sostres fins arribar al llom de bigues i revoltons per tal de, primer veure el seu estat real i segon per poder fer les reparacions o substitucions necessàries d'aquets. Posteriorment al sanejament i reparació i a la col·locació d'emprimacions en el cas de les biguetes metàl·liques i a la col·locació de protectors fungicides en fustes es col·locaran cargols de rosca de llima amb volanderes, homologats per tal de connectar-los a la nova capa de compressió superior.

El conjunt es completarà amb un engraellat i un formigonat amb formigó alleugerit que el projecte de estructures dimensionarà de manera adequada als esforços a suportar.

En el cas dels encastaments en els murs i preveient que hi hagi caps de bigues en mal estat es preveu treballar com a les voltes amb una platina contínua ancorada i que en aquest cas es complementarà amb una cassoleta metàl·lica de recolzament.

Els sostres de les naus que calgui refer nous i que comparteixin espais amb sostres existents es referan seguint els criteris fixats en aquest capítol i segons les dimensions i geometries dels existents.

Les naus que en aquest moment no tenen cap sostre i on només queden les parets i murs de tancament es proposa com alternativa a la construcció de sostre de biguetes i revoltons, la construcció de llosa contínua de formigó recolzada damunt nous pilars metàl·lics i ancorada a mur perimetral.

L'alternativa proposada es fonamenta en evitar interpretacions errònies de les naus i posar en valor els elements històrics dels nous a partir de treballar en àmbits on no hi queda cap element estructural ni de sostres ni de coberta.

6. SISTEMES DE COMPARTIMENTACIO I ACABATS INTERIORS

Compartimentacions

L'envà tipus es resol amb elements de compartimentació en sec de fusta i/o plaques de cartó guix amb subestructura, combinats amb superfícies de vidre.

Cel Ras

En general es procura deixar els forjats vists per mostrar el caràcter industrial de les solucions recuperades al projecte. Les instal·lacions també seràn vistes. Cas de ser necessari un cel ras per motius funcionals, es preveu la instal·lació de solucions fòniques als espais d'aulari, sales de reunions i d'actes i a la resta plaques de cartró guix.

Paviments

Es proposa un paviment continu de formigó in situ o similars de textura grisosa.

Sistema d'acondicionament, instal·lacions i serveis

S'equiparà el CAMPUS DE LES ARTS amb tots els sistemes d'instal·lacions necessàries per a un programa universitari. En aquest sentit les instal·lacions han de ser eficaces, dissenyades respectant els espais arquitectònics, harmonitzant, en tot moment, la versatilitat, simplicitat d'ús i manteniment amb el criteri d'estalvi energètic.

S'aprofitarà les potencialitats d'estalvi a partir de l'emplaçament (Districlima, energia solar i geotèrmia) mostrant la compatibilitat entre rehabilitació patrimonial i l'eficiència energètica.

-Clima:

Es preveu un sistema de climatització aigua-aire. La producció de calor i fred es vincularà a DISTRICLIMA. La distribució d'aigua serà amb circuits a 4 tubs. La distribució de l'aire primari pretractat serà mitjançant conductes circulars de planxa. Cada espai disposarà de fan-coils d'ajust individualitzat de baix nivell sonor i consum, amb sistema de control.

-Ventilació:

A més del sistema de ventilació incorporat al clima, descrit als apartats anteriors, s'efectuaran ventilacions amb aportació, amb extracció o amb els dos sistemes a base de caixes de ventilació complertes, xarxa de conductes de xapa galvanitzada, comportes de regulació, silenciadors, reixetes i les comportes tallafocs que calguin:

Extraccions de lavabos

Sobrepessió, escales, ascensors i ventilació vestíbuls d'independència.

Desmuntatge de les vies d'evacuació.

Aportació i descàrrega d'aire de refrigeració grup electrogen.

Aportació i descàrrega d'aire refrigeració de l'estació transformadora.

Ventilació locals tècnics de fontaneria, gasos i electricitat

-Aigua:

Instal·lacions d'aigua potable freda per alimentar preses en el cas de que sigui necessari, també els serveis sanitaris. Aigua calenta per vestuaris i dutxes del personal de contractes i usuaris. Des de l'escomesa sortiran els muntants i derivacions individuals d'aigua freda fins a cada punt de consum. Els desguassos es faran amb canonades de polipropilè segons calgui a cada cas. S'evitarà emprar PVC.

-Desguassos:

La xarxa de desguàs de l'edifici serà de tipus separatiu, mantenint-se el criteri de xarxes independents per a aigües de pluja, aigües fecals i aigües de laboratoris abocant les de pluja directament a l'albelló i recollint-se en el pou de bombeig les fecals i es dels aularis per tal de permetre el tractament diferenciat, en cas de precisar-se, abans de ser bombejades.

-Instal·lació telefònica veu i dades - intel·ligència central. Control d'accessos. Megafonia. Televisió.: Les canalitzacions per poder realitzar les instal·lacions telefòniques, d'intercomunicació, i de dades, seran suficients per utilitzar una futura central telefònica i d'intel·ligència centralitzada. En el cas d'instal·lacions de control accessos-intrusisme serà per mitjans de sistema de video-porter electrònic, per a controlar l'accés al edifici. Cada unitat o àrea específica disposarà de control d'accessos per targeta proveïda de xip extraplà interactiu amb el sistema que serà dissenyat a tal efecte. Opcionalment, es dotarà en diverses zones de l'edifici la instal·lació d'un sistema de megafonia en el qual s'hi incorporaran els avisos de seguretat. Instal·lació de televisió: Es preveu una instal·lació de captació, amplificació i distribució de senyal de TV, VHF, UHF, canals autonòmics i F.M. i dues antenes parabòliques motoritzades.

-Instal·lacions d'electricitat.

Quadre general:

Ubicat en un recinte exclusiu, es subdividirà en dos embarrats amb potència suficient i disposarà de tots els elements de comandament i protecció pels serveis següents:

- Línies a quadres secundaris d'enllumenat, subministrament normal.
- Línies a quadres secundaris de força motriu, subministrament normal -emergència.
- Línies a SAI, normal -emergència.
- Commutació automàtica Xarxa -Emergència
- Compensació d'energia reactiva.
- Automatismes centralitzats programació encesos per l'estalvi energètic.

Quadres secundaris

A cada planta, aula, local d'oficines o zona de servei específic, s'instal·larà un quadre de comandament i protecció pels circuits de subministres normal, normal - emergència i S.A.I. D'ells sortiran les línies d'alimentació als diferents elements de la instal·lació i contindran els elements de protecció magnetotèrmica, i per corrents de defecte establerts en el vigent R.E.B.T

Instal·lacions interiors d'enllumenat i força motriu.

Tots els elements a instal·lar, quadres, caixes, lluminàries, conductors, mecanismes, safates etc, seran de tipus ecològic. A partir dels subquadres, les distribucions interiors es realitzaran amb conductors de coure amb aïllament ecològic "Afumex", designació UNE M. 07V., protegits per tubs de plàstic rígid corbables en calent en aquelles zones no previstes de fals sostre, i per flexibles

(gp7) a aquelles altres que ho disposin. Quan l'estesa es faci directament per safates, seran conductors de coure VV-1000.

A cada dependència de laboratori ó local d'oficines es deixarà escomesa trifàsica més neutre amb subministrament normal, subministrament normal- emergència, subministrament de SAI normal i subministrament de SAI normal -emergència. A les zones de màquines, els conductors s'instal·laran a l'interior de canalitzacions d'acer galvanitzat. A les zones d'ambients especials els materials seran de protecció anticorrosiva.

-Emergència.

Per l'alimentació elèctrica dels serveis d'emergència, es preveu que pugui alimentar-se des de un grup electrogen de 400 KVA, mitjançant maniobra de commutació automàtica amb l' alimentació de la companyia subministradora. Hi ha prevista una cambra especial, de la qual també caldrà preveure insonorització amb l'aïllament acústic necessari, silenciadors i conductes d'evacuació d'aire i gasos fins a l'exterior de forma reglamentària. Considerarem circuits normal -emergència: un 50% aprox. de l'enllumenat general de l'edifici: laboratoris, oficines, zones de serveis.

-SAI.

Es preveu que hi pugui haver un sistema d'alimentació ininterrompuda, per cada unitat d'aulari o local d'oficines que alimentaran els serveis adients. A les zones de màquines, els conductors s'instal·laran a l'interior de canalitzacions d'acer Cada unitat disposarà de bateries suficients per garantir una autonomia de l'ordre de 5 minuts, per poder guardar la informació tot evitant que la tensió i el corrent passin per un "0". Des de les SAI sortiran les línies independents fins els subquadres corresponents.

-Enllumenat Emergència.

Com a enllumenats especials i d'acord amb el R.E.B.T. MIBT 025 destaquem:

Enllumenat de senyalització i emergència.

Enllumenat d'emergència.

Els primers s'instal·laran sobre les portes, indicant les vies de sortida o evacuació, i aniran retolats amb la indicació de sortida o sortida d'emergència. Disposaran de dues làmpades, una encesa normalment (senyalització), i una altra d'emergència a fallida de tensió. En ambdós casos els aparells escollits son de funcionament autònom amb bateries d'acumuladors i dispositiu de commutació automàtica.

-Xarxa de terra

Es disposarà d'una xarxa perimetral de presa de terra enterrada amb conductor de Cu nu de 35 mm2. de secció, en què s'intercalaran piques d'acer courejat fins aconseguir els valors de resistència adequats. A aquesta xarxa perimetral es connectaran a les estructures metàl·liques de tot l'edifici mitjançant soldadures aluminotèrmiques.

Barcelona, 12 de desembre de 2018

Andrés Lezcano
Arquitecte

7. ANNEXES

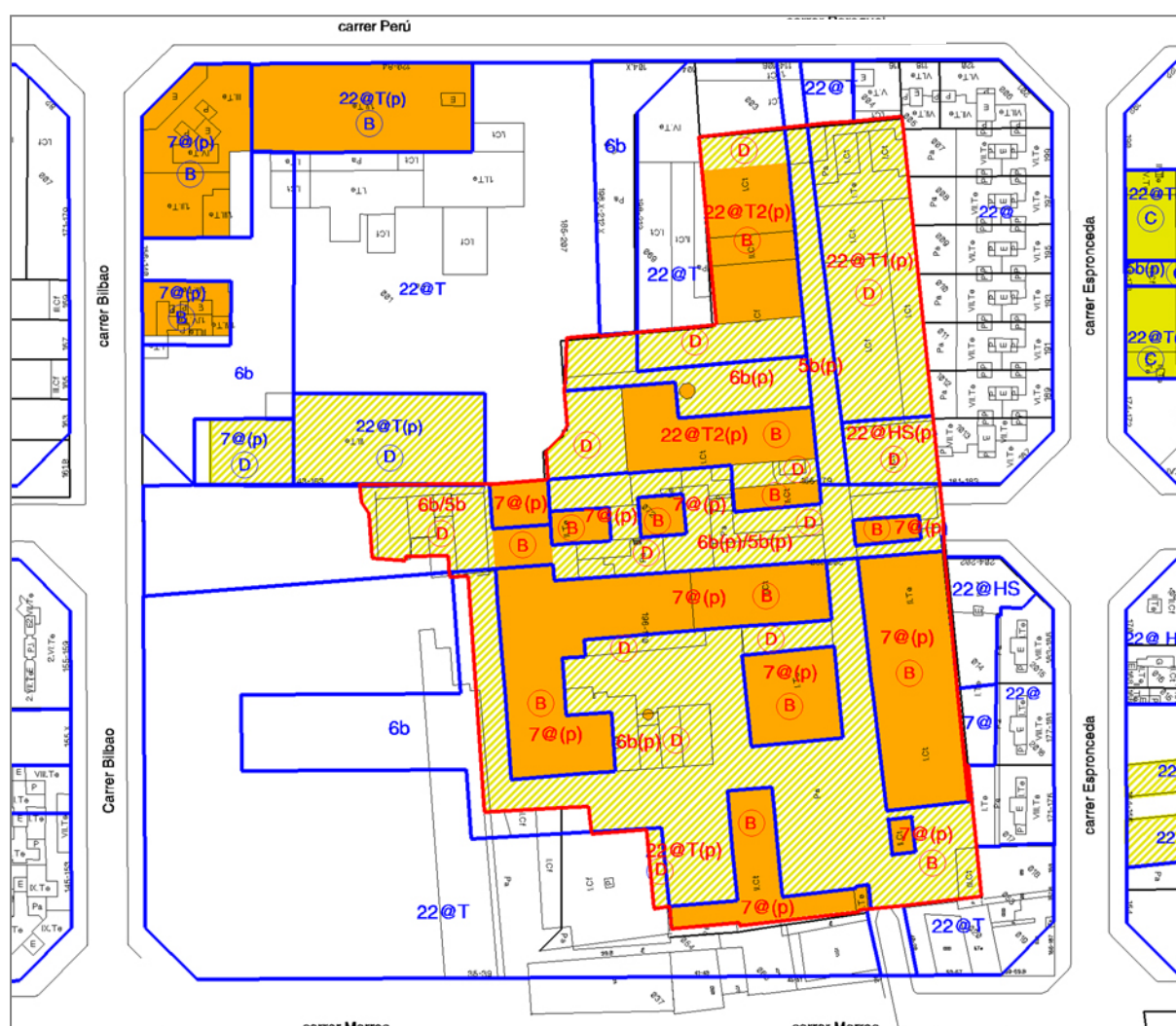
DADES GENERALS

Carrer	ptge. Marqués de Santa Isabel
Denominació	Can Ricart
Autor	Alçat del nucli principal de Josep Oriol Bernadet, arquitecte
Datació	1853
Ampliació i reforma	Segona meitat segle XIX
Ús original	Fabricació d'estampats
Ús actual o previst	Activitats

Superfície parcel·la	
Superfície del recinte	19.223,98m ² (aprox)
Sostre aproximat	18.993m ² (aprox)
Propietat	Privada

Àmbit de planejament	Modificació del PMU de la UA1 del PERI del Parc Central. Preservació del Recinte de Can Ricart. (en tràmit)
Qualificació	22@T(p)/ 7@ (p)/ 6b(p)/ 5b(p)/ 5(p)
Observacions	El Pla Especial de Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Districte de Sant Martí inclou la xemeneia del conjunt a la fitxa 6 amb nivell de protecció D (A.Def. 25/05/2000).

Plànol Qualificacions E 1:2000

DESCRIPCIÓ EDIFICI

Des del seu origen a mitjans del segle XIX, Can Ricart en origen es va especialitzar en la producció tèxtil, al igual que la resta de complexes industrials del Poblenou, ha crescut i s'ha anat transformant per tal d'adaptar-se a l'evolució dels diferents processos industrials que ha acollit al seu interior pràcticament fins avui dia.

Actualment s'accedeix mitjançant un carrer interior, que estructura una sèrie de placetes i petits passatges que permeten l'entrada als diferents volums edificats.

Les construccions són molt variades i de gran senzillesa formal, presenten diverses alçades que van des d'una sola planta fins a planta baixa i dues plantes pis i estan realitzades a base de maó revestit d'estuc. Destaquen dos elements: la torre del rellotge de secció quadrada amb reminiscències neoromàniques, i la xemeneia d'obra vista

GRAU DE PROTECCIÓ

Nivell B / Nivell D

INTERVENCIIONS

Manteniment dels edificis segons els criteris generals de la "Modificació del PMU de la UA1 del PERI del Parc Central. Preservació del Recinte de Can Ricart", actualment en procés de tramitació.

Qualsevol intervenció haurà de valorar tots els processos històrics del complex.

Nivell B:

- Restauració de les façanes: eliminació d'elements superposats no originals (cossos afegits, instal·lacions, aparells d'aire condicionat...); recuperació dels forats arquitectònics originals; manteniment, neteja i, recuperació dels paraments (textures, cromatismes, fusteries de totes les obertures amb l'espequejament original...).
- Manteniment de la xemeneia.
- Respectar l'estructura espacial definida pel projecte original per tal de fer intel·ligibles els espais originals.
- Recuperació i posada en valor dels elements estructurals originals d'interès, visibles a l'interior.

Nivell D:

- Es permet l'enderroc amb les condicions establertes a la normativa del Pla.

Foto aèria del complex

DADES GENERALS

Carrer	ptge. Marqués de Santa Isabel
Denominació	Can Ricart
Autor	Alçat del nucli principal, Josep Oriol Bernadet, arquitecte
Datació	1853

NOTÍCIES HISTÒRIQUES DE L'EDIFICI

La fàbrica de Can Ricart del Poblenou és un dels establiments industrials singulars de l'antic municipi de Sant Martí. Els seus inicis els trobem documentats amb l'adquisició d'uns terrenys fins llavors agrícoles per part del fabricant cotoner Jaume Ricart i Guitart l'any 1853. Aquell mateix any, l'arquitecte Josep Oriol Bernadet signa l'alçat del nucli inicial de la fàbrica dels Ricart (Jaime Ricart e Hijo des de 1854).

No deixa de sobtar la localització del nucli fabril dels Ricart, aprofitant l'aigua de la sèquia Madriguera, però mantenint les naus allunyades del traçat de l'antiga carretera de Mataró malgrat que la possessió adquirida el 1853 arribava fins aquest límit. Tota aquesta extensió desvinculada dels usos productius i on es bastí una residència de la pròpia família Ricart, s'interposava en l'accés directe al recinte de la fàbrica, el qual havia de realitzar-se mitjançant un passatge primer dit dels Ricart, i posteriorment Marqués de Santa Isabel (títol nobiliari de la família).

La fàbrica dels Ricart del Poblenou era una peça dins l'engranatge productiu de la família, que disposava de fàbriques a Manresa i al Raval de Barcelona. La pujança econòmica de què va gaudir es va traduir amb successives ampliacions ja a les dècades de 1860 i 1870 de les quals es disposa de molt poca documentació. En aquells anys, vigent ja el Pla d'Eixample Cerdà, qualsevol obra nova dins la fàbrica difícilment podia cenyir-se al traçat viari aprovat. Aquest podria ser un dels motius pels quals no s'ha localitzat documentació administrativa d'aquestes obres dins l'arxiu de l'antic municipi de Sant Martí.

A manca de notícies directes, el seguiment del creixement de les diferents naus del recinte –fidel reflex de l'èxit de l'empresa– cal realitzar-lo a través de la interpretació de la diferent planimetria de l'època.

En aquest sentit es disposa d'un plànol de 1866 que s'adjunta en la valoració practicada per Josep Fontseré, Josep Oriol Mestres i Josep Marimon i Cot al moment en què les possessions de la fàbrica van passar a la societat *Ricart i Cia*. El plànol està signat per Josep Fontseré, del qual es coneix la vinculació amb la família Ricart tant pel fet d'haver cobrat diverses obres al 1865, com per haver aixecat un plànol de la part de la finca desvinculada de la fàbrica al 1870 i on hi apareix una caseta a "l'anglesa" de planta i pis i d'ús residencial. Es doncs versemblant que Josep Fontseré participés en les obres d'ampliació de la fàbrica. De totes maneres, la família Ricart havia confiat en d'altres arquitectes per a la realització de les seves obres. La seva casa-fàbrica inicial al Raval de 1834 fou projectada per Francesc Vallés, i anys més tard –el 1864– el mestre d'obres Felip Ubach va construir un edifici d'habitatges a tocar de la fàbrica del Raval. Seria també, doncs, versemblant que Felip Ubach participés en les obres de la fàbrica del Poblenou, ja que la vinculació de Josep Fontseré amb els Ricart sembla posterior. Aquest procés additiu i expansiu és pràctica habitual en molts grans complexos fabrils i està clarament lligat a la pròpia dinàmica de creixement de l'empresa. El fet que els Ricart gaudissin d'una extensió de terra considerable afavoria sens dubte els seus plantejaments expansius, encara que aquests topessin amb la teòrica illegalitat de la manca d'adequació al Pla Cerdà.

Així, doncs, a la primitiva fàbrica projectada per Josep Oriol Bernadet al 1853 se li anaren afegint en èpoques diverses diferents cossos i naus per acabar configurant un recinte que podríem considerar com a definitivament clos abans de la Guerra Civil. Posteriorment, com en molts d'altres casos, amb la marxa de la producció de la família Ricart, el complex fabril va passar a allotjar diferents empreses que llogaven espais i força motriu per a les seves activitats, produint-se una segmentació considerable del complex.

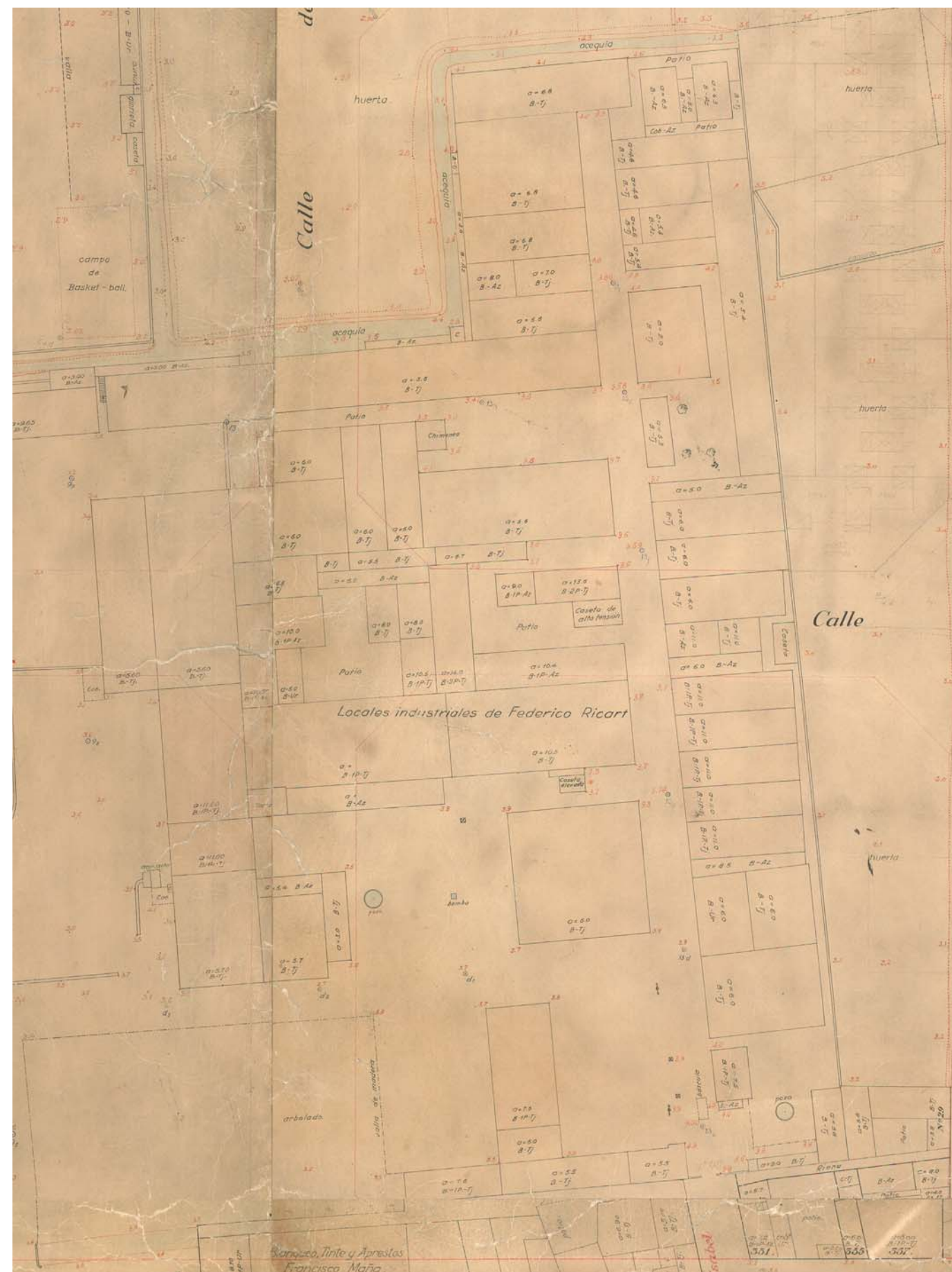
Referències Arxiu:

AMDMS: exp. 227-00-1853 A13 6/32

AHPB Notari: Joaquim Odena, manual 1865

AHPB Notari: Josep Falp, manual 1866, fol 831

Plànol Martorell 1927

1836 Plano que comprende el terreno de cultivo regable con las aguas de la Acequia Real en una parte del término de San Martín de Provensals.

1855 Plano de Barcelona y sus alrededores. Ildefons Cerdà

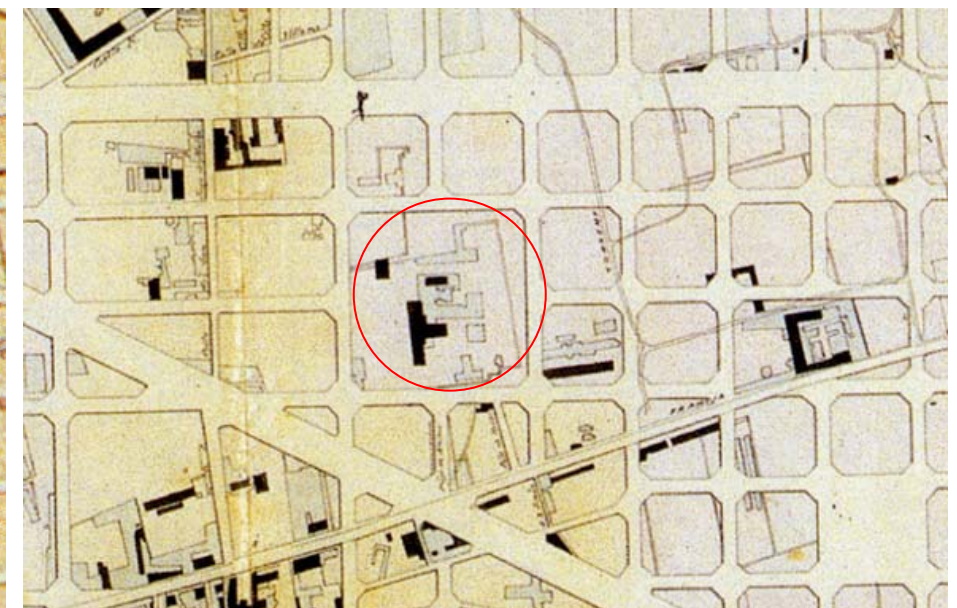
1859 Proyecto general de urbanización de todas las vías. Ildefons Cerdà

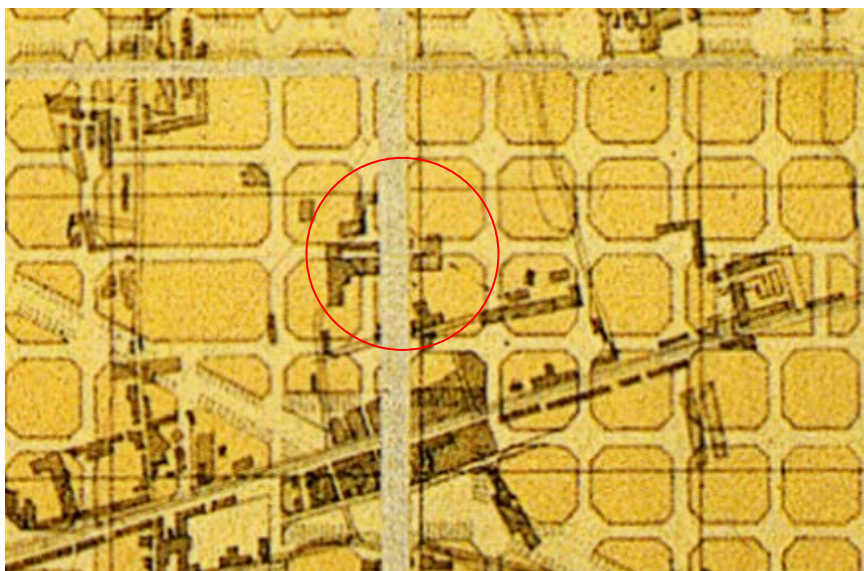
1871 Plano geométrico del término jurisdiccional de San Martín de Provençals. Pedro Moreno Ramírez

1890 Plano de Barcelona y sus alrededores en 1890 aprobado por el excelentísimo ayuntamiento en sesión del día 13 de enero de 1891. J.M.Serra

1894 Proyecto general de deslinde entre la población interior y su ensanche con sujeción al nuevo plano de urbanización de Sant Martí de Provençals. Pere Falqués i Urpí

1900 *Plano general de Barcelona. Su Ensanche y pueblos del Llano.*
Francesc Puig

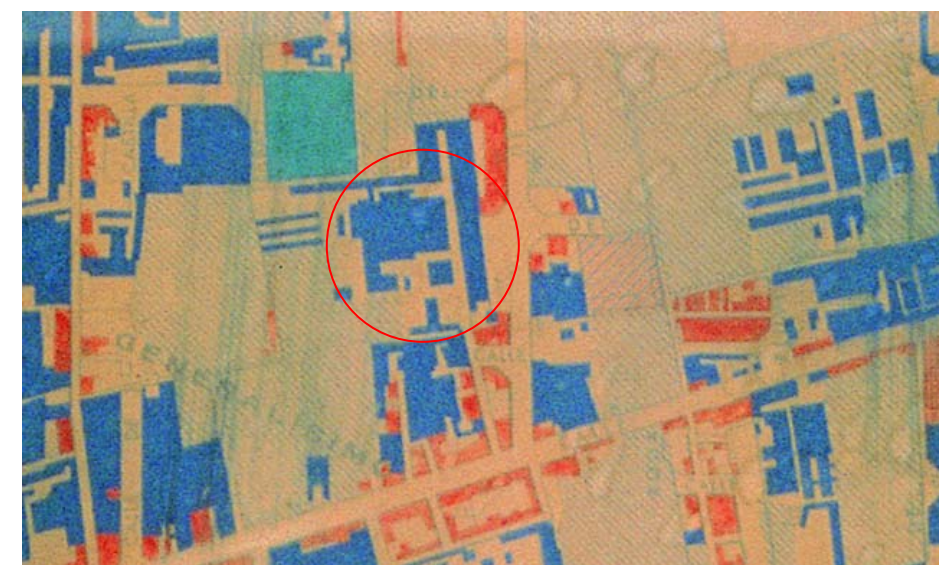
1903 *Plànol de Barcelona. Ajuntament de Barcelona. Secció edificacions*

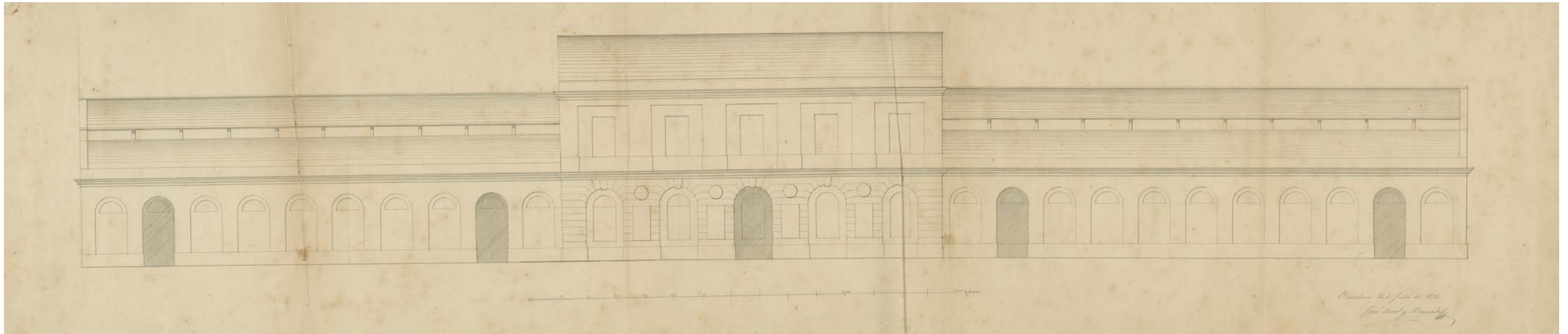
1915-1920 *Ciudad de Barcelona con su llano y alrededores.*
Frederic Armenter de Aseguinolaza

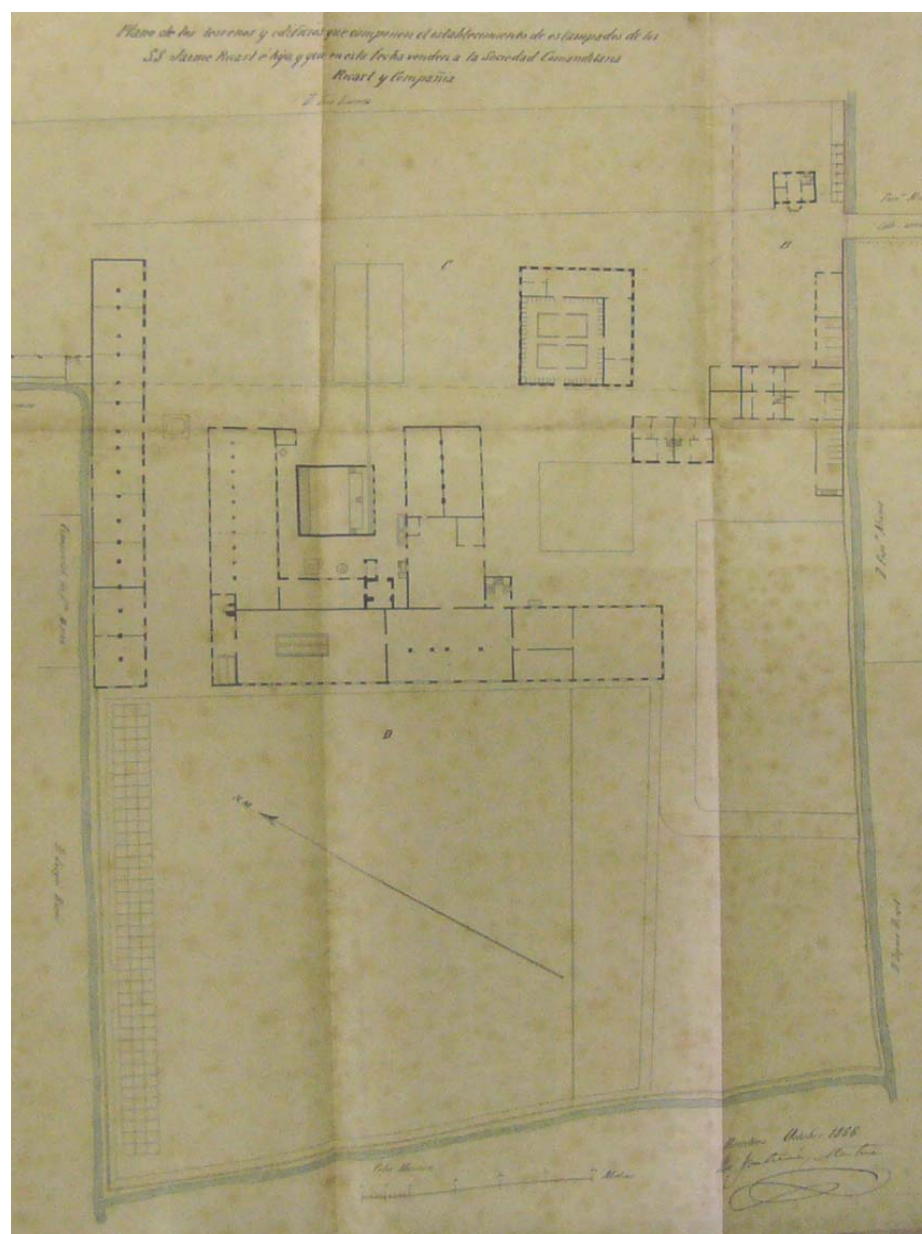
1927 *Plànol de Barcelona.*
Vicenç Martorell E: 1/2.000

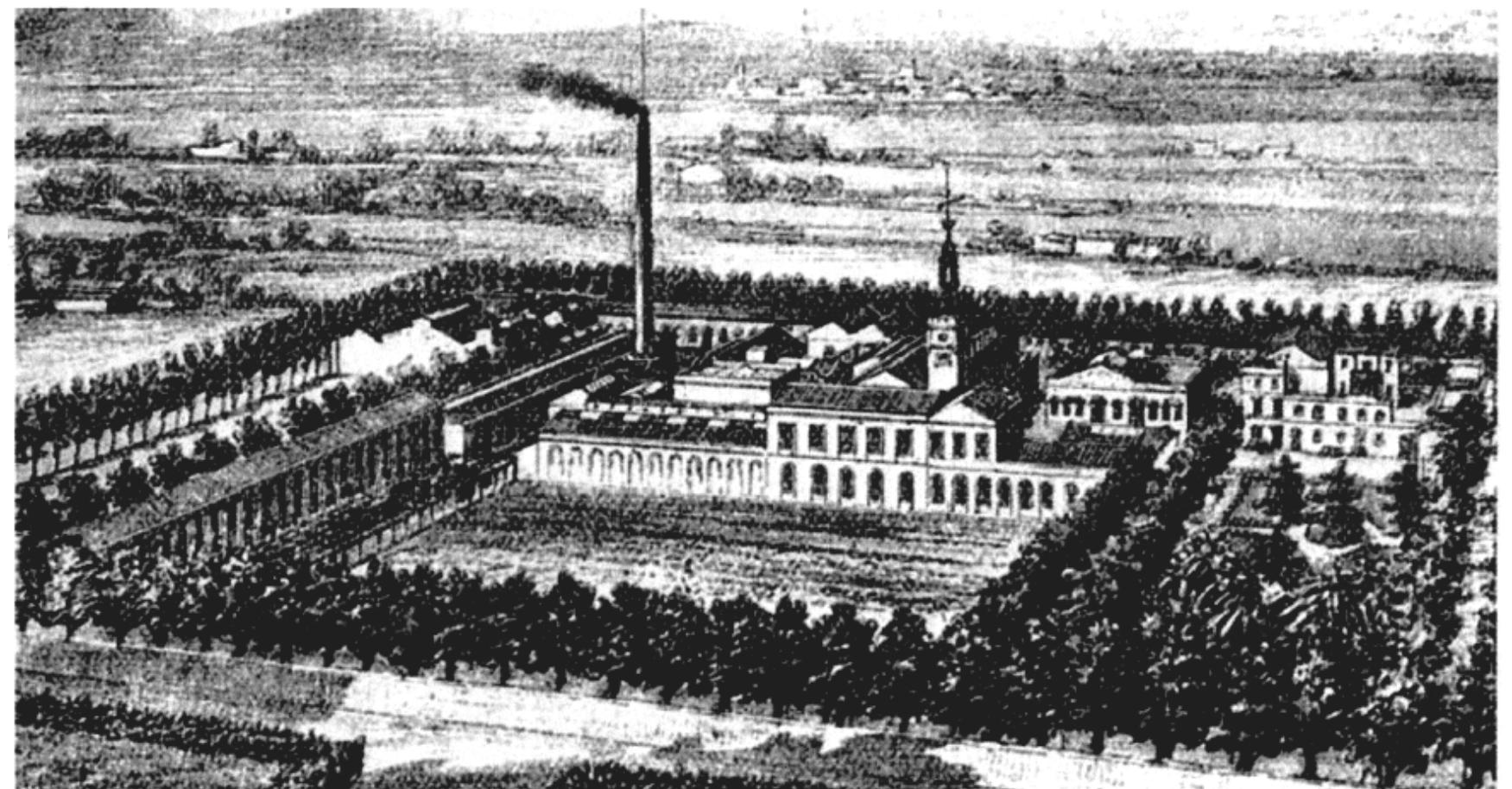
1953 *Plànol d'usos del sòl de Barcelona*

Alçat de la façana del nucli inicial de l'arquitecte Josep Oriol Bernadet, 1853

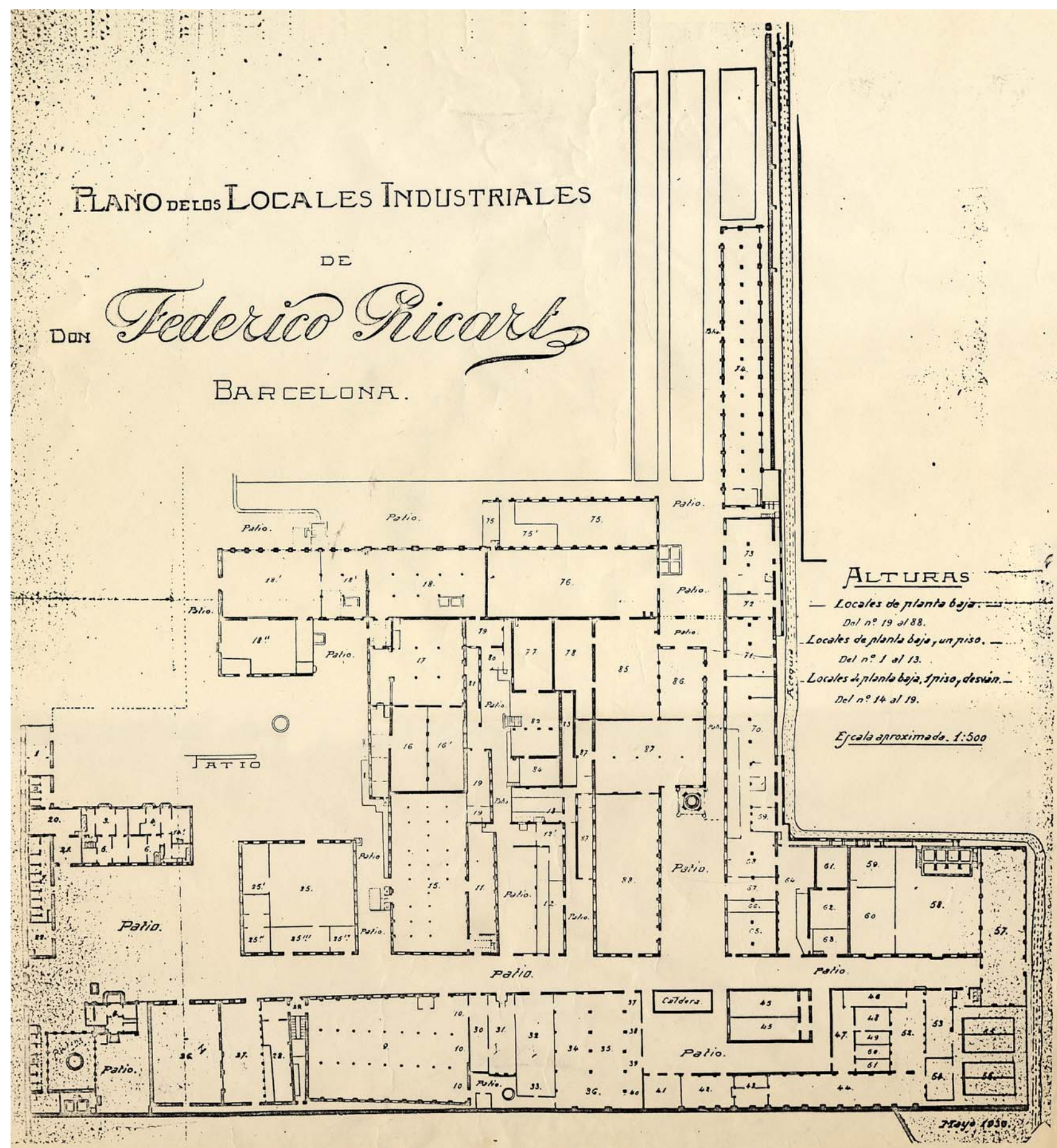

Aixecament planimètric de Josep Fontseré i Mestres de l'any 1866

Gravat idealitzat de Castelucho que representa la fàbrica de Can Ricart, 1888

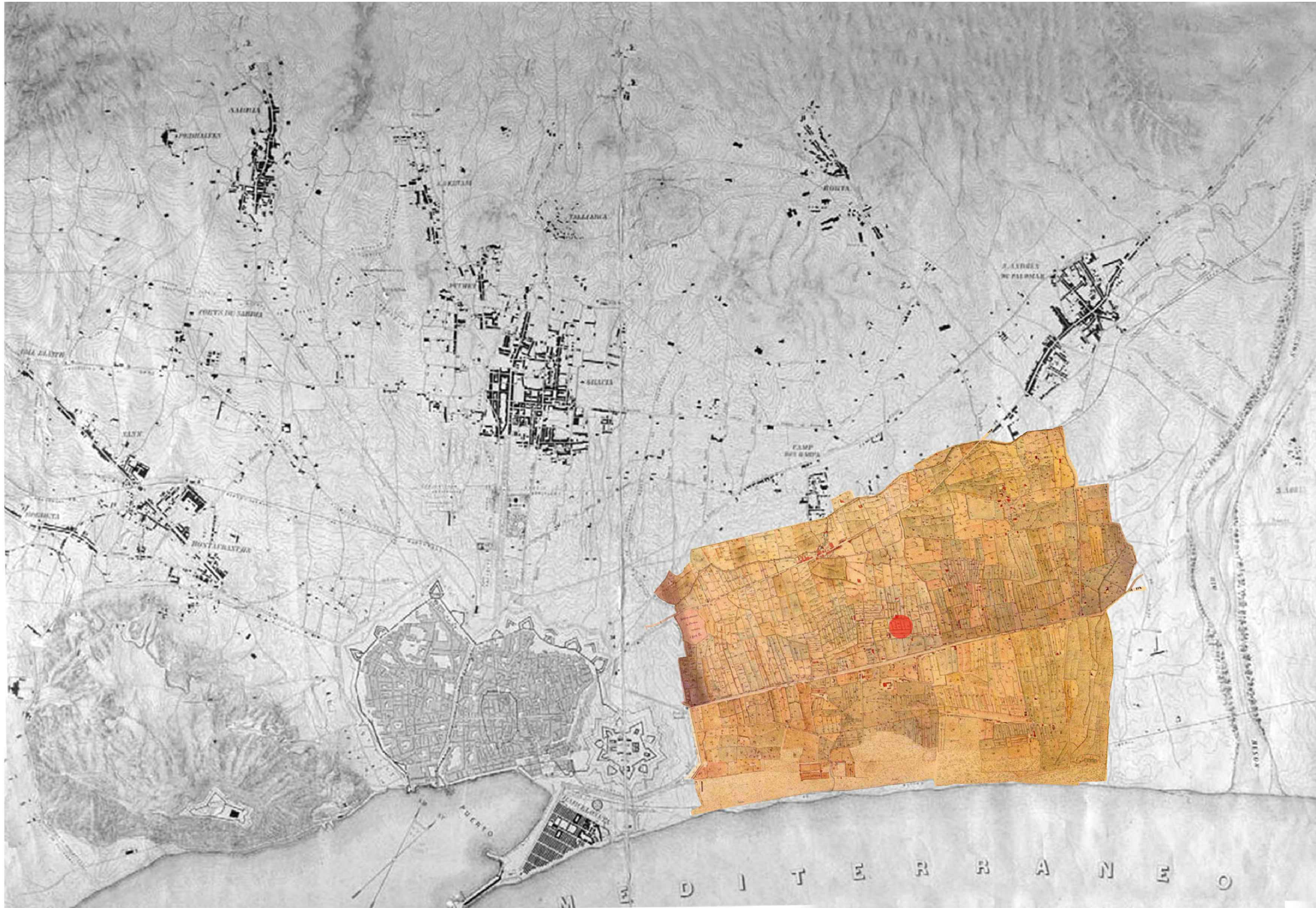
Plànol de l'any 1930

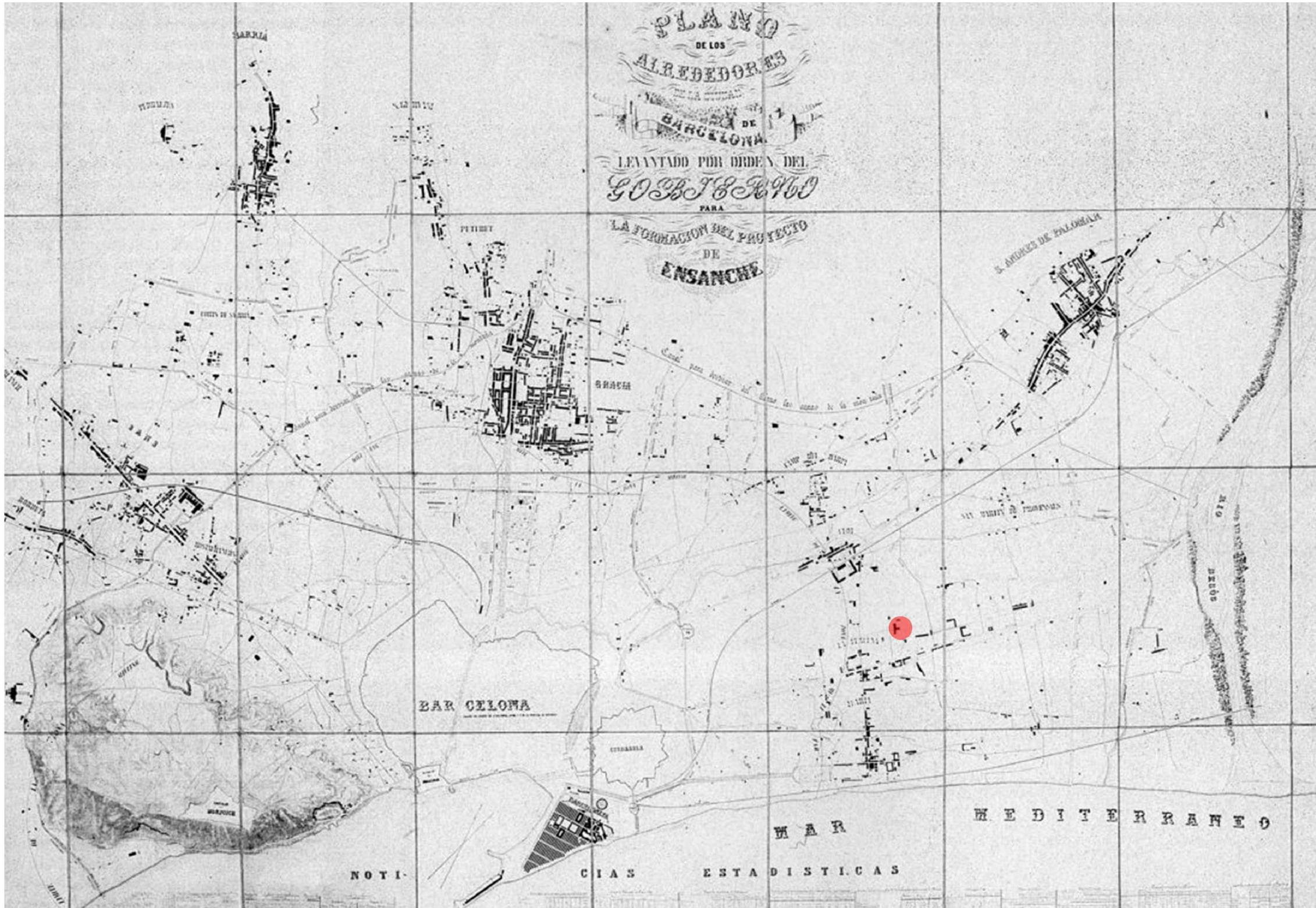
DG. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

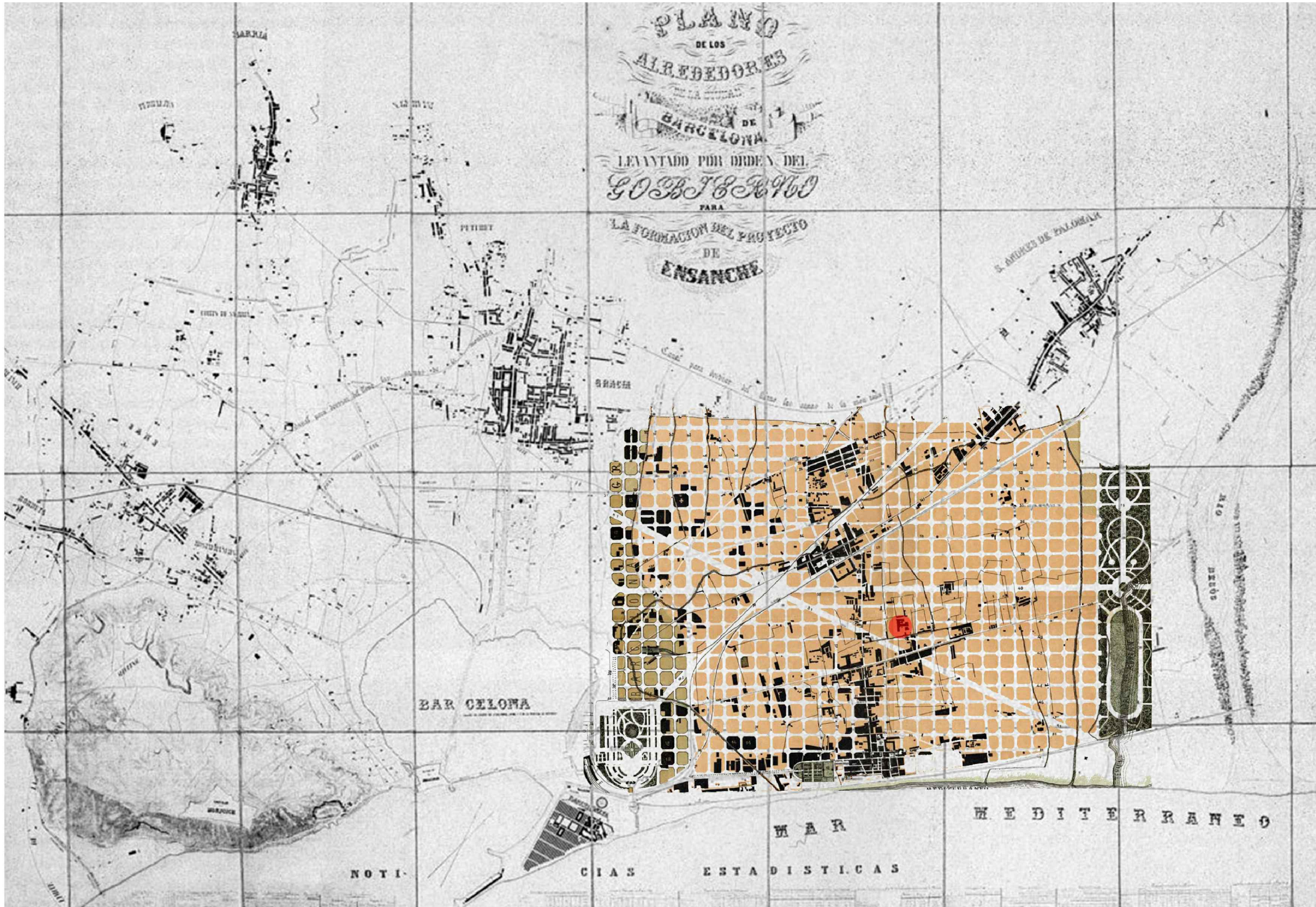
► 1896 OLI D'ISIDRI NONELL.
CAP AL TARDE,
SANT MARTÍ AMB HORTES.

► 1836 TOMÀS SOLER I FERRER.
" PLANO DEL TERRENO DE
CULTIVO REGABLE CON LAS
AGUAS DE LA ACEQUIA REAL,
SANT MARTÍ AMB HORTES. "

► 1855 ILDEFONSO CERDÀ.
"PLANO DE BARCELONA Y SUS
ALREDEDORES."

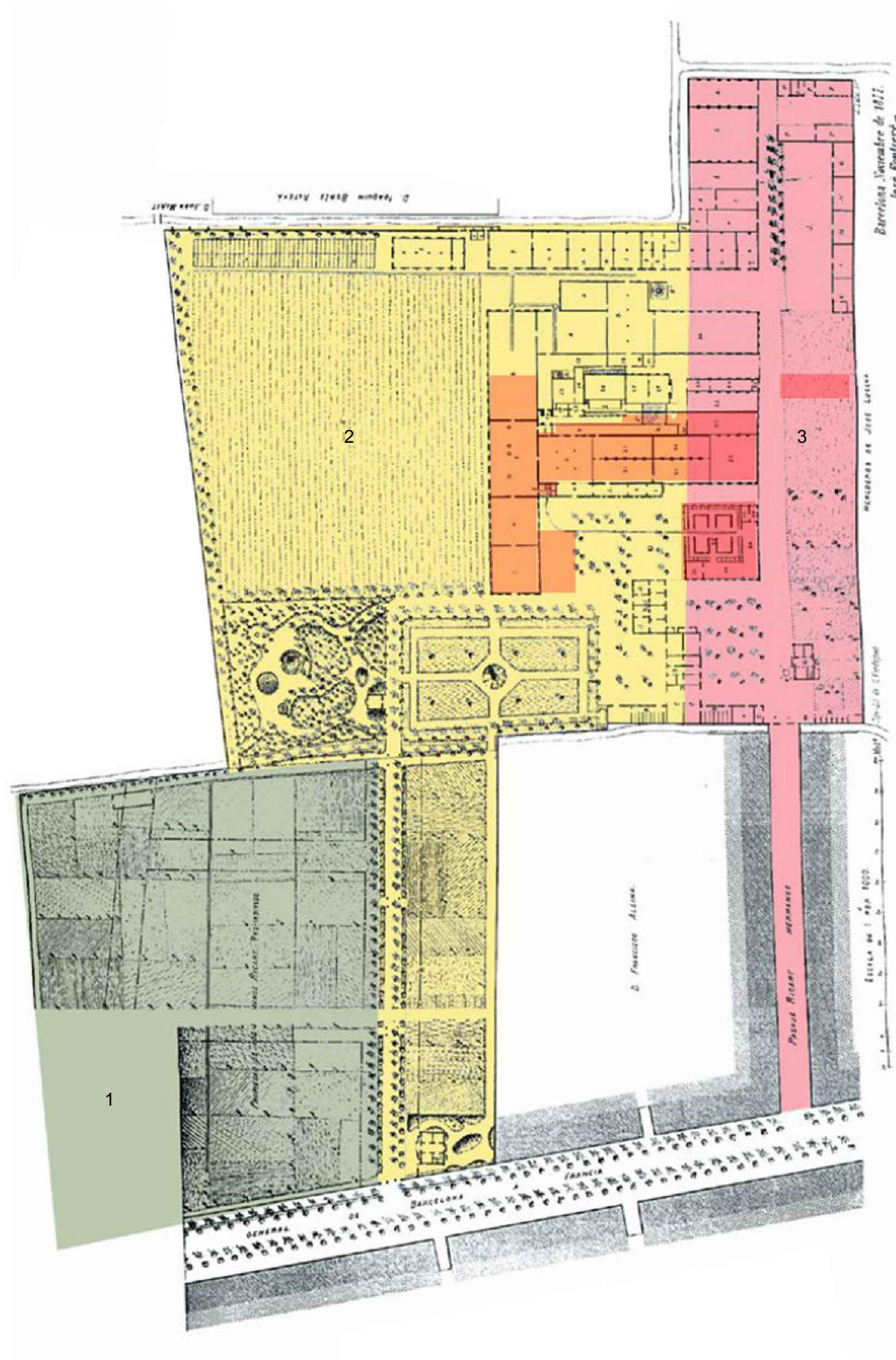

► 1882 J. CALVET.
PLANÒL INDUSTRIAL I COMERCIAL
DE SANT MARTÍ.

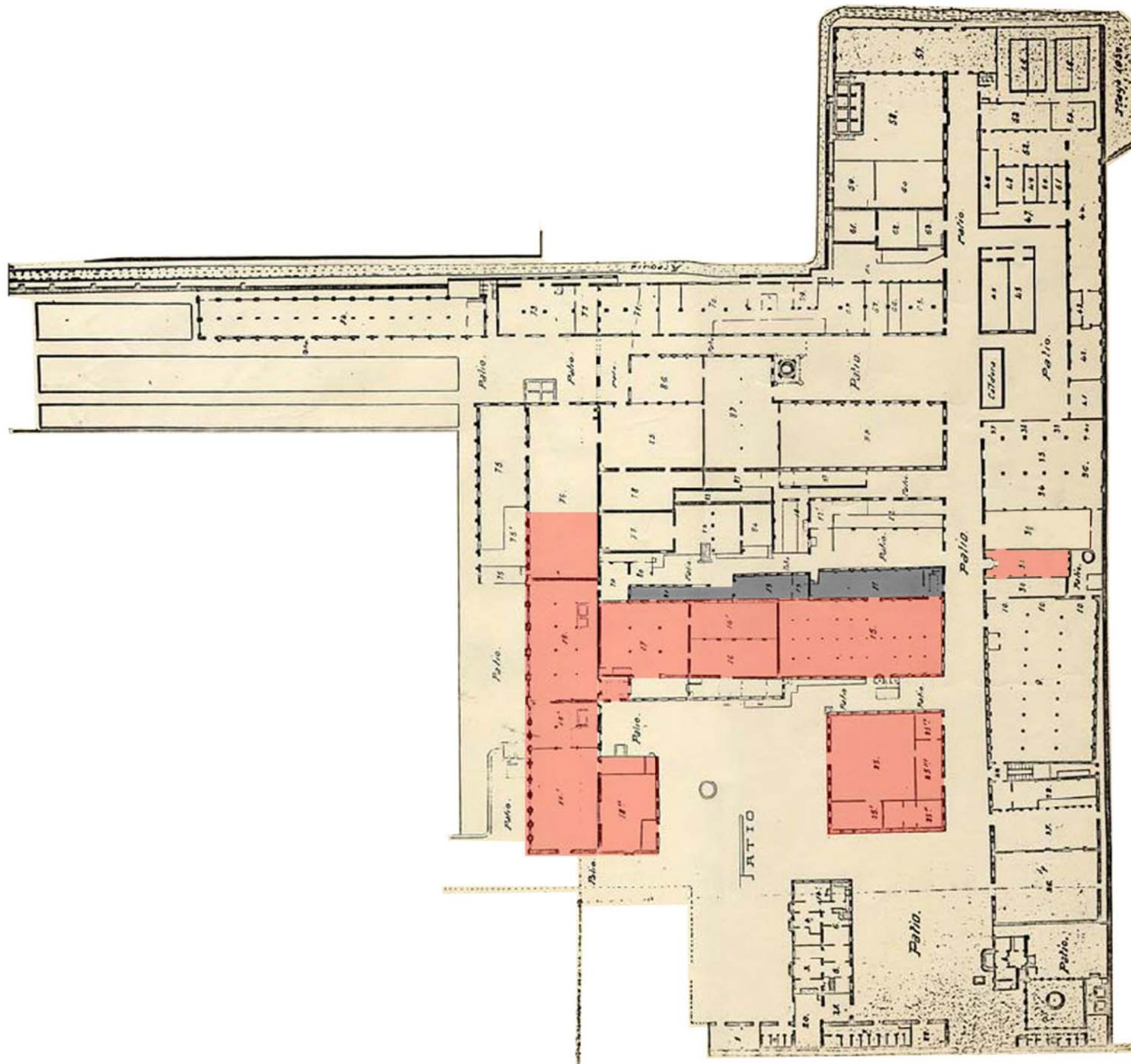
► 1882 J. CALVET.
PLANOL INDUSTRIAL I COMERCIAL
DE SANT MARTÍ.

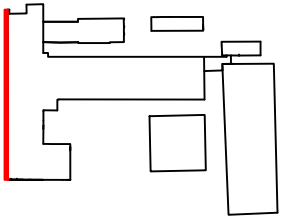
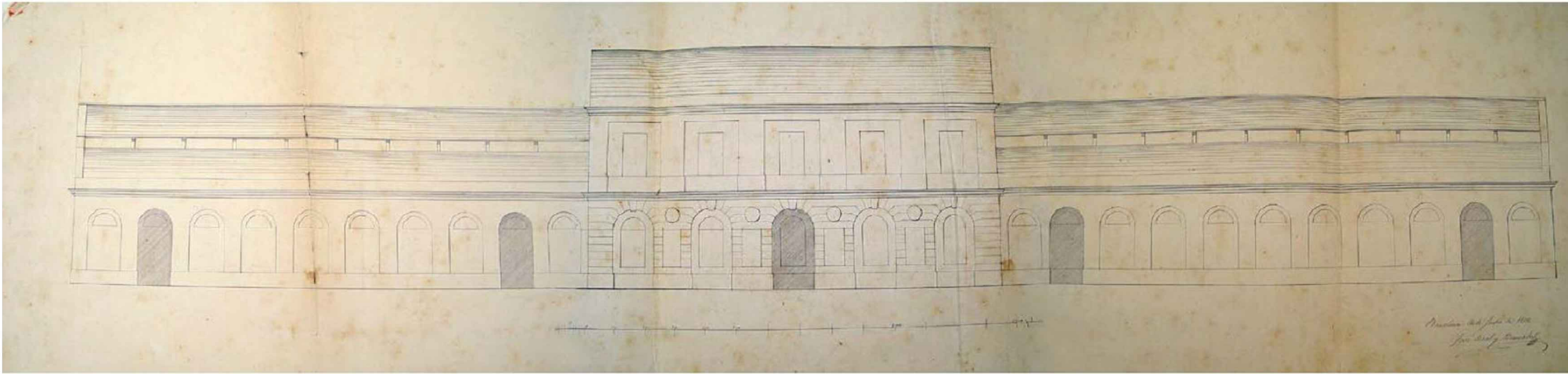

► 1877 JOSÉ FOULSERÉ.
" PLANO GENERAL DE LA FÀBRICA DE
ESTAMPADOS. "

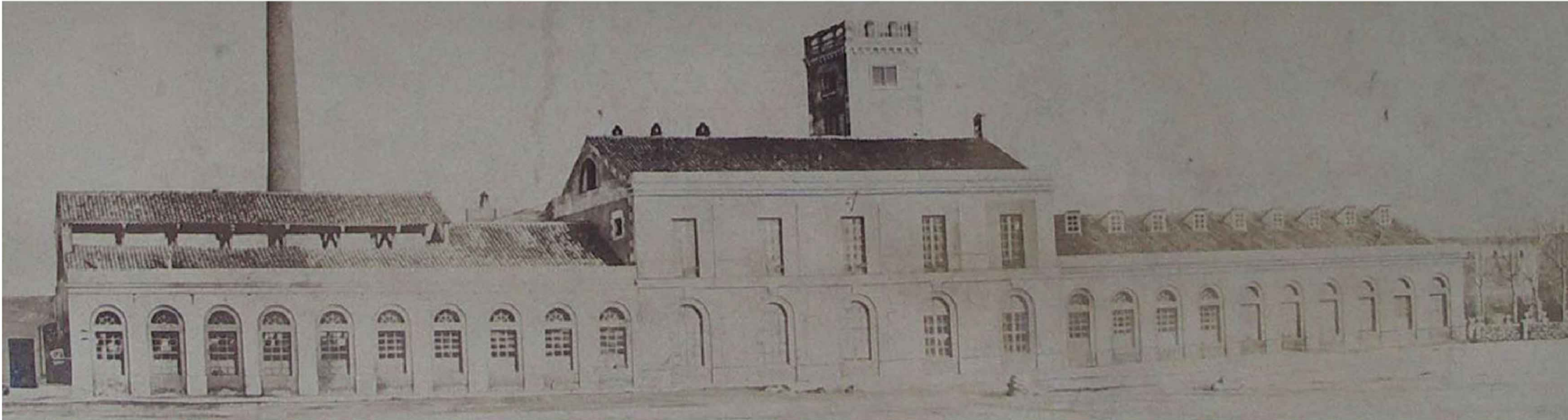
- 1: PARCEL.LES ADQUIRIDES
PER JAUME RICART EL 1853
- 2 : PARCEL.LES ADQUIRIDES
PER JAUME RICART EL 1853
- 3 : PARCEL.LA ADQUIRIDA
AMB POSTERIORITAT EL 1862
- 4 : CAN RICART EXISTENT 2018

► 1930, DON FREDERICO RICART
AIXECAMENT DELS LOCALS DE
CAN RICART.

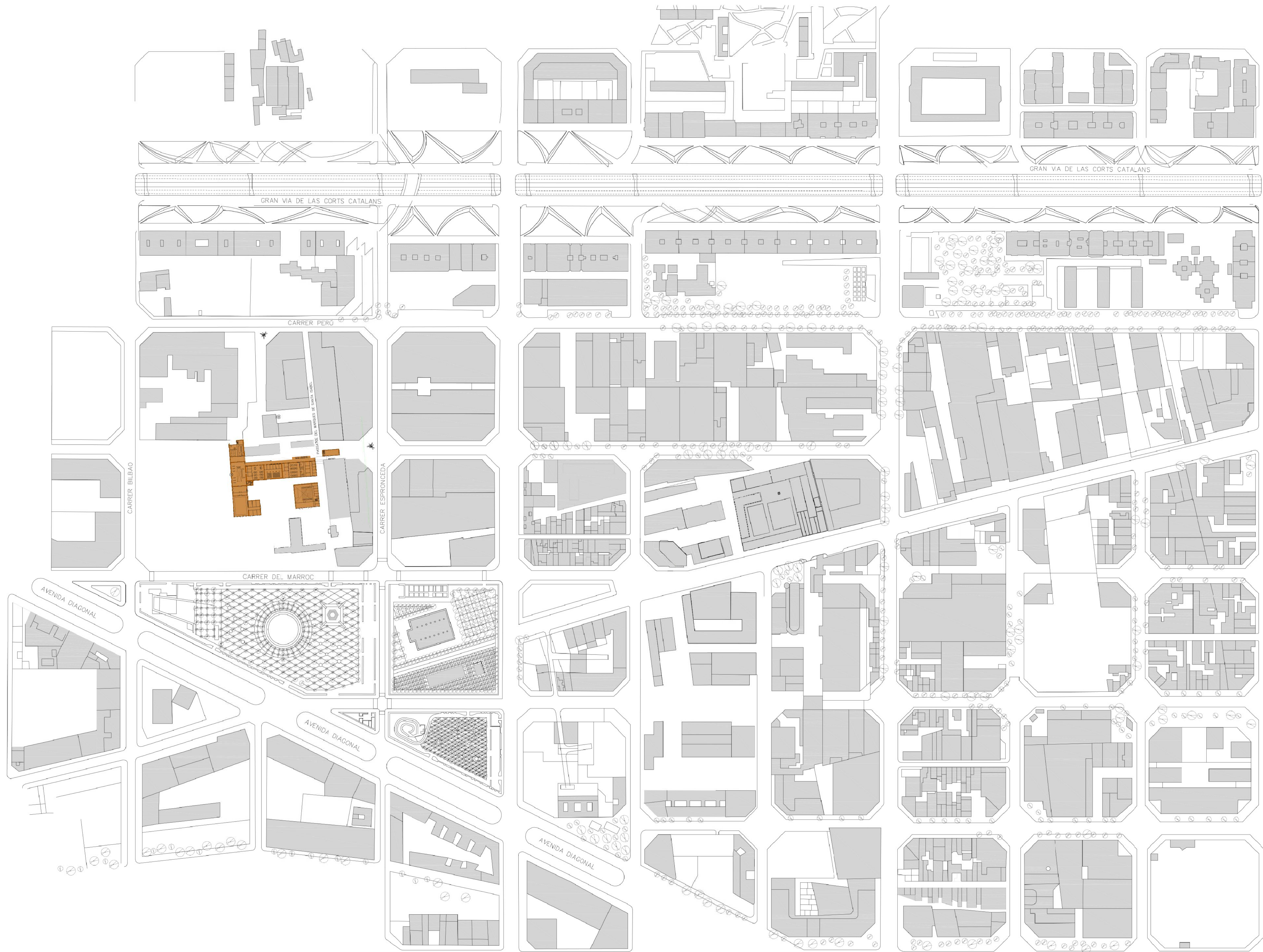
► 1853 JOSEP ORIOL BERNADET.
DIBUIX DE LA FAÇANA DE L'EDIFICI
PRINCIPAL DE CÀN RICART.

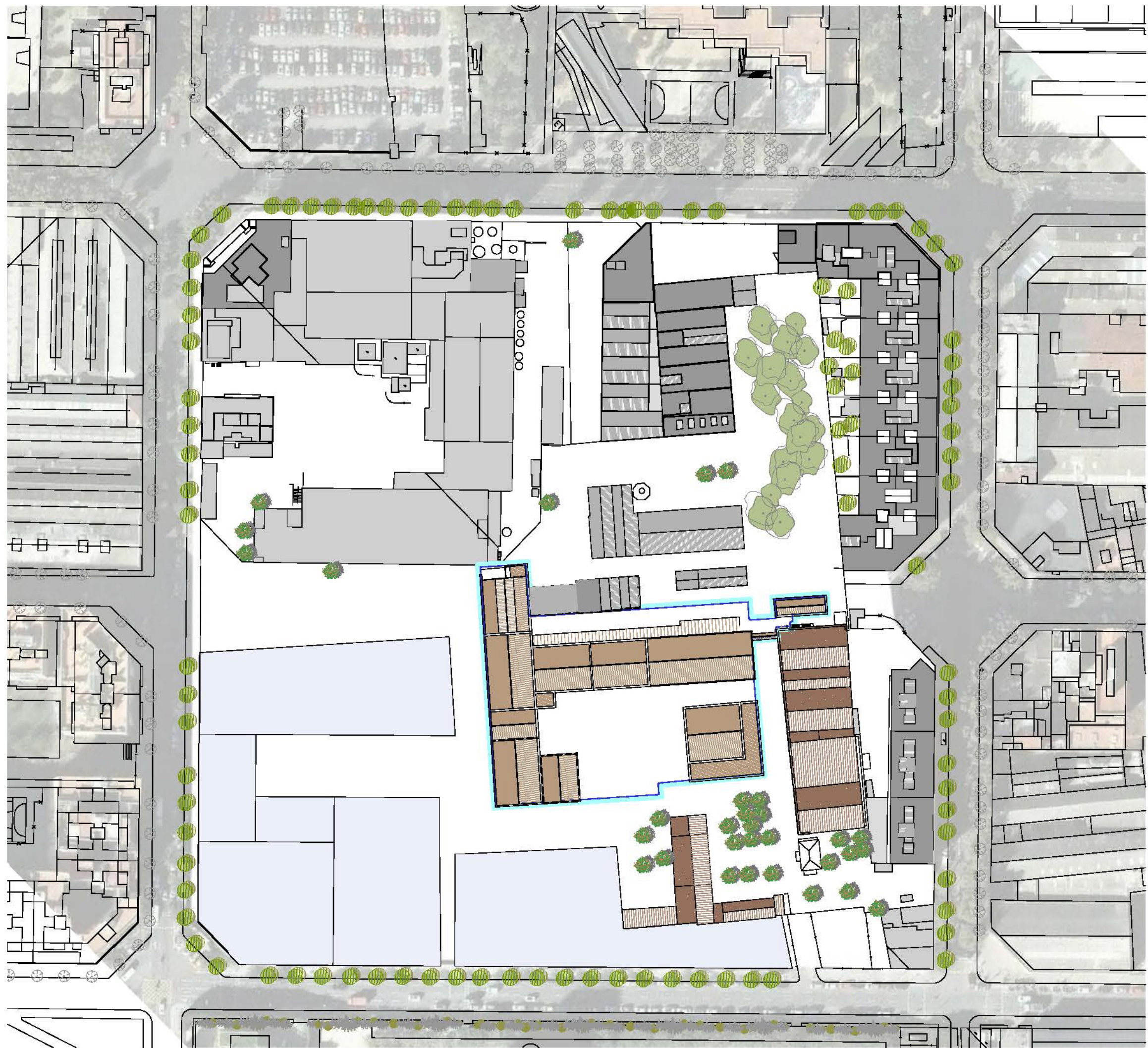

► 1870 JOSEP ORIOL BERNADET.
FOTOGRAFIA DE LA FAÇANA DE
L'EDIFICI PRINCIPAL DE CÀN
RICART.

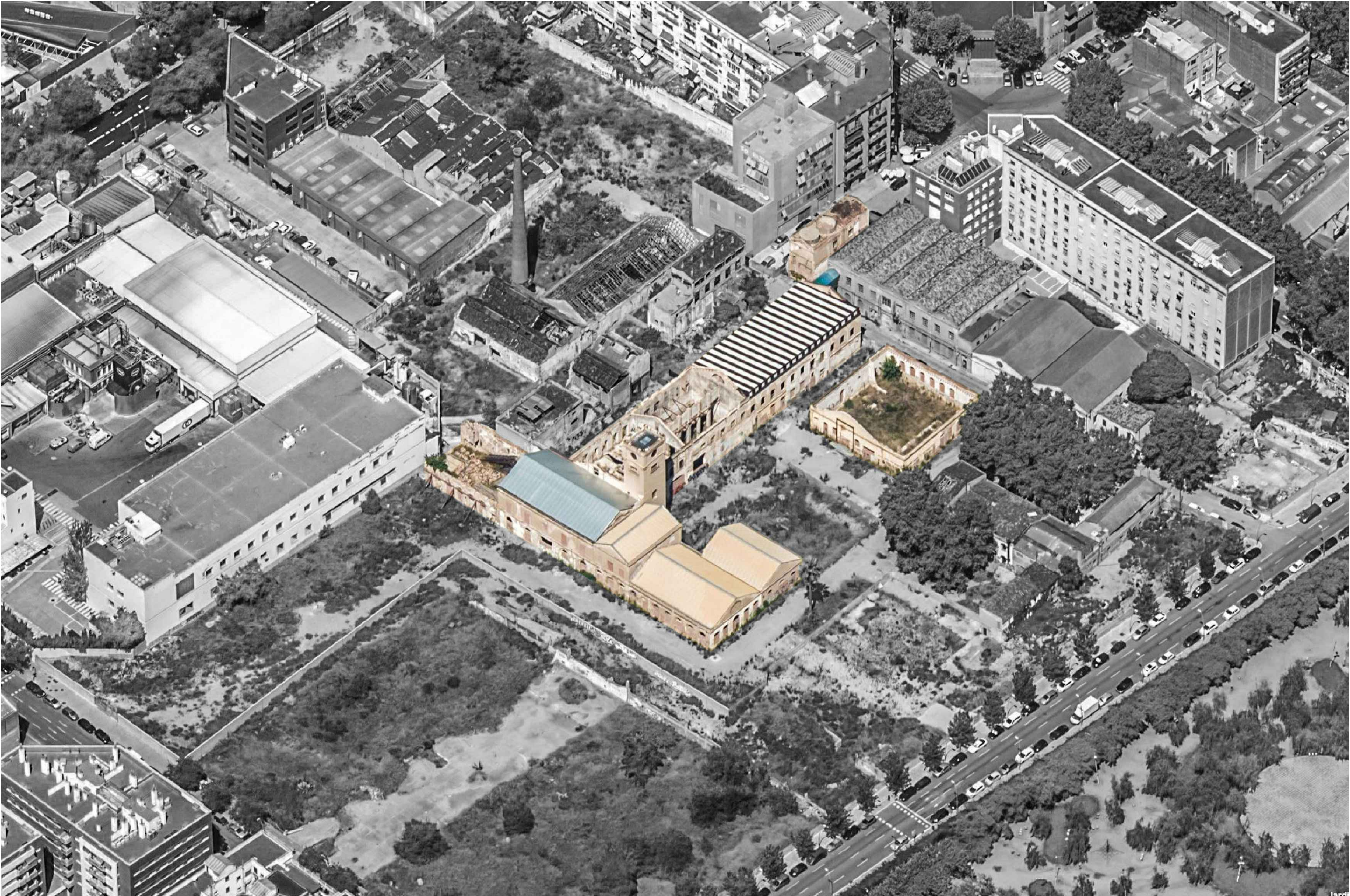
► 2018 AIXECAMENT ESTAT ACTUAL

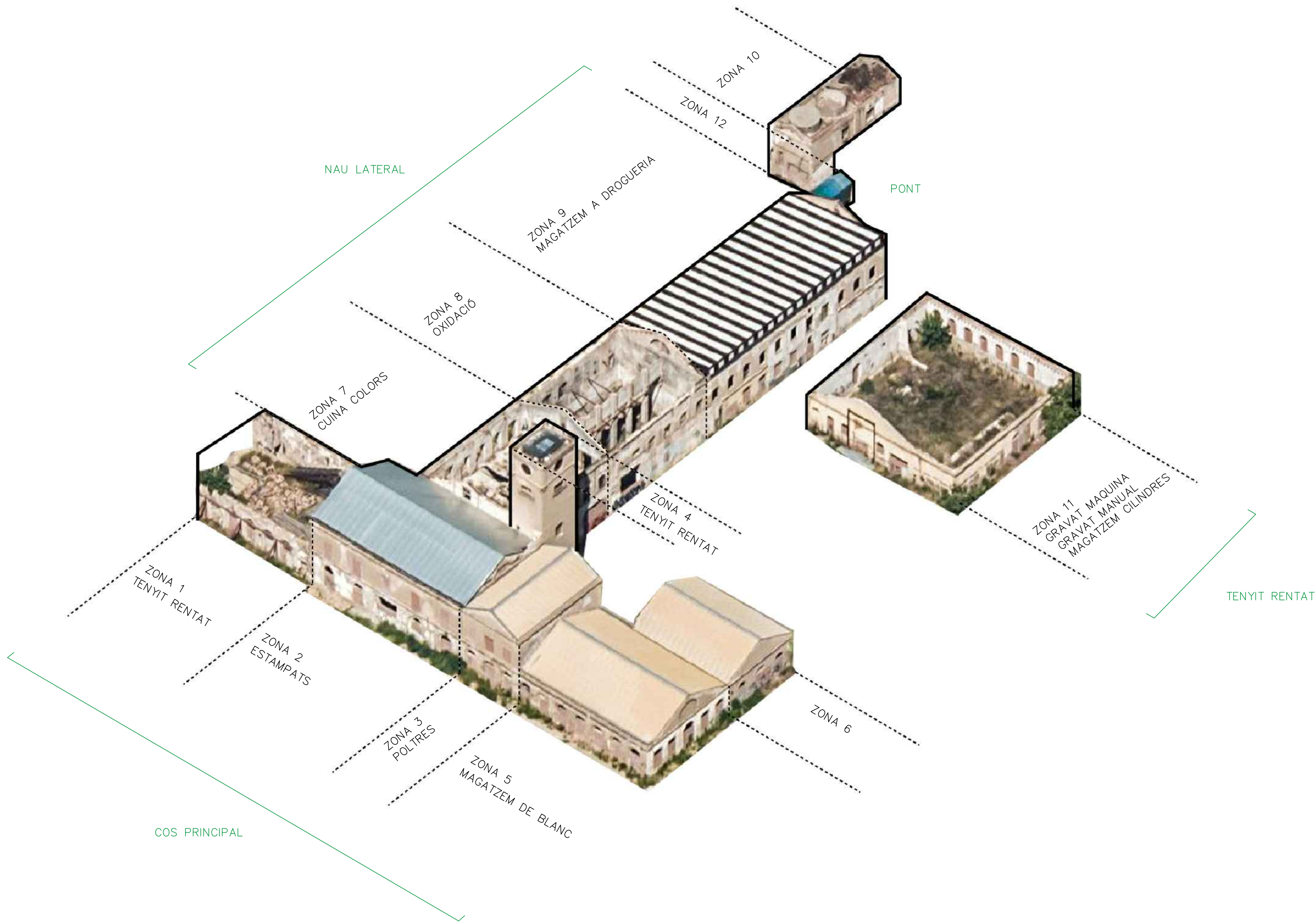

Àmbit del Pla Especial

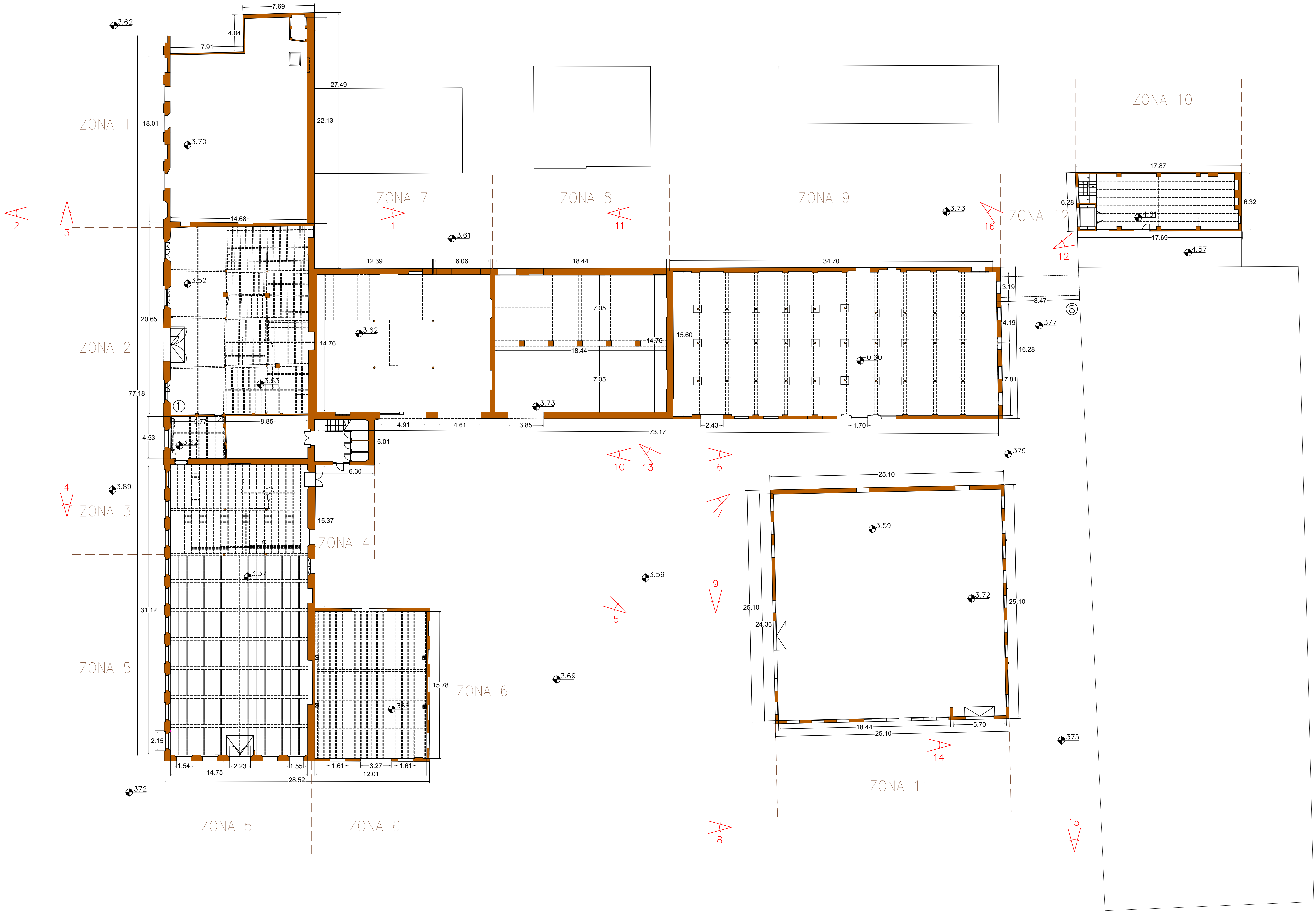

FOTO 1 : ZONA 1,2 | 7 FAÇANA POSTERIOR
COS PRINCIPAL

FOTO 2 : ZONA 1 | 2 FAÇANA PRINCIPAL

FOTO 3 : ZONA 2,3 | 5 FAÇANA PRINCIPAL

FOTO 4 : ZONA 2 | 3 FAÇANA PRINCIPAL

FOTO 5 : ZONA 3,4,6 | 7 FAÇANA SUDEST

FOTO 6 : ZONA 3,4,5,6,7 | 8 FAÇANA
POSTERIOR COS PRINCIPAL

FOTO 7 : ZONA 6

FOTO 8 : ZONA 5 | 6 FAÇANA LATERAL
SUDEST

FOTO 9 : ZONA 7,8,9 | 11 FAÇANA SUDEST

FOTO 10 : ZONA 9 | 11 FAÇANA SUDEST

FOTO 11 : ZONA 9 | 10 FAÇANA PATI

FOTO 12 : ZONA 10

FOTO 13 : ZONA 11

FOTO 14 : ZONA 6 | 11 FAÇANA LATERAL SUD
EST

FOTO 15 : ZONA 9,11 | 12 FAÇANA LATERAL
PATI

FOTO 16 : ZONA 12

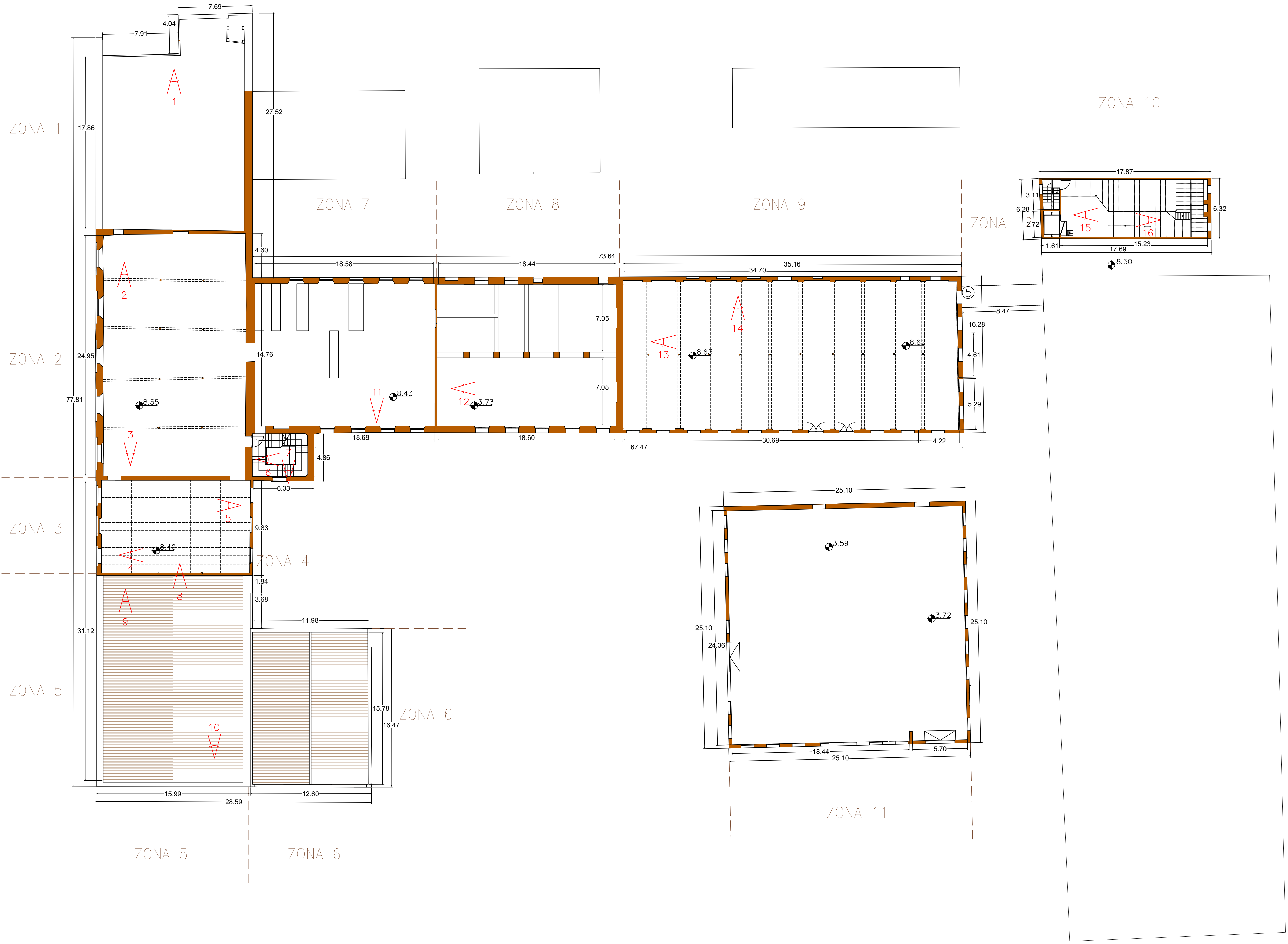

FOTO 1 : ZONA 1

FOTO 2 : ZONA 2

FOTO 3 : ZONA 2

FOTO 4 : ZONA 3

FOTO 5 : ZONA 3

FOTO 6 : ZONA 4

FOTO 7 : ZONA 4

FOTO 8 : ZONA 5

FOTO 9 : ZONA 5

FOTO 10 : ZONA 5

FOTO 11 : ZONA 7

FOTO 12 : ZONA 8

FOTO 13 : ZONA 9

FOTO 14 : ZONA 9

FOTO 15 : ZONA 10

FOTO 16 : ZONA 10

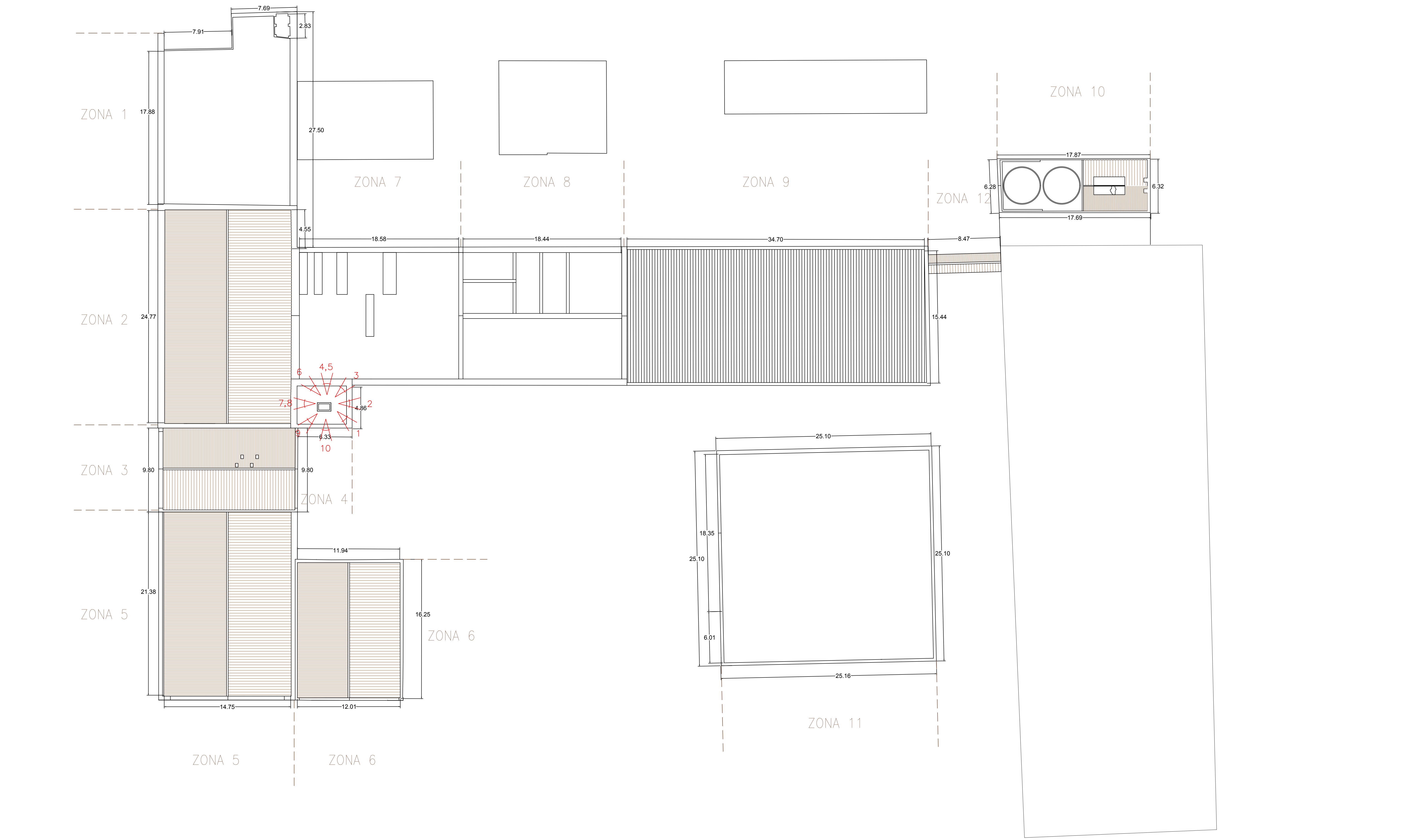

FOTO 1 : ZONA 1,2 I 7

FOTO 2 : ZONA 2

FOTO 3 : ZONA 2 I 3

FOTO 4 : ZONA 2 I 3

FOTO 5 : ZONA 4

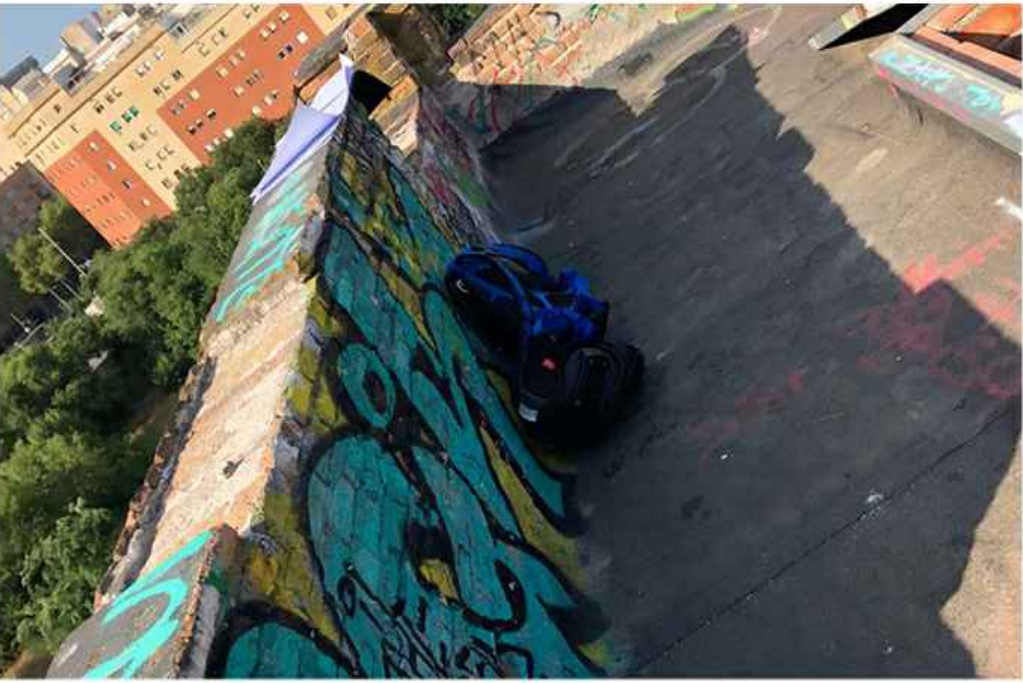

FOTO 6 : ZONA 4

FOTO 7 : ZONA 5

FOTO 8 :ZONA 5 I 6

FOTO 10 : ZONA 6 I 11

FOTO 9 : ZONA 7

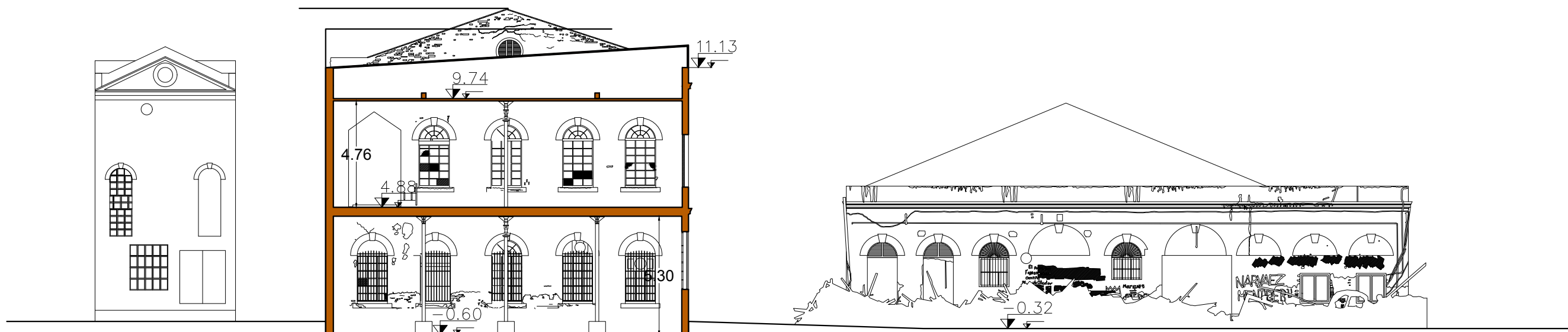
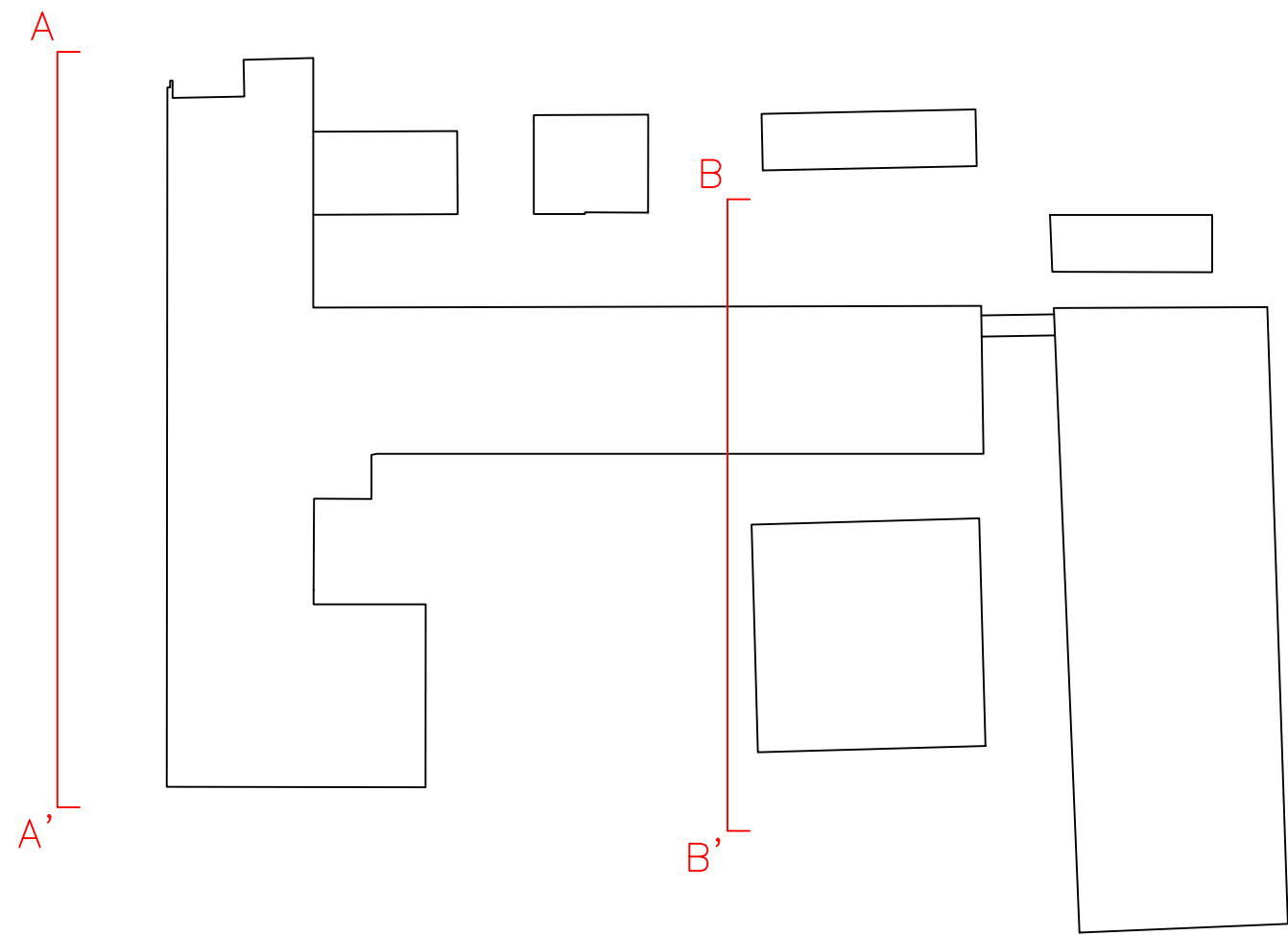
FOTO 10 : ZONA 8 I 9

FOTO 2 : ZONA 8,9 I 11

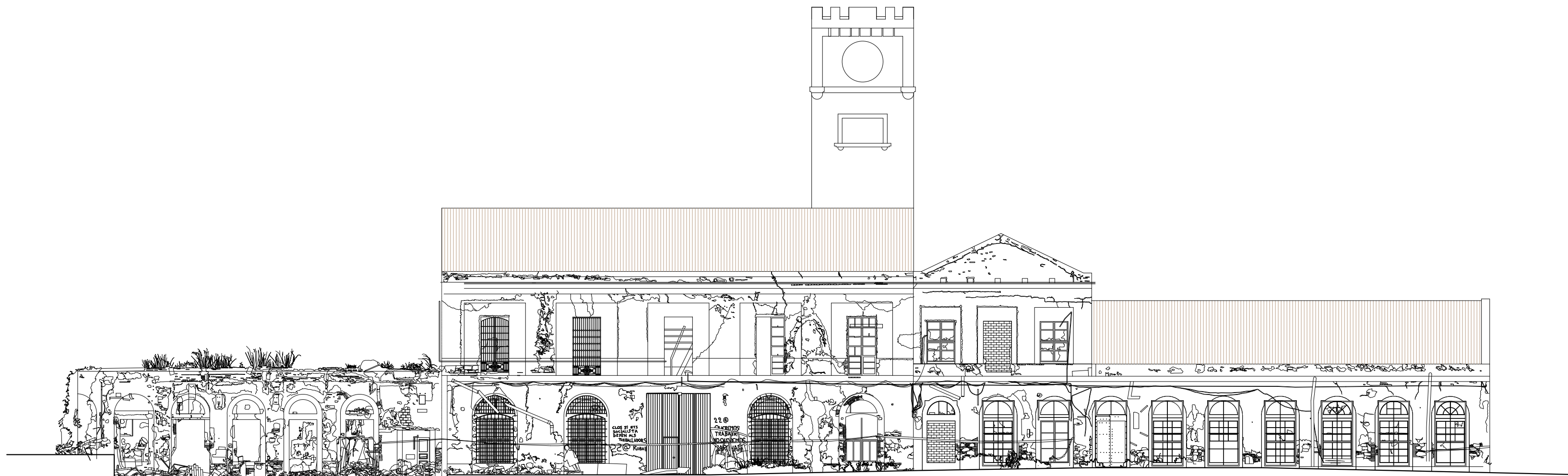
ALÇAT FOTOGRÀFIC B–B’

ALÇAT B–B’

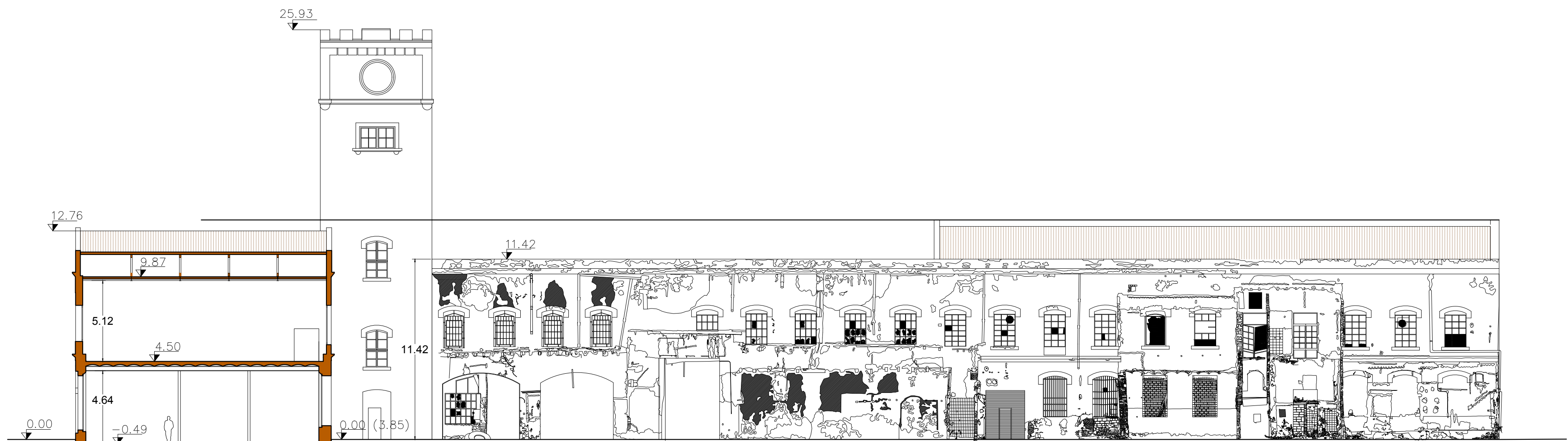
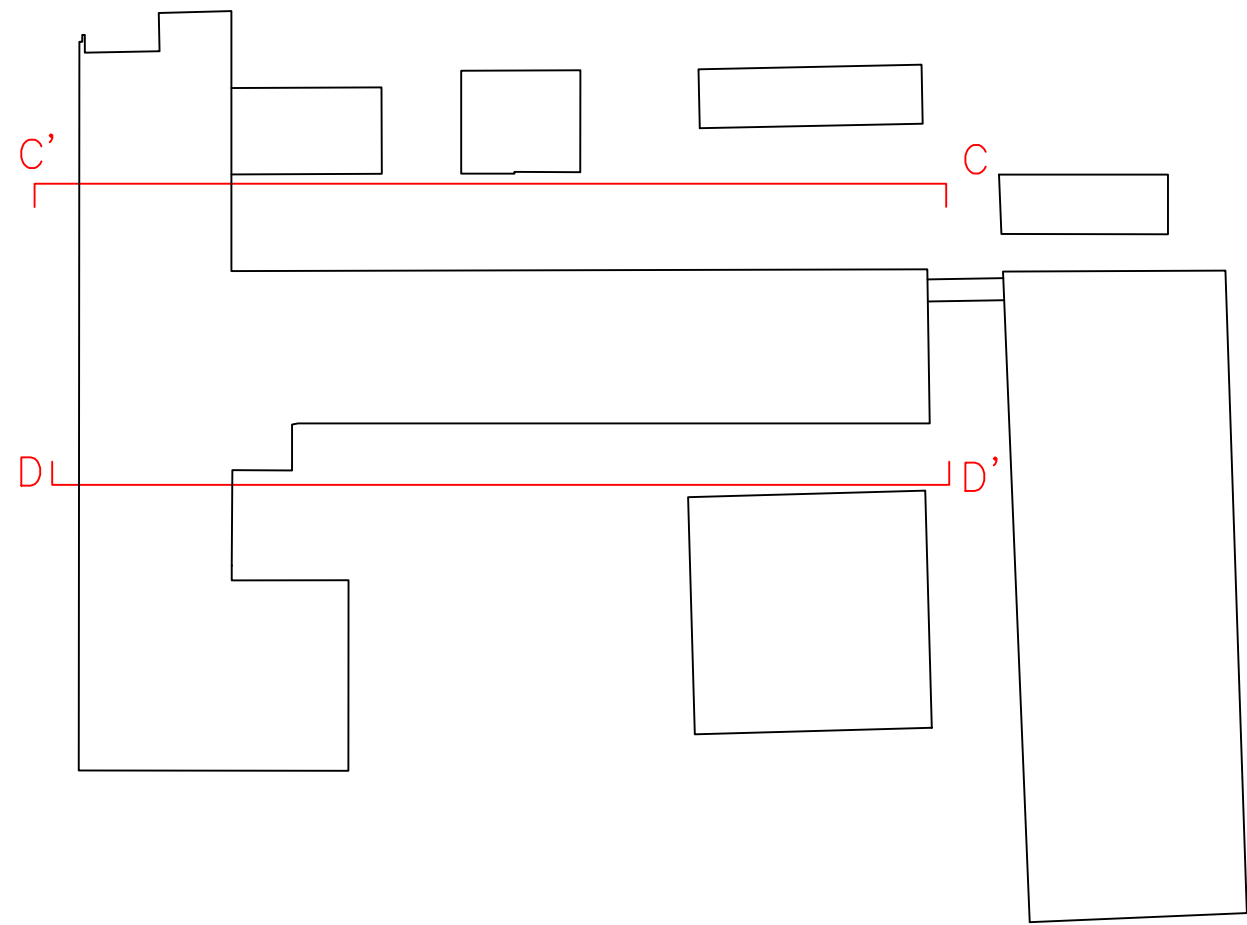
ALÇAT FOTOGRÀFIC A–A’

ALÇAT A–A’

ALÇAT FOTOGRÀFIC D-D'

ALÇAT D-D'

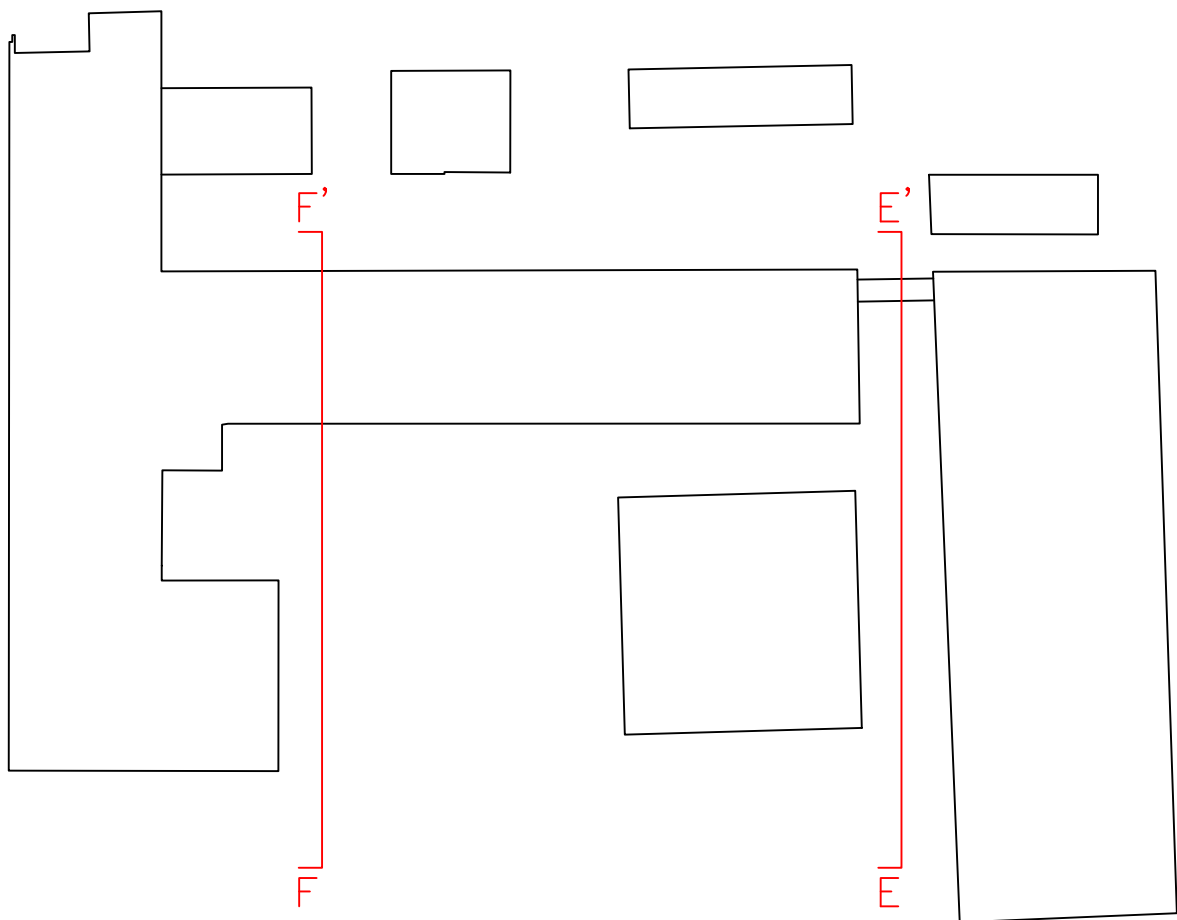
ALÇAT FOTOGRÀFIC C-C'

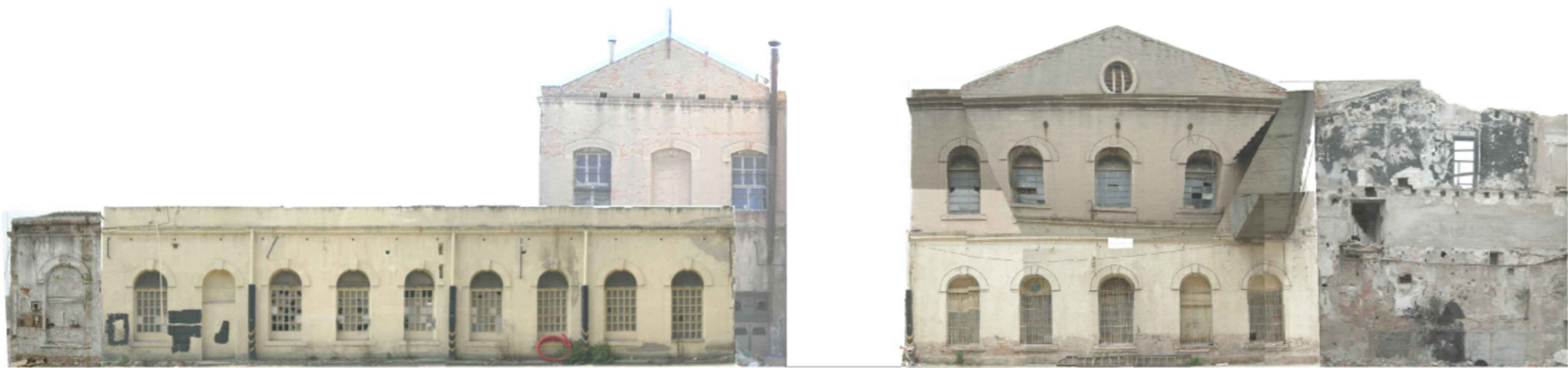
ALÇAT C-C'

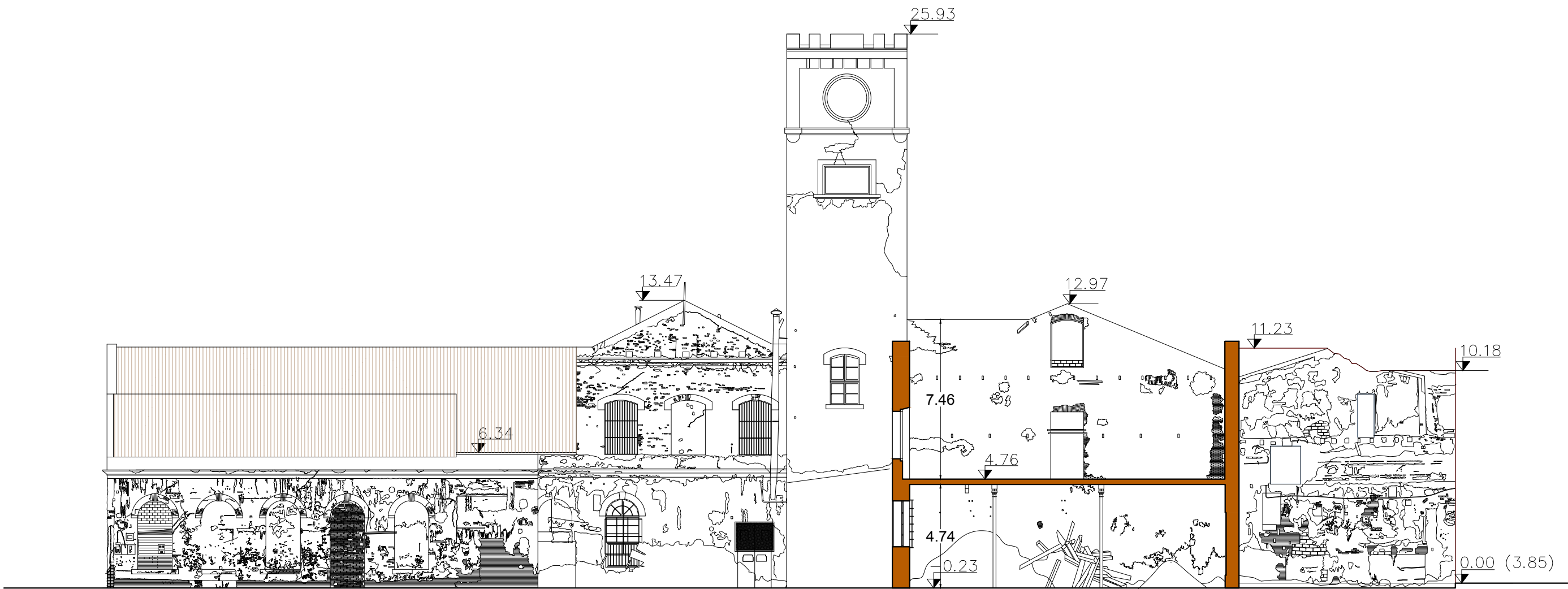
ALÇAT FOTOGRÀFIC G-G'

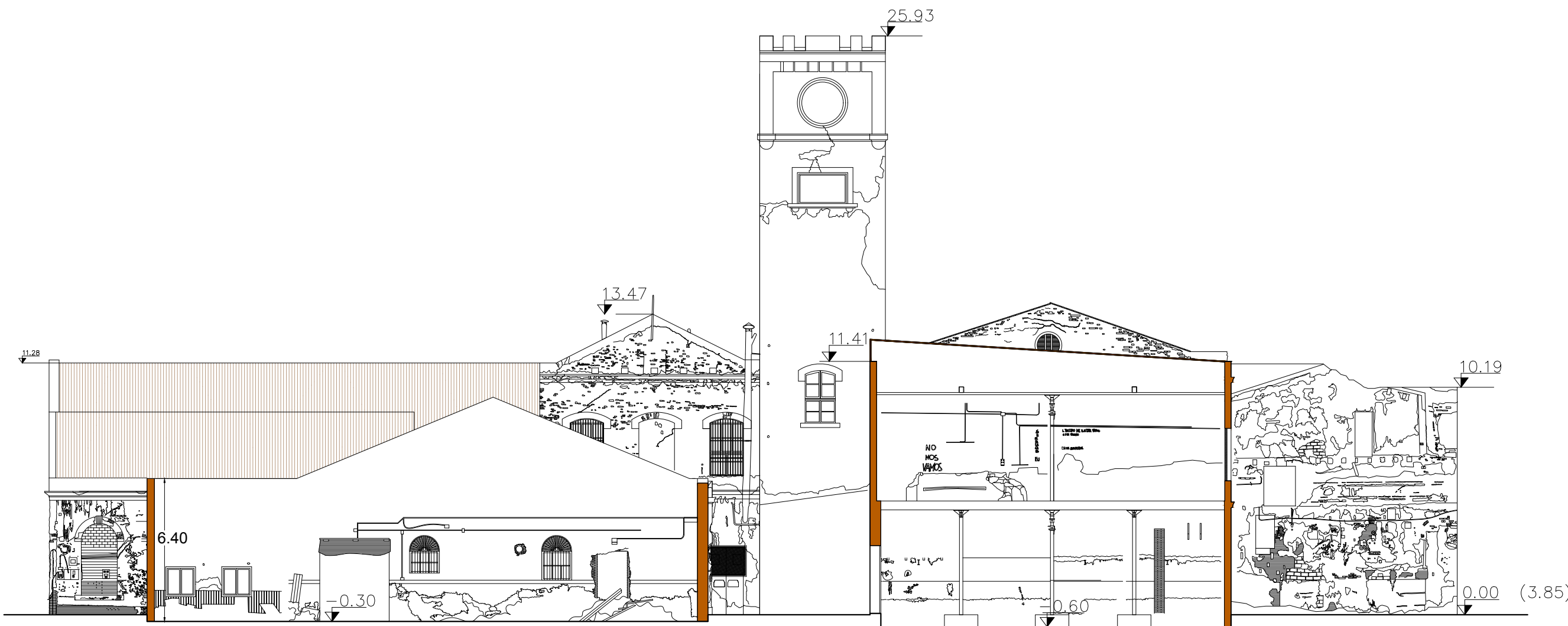
ALÇAT G-G'

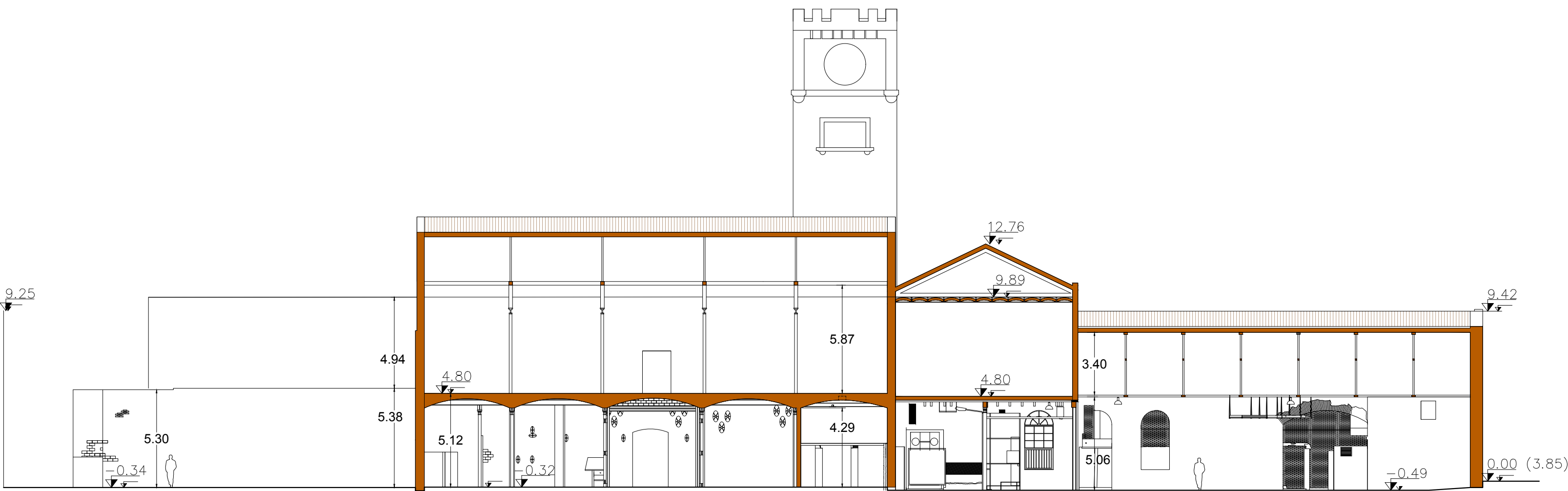
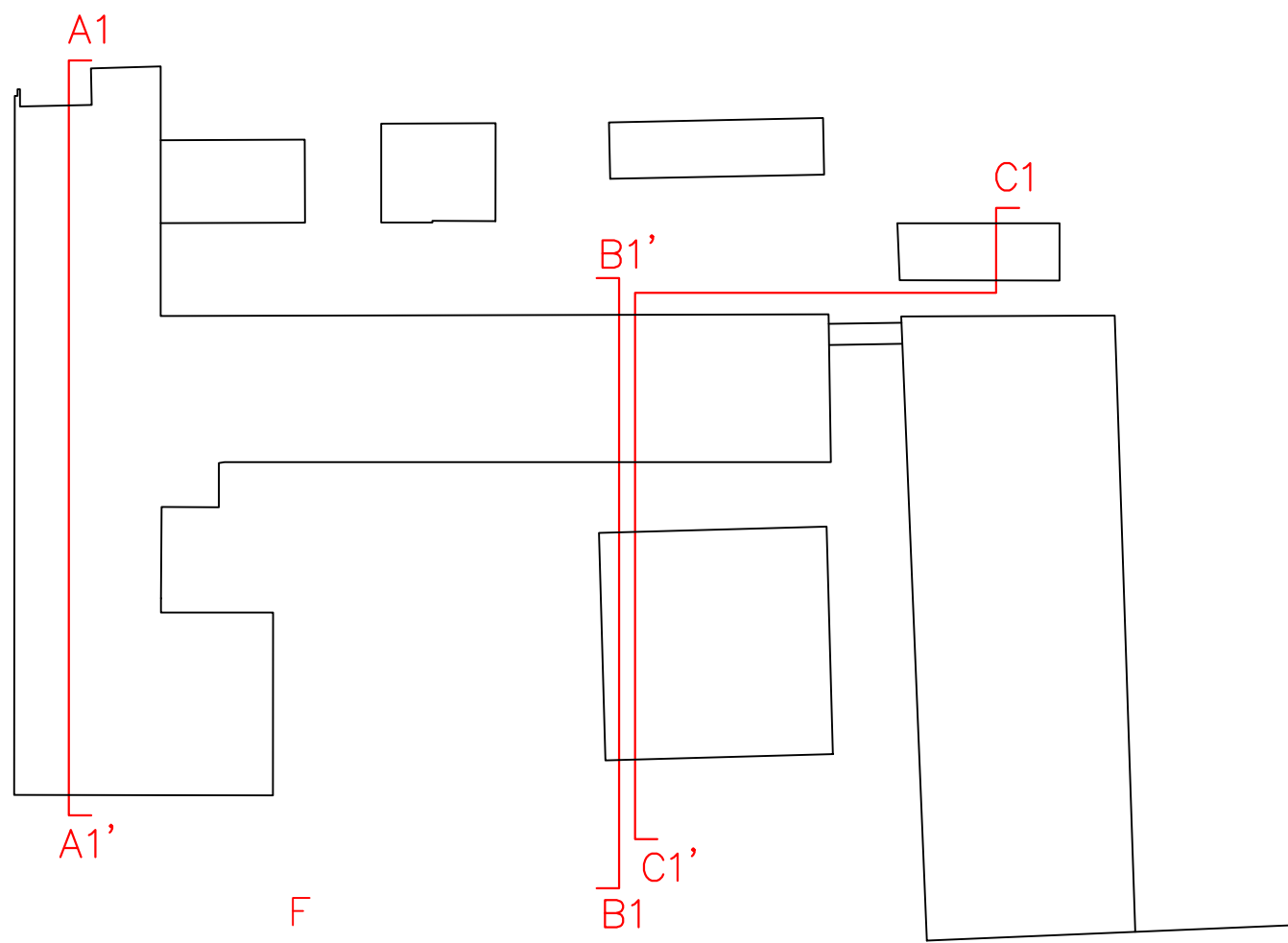
ALÇAT E-E'

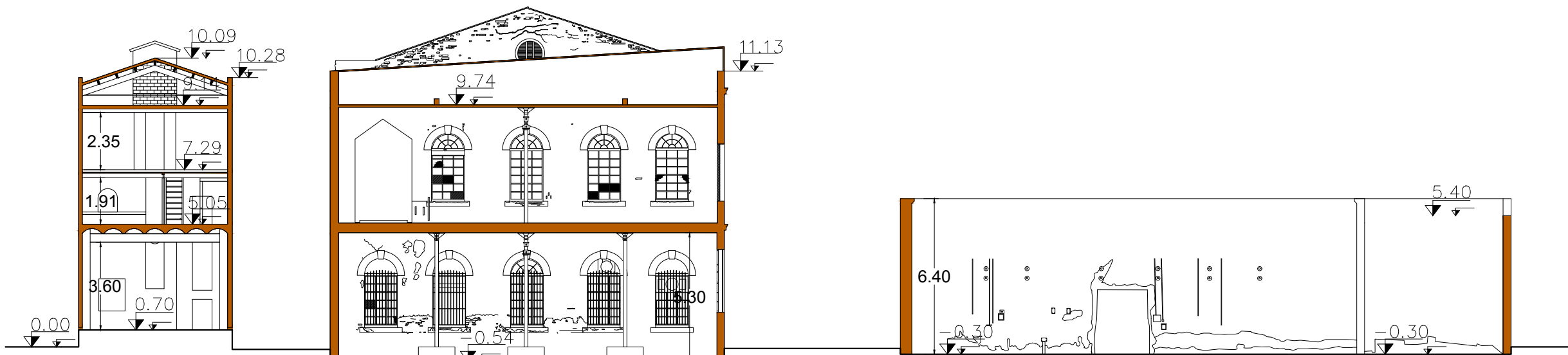
ALÇAT F-F'

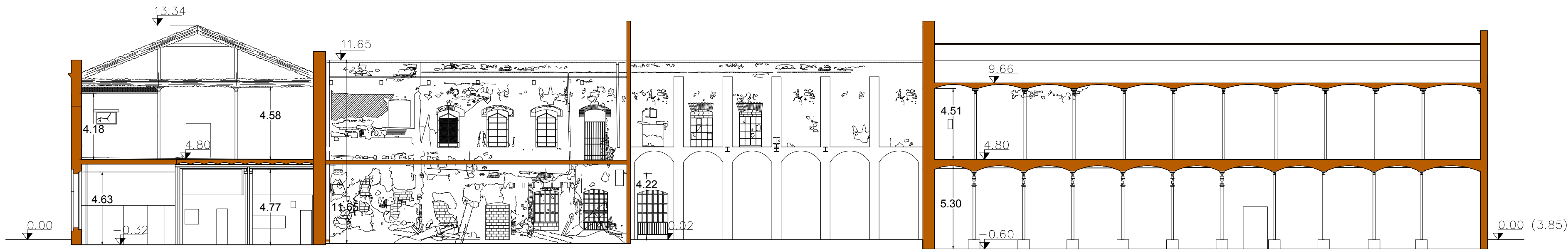
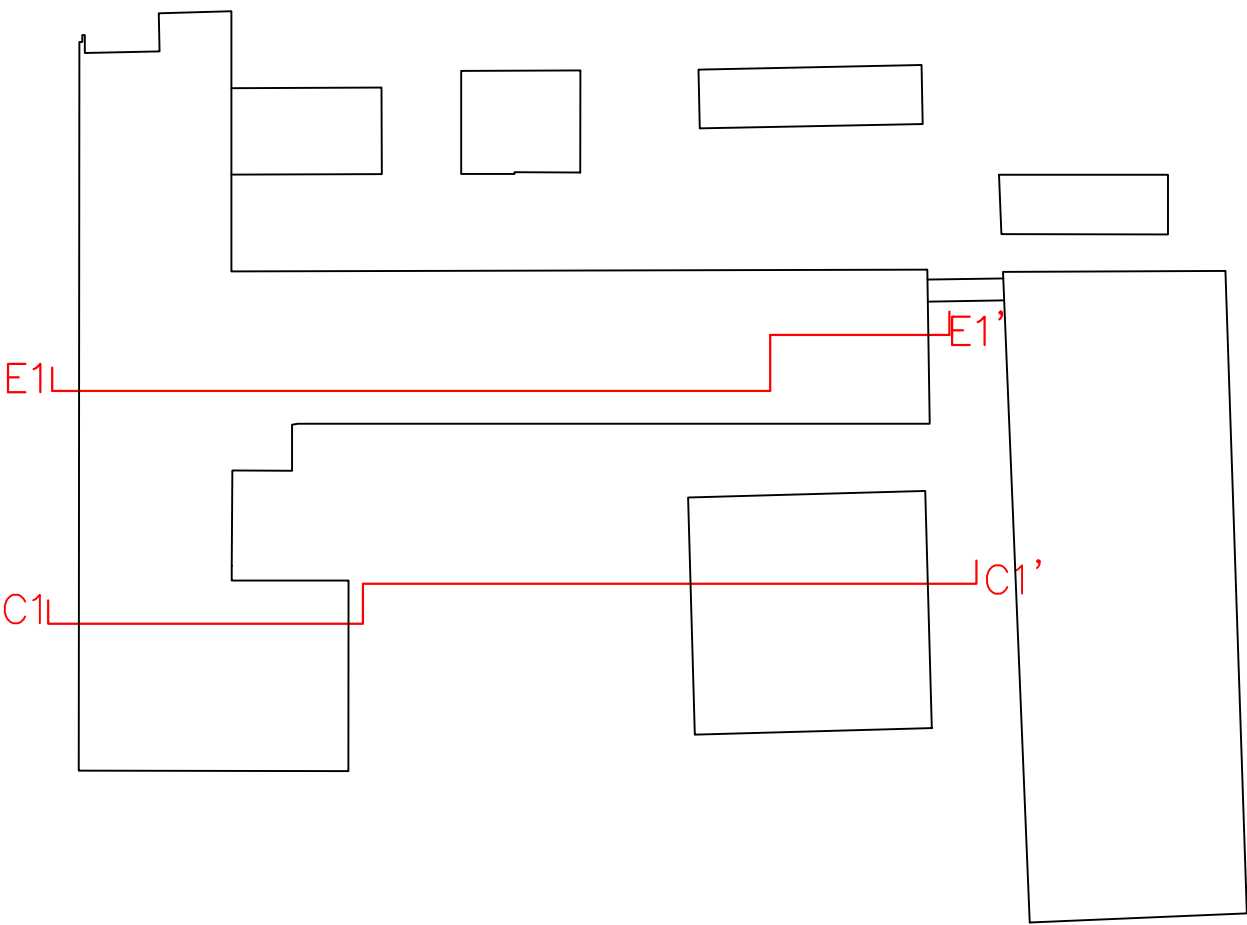
SECCIÓ B1-B1'

SECCIÓ A1-A1'

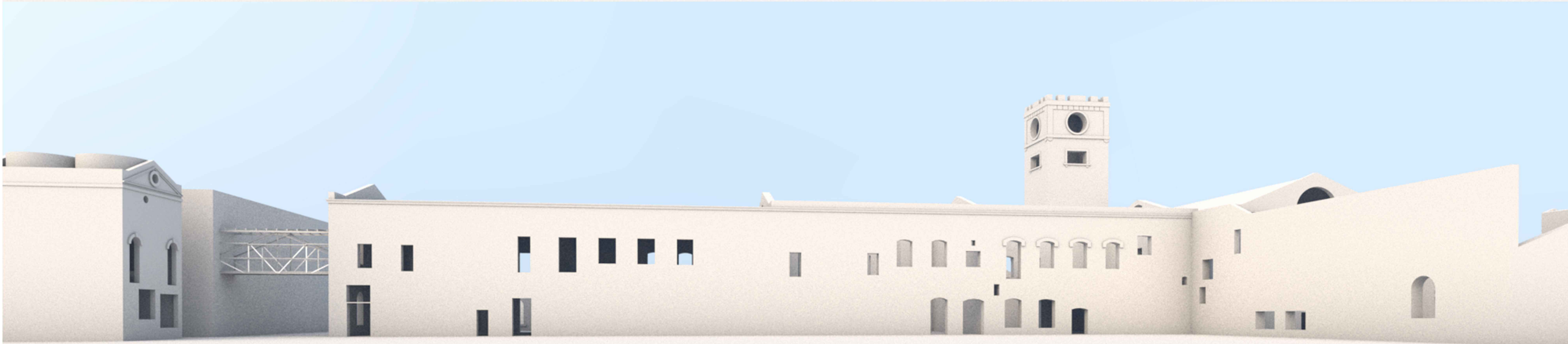
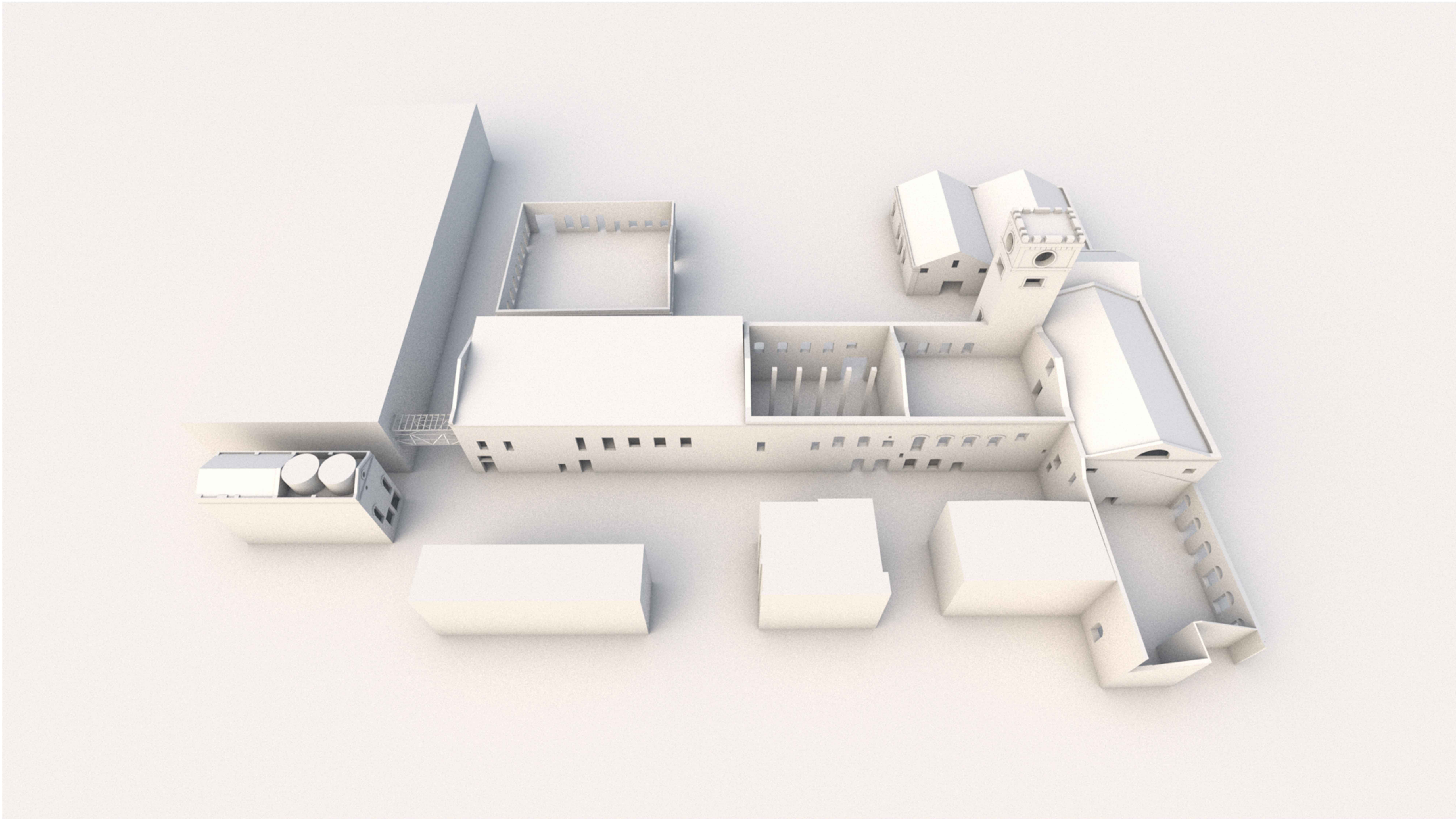
SECCIÓ C1-C1'

SECCIÓ E1-E1'

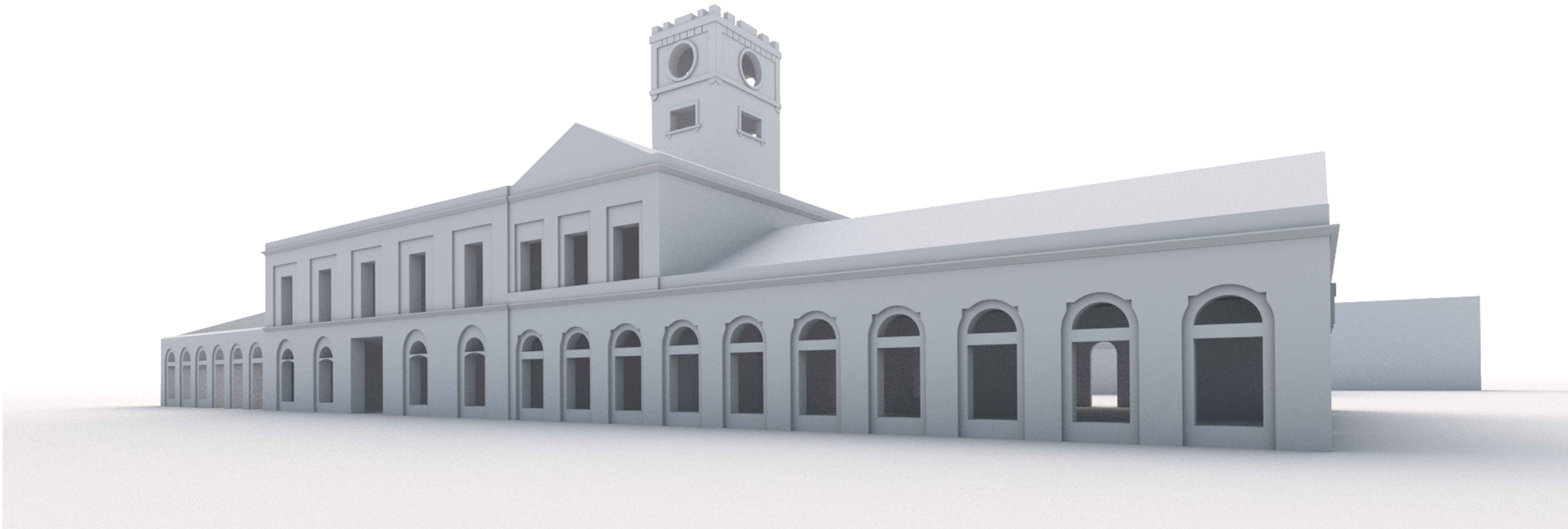

SECCIÓ C1-C1'

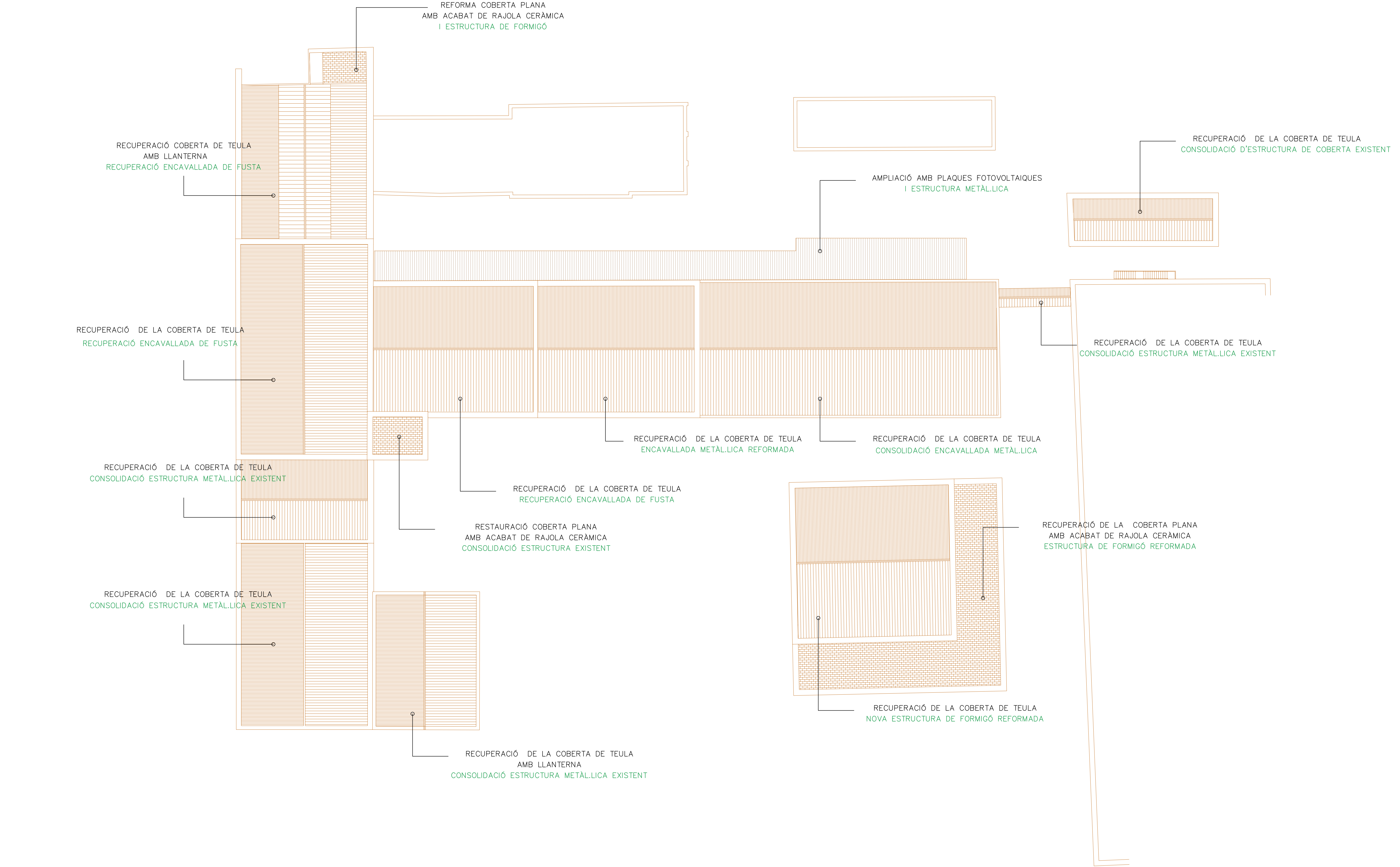

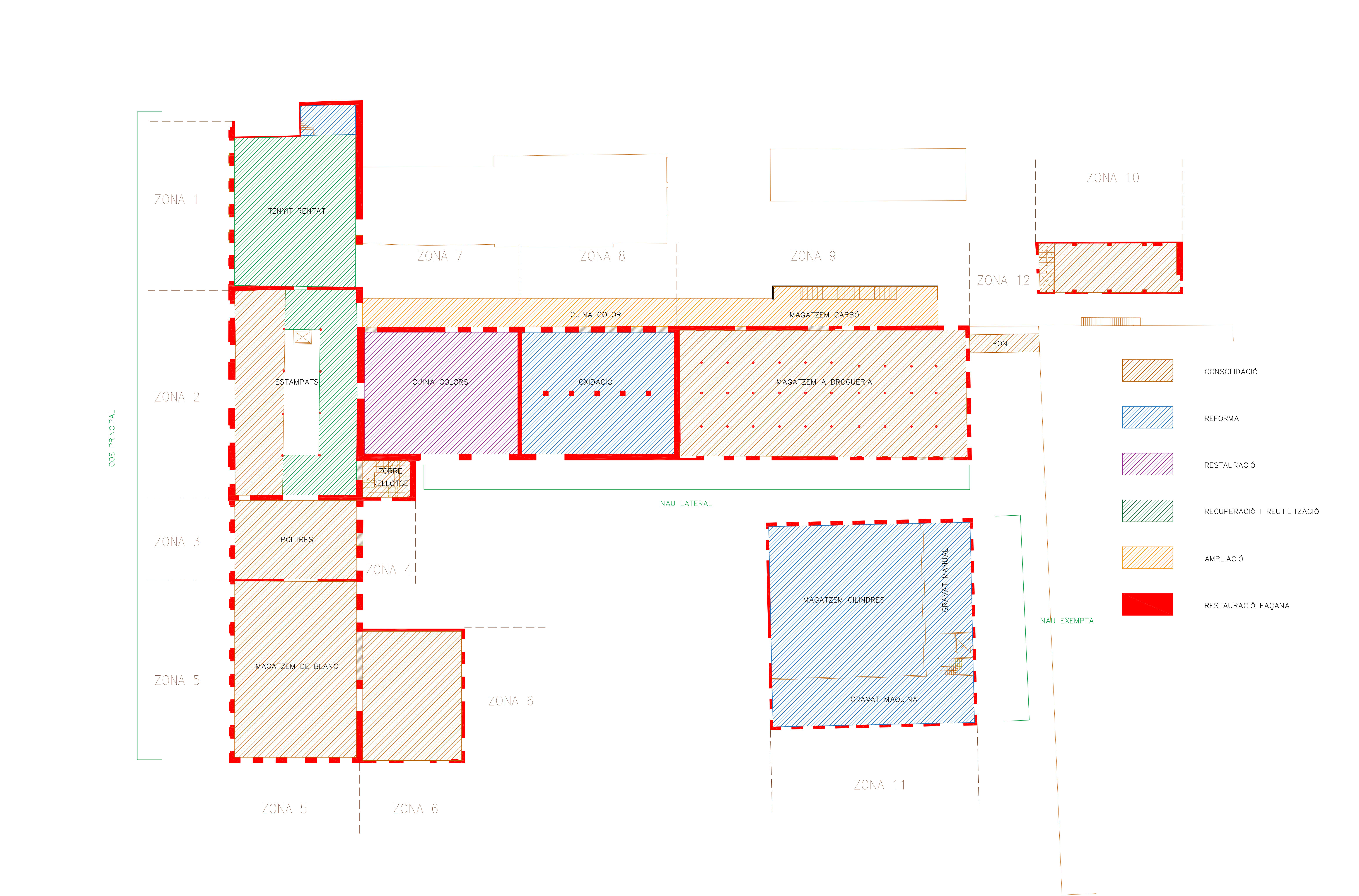

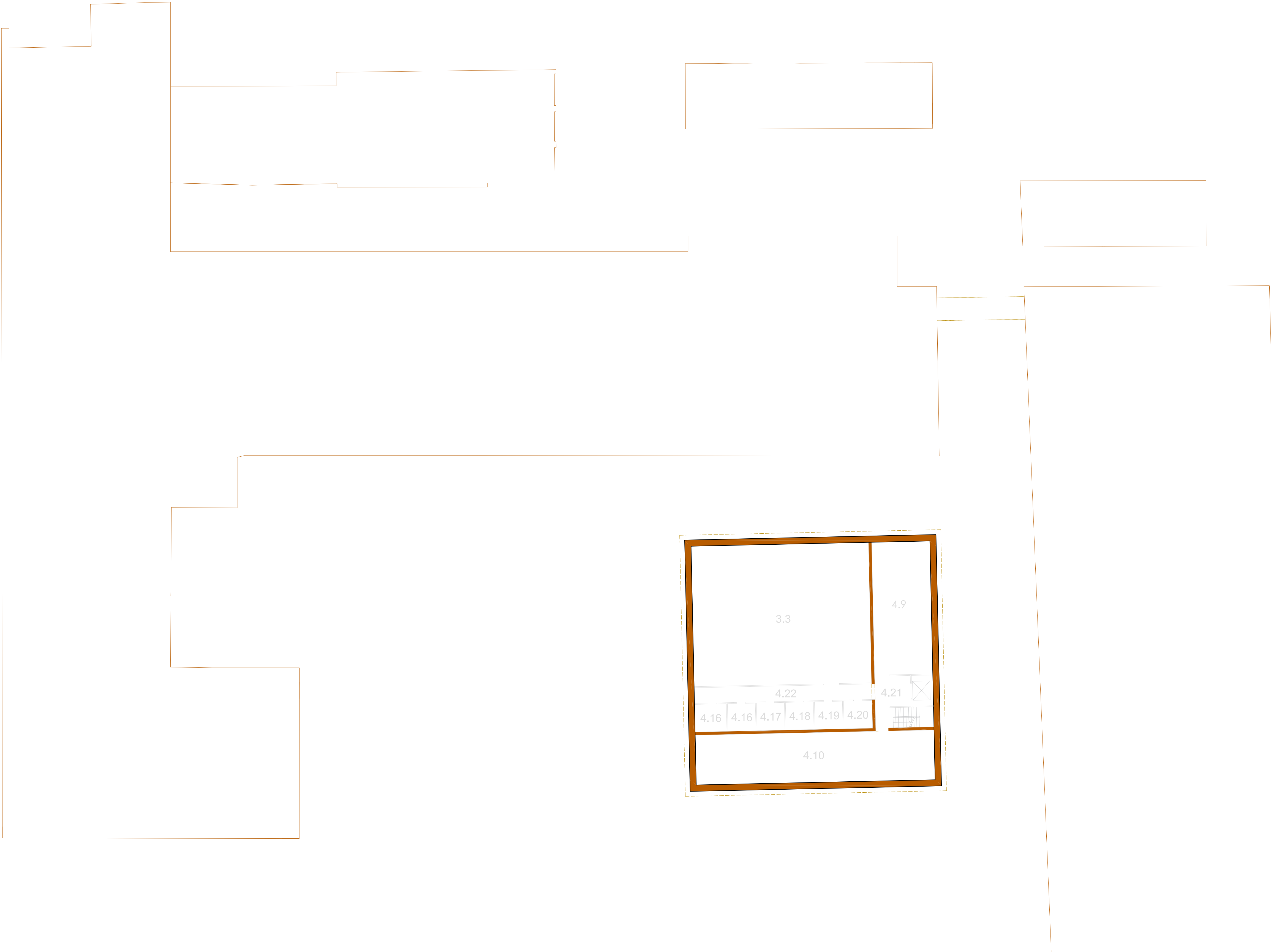

PROPOSTA

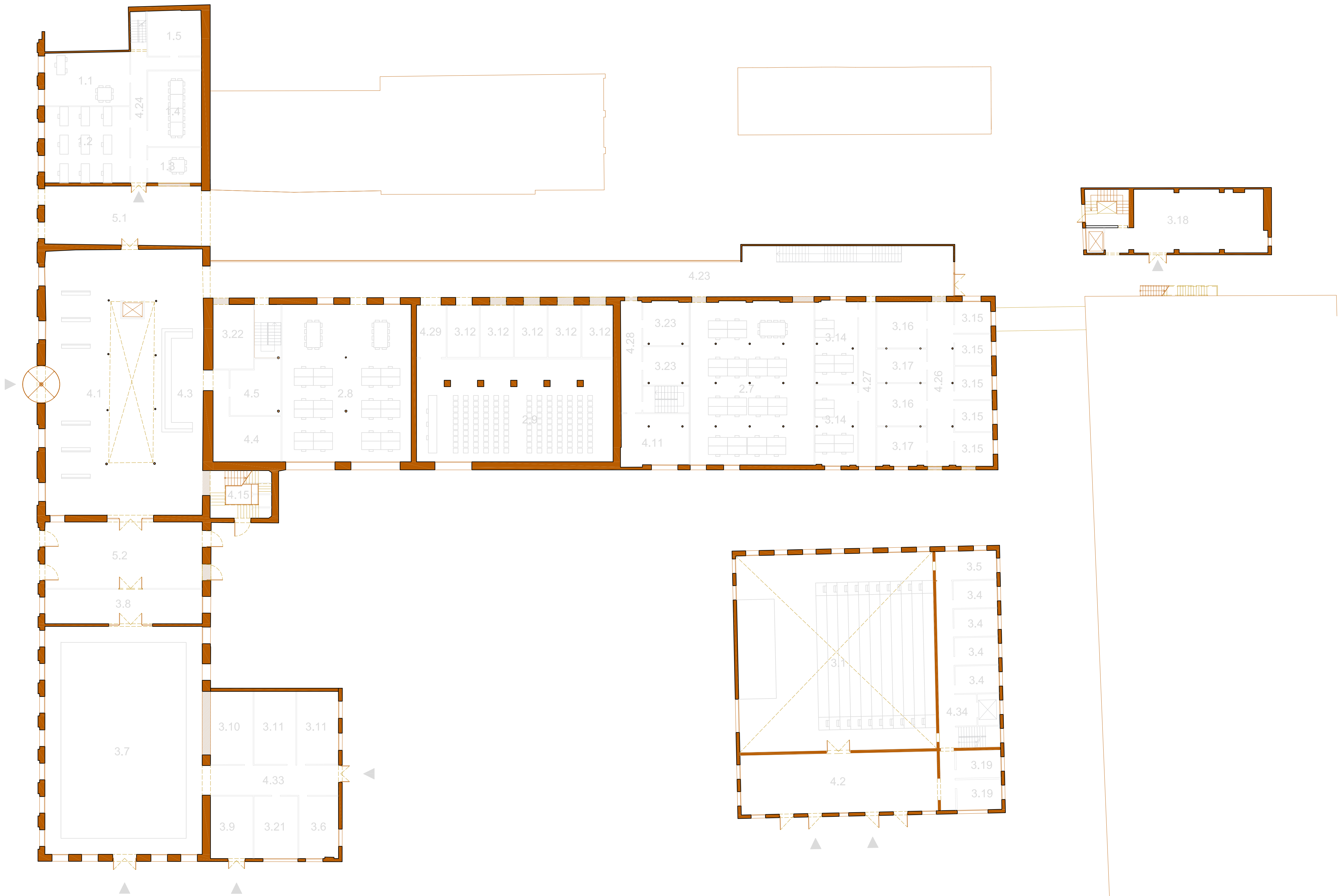

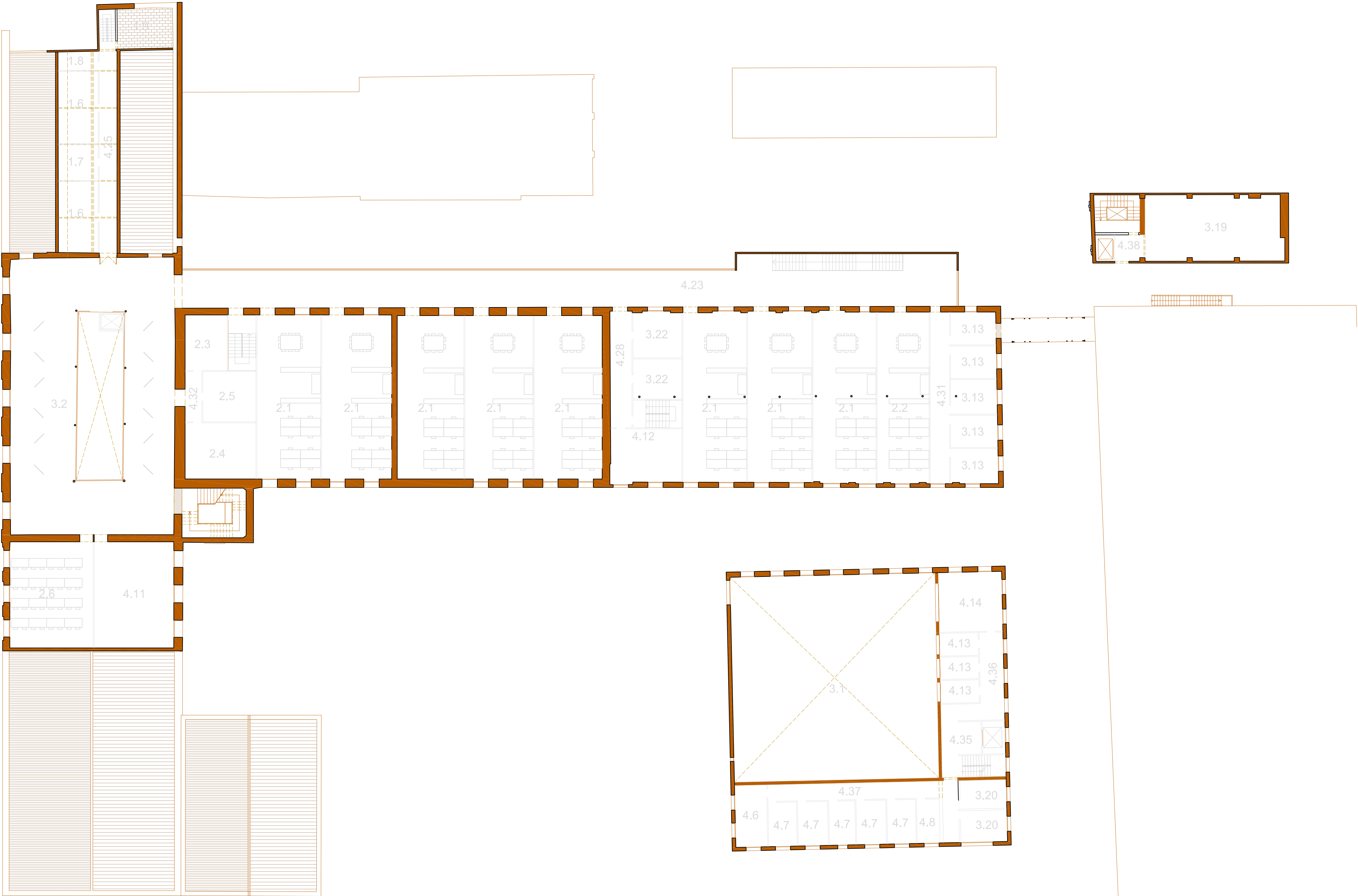
PLANTA SOTERRANI

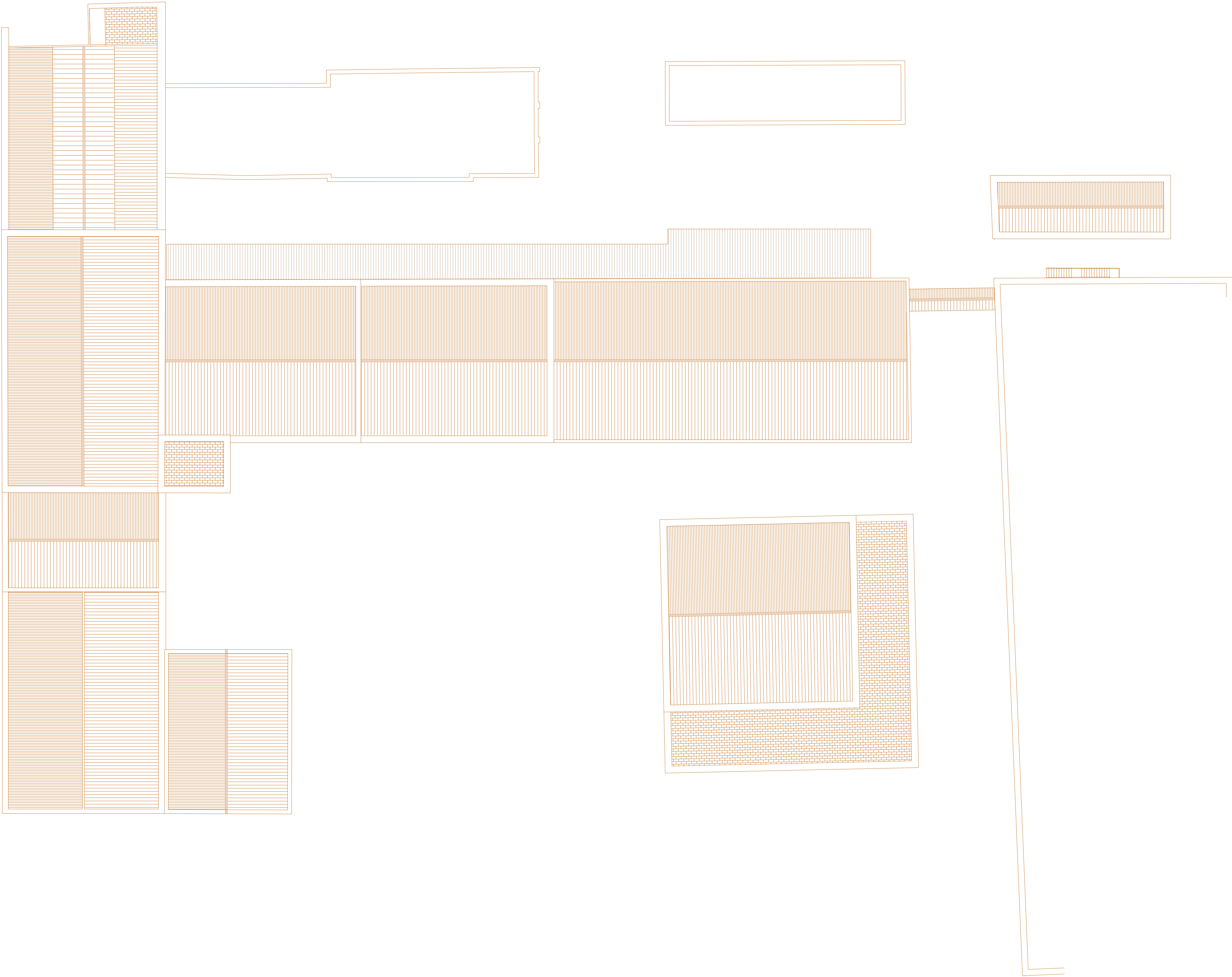
PLANTA BAIXA

PLANTA PRIMERA

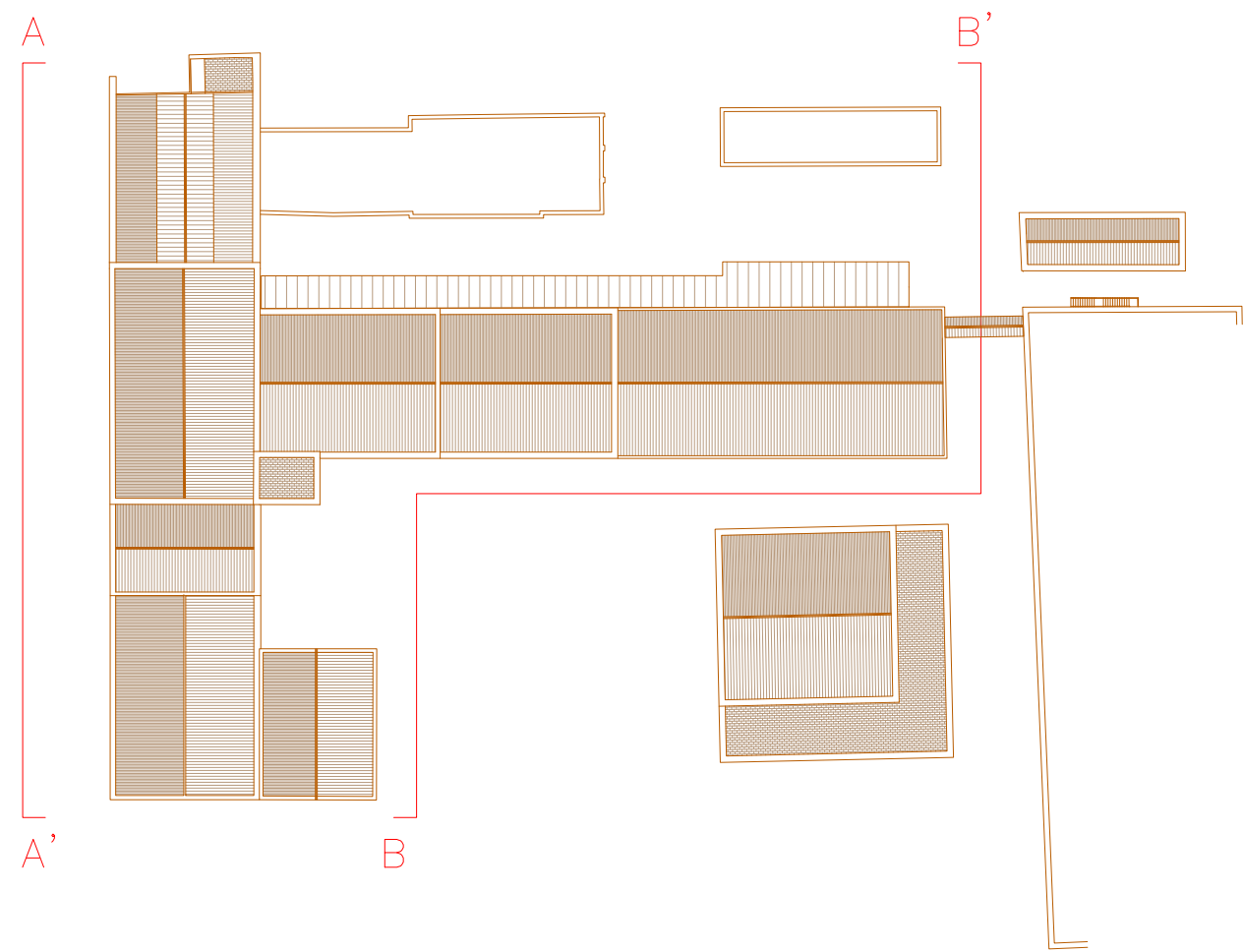

PLANTA COBERTA

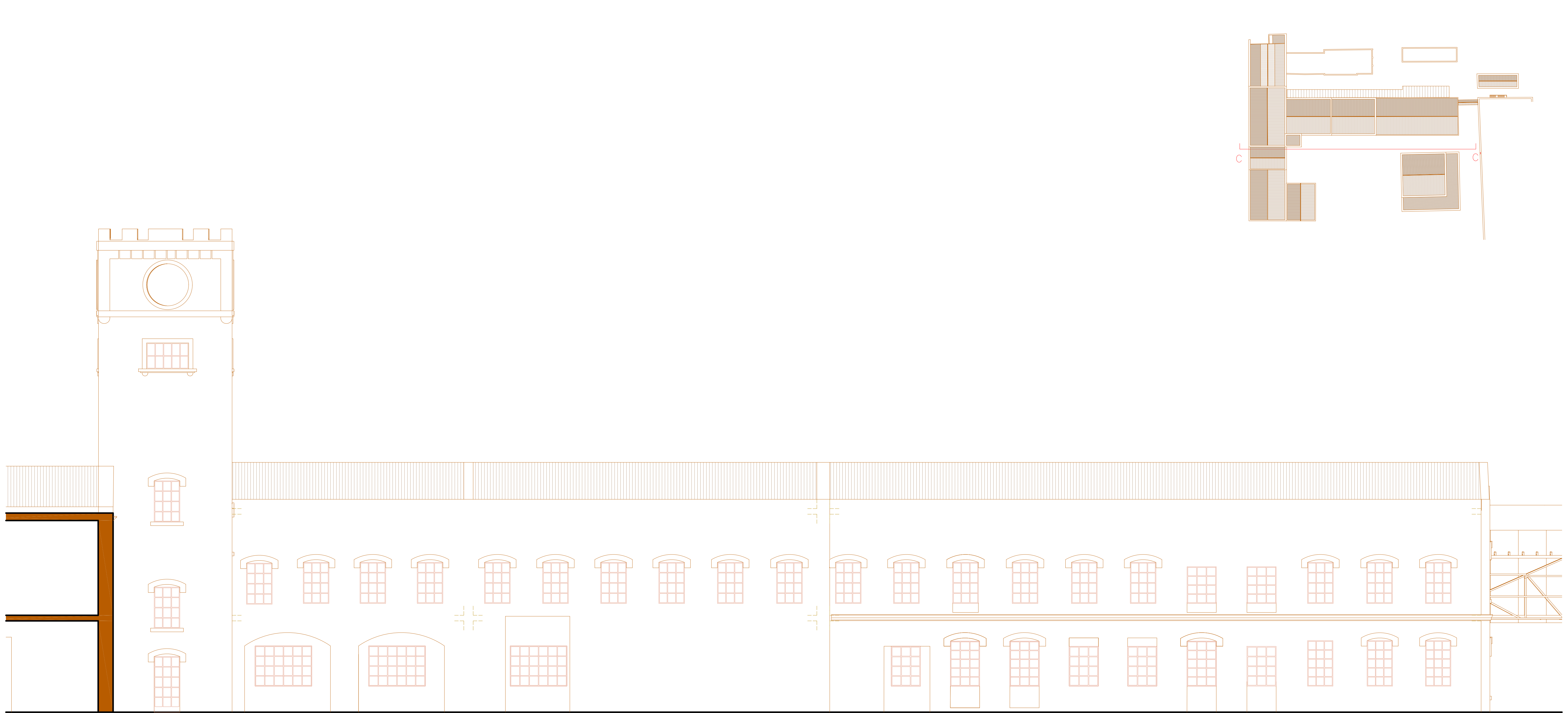

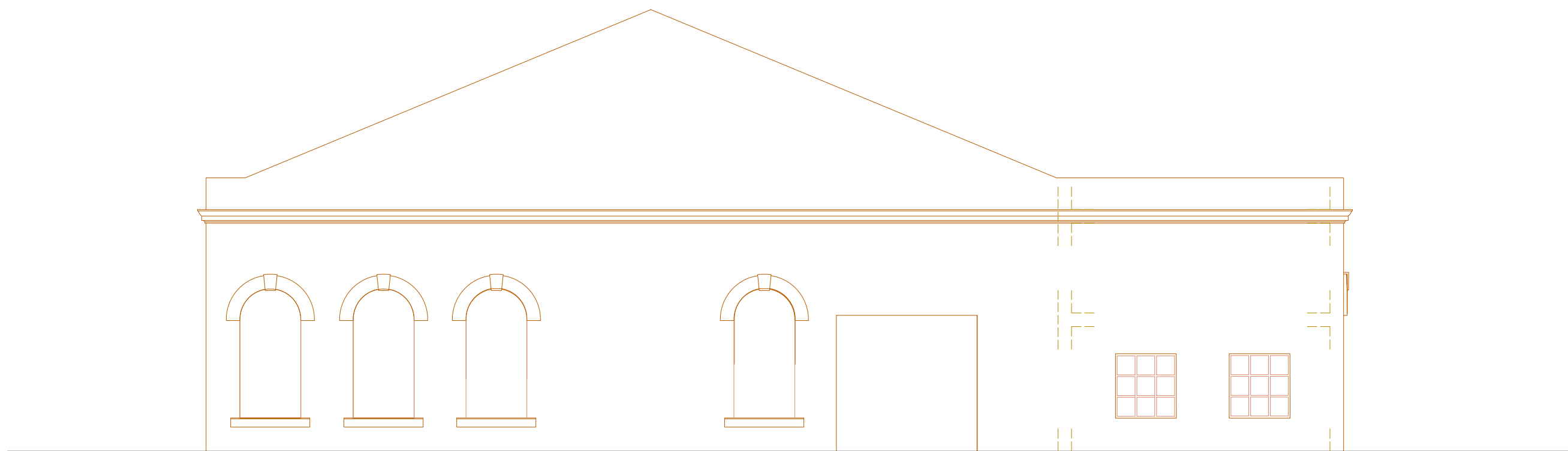
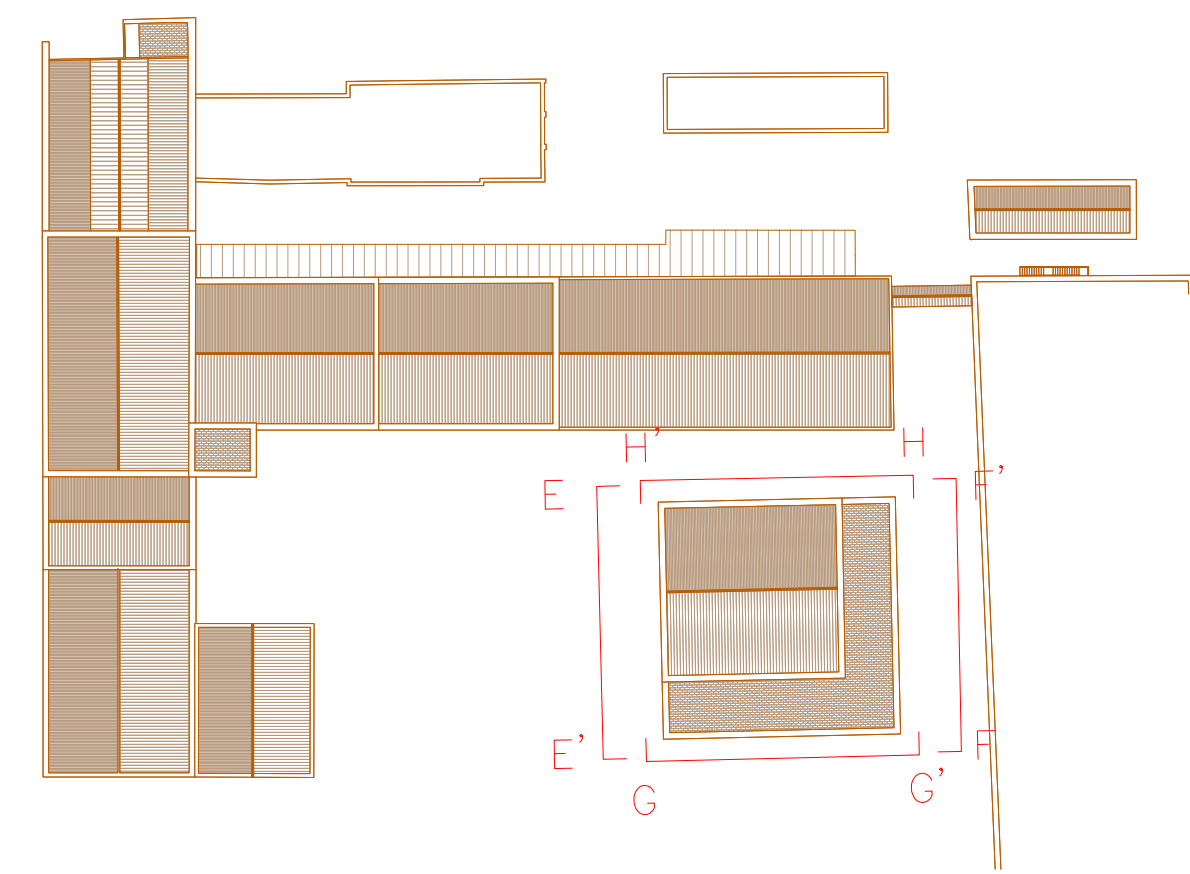
ALÇAT PRINCIPAL A–A’

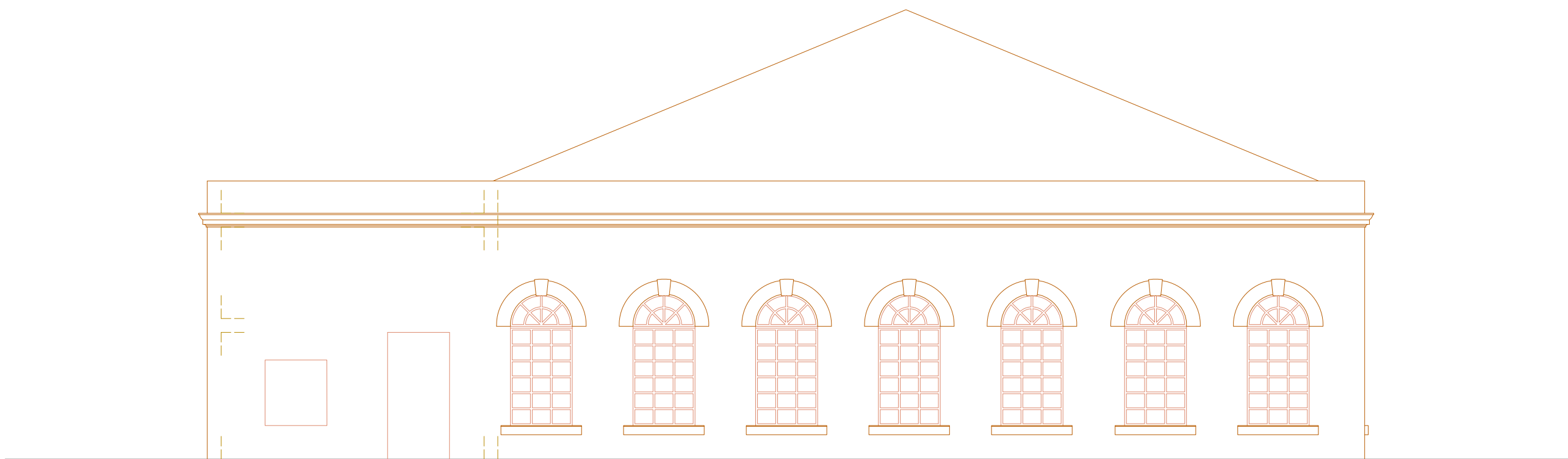
ALÇAT PRINCIPAL INTERIOR B–B’

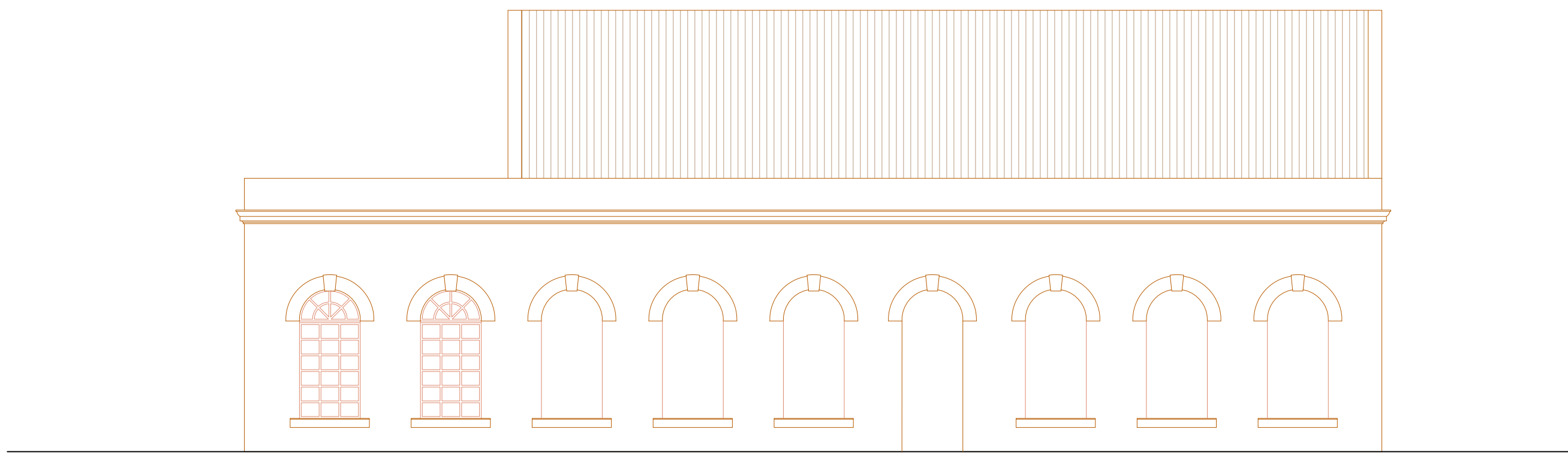
ALÇAT LATERAL INTERIOR C—C’

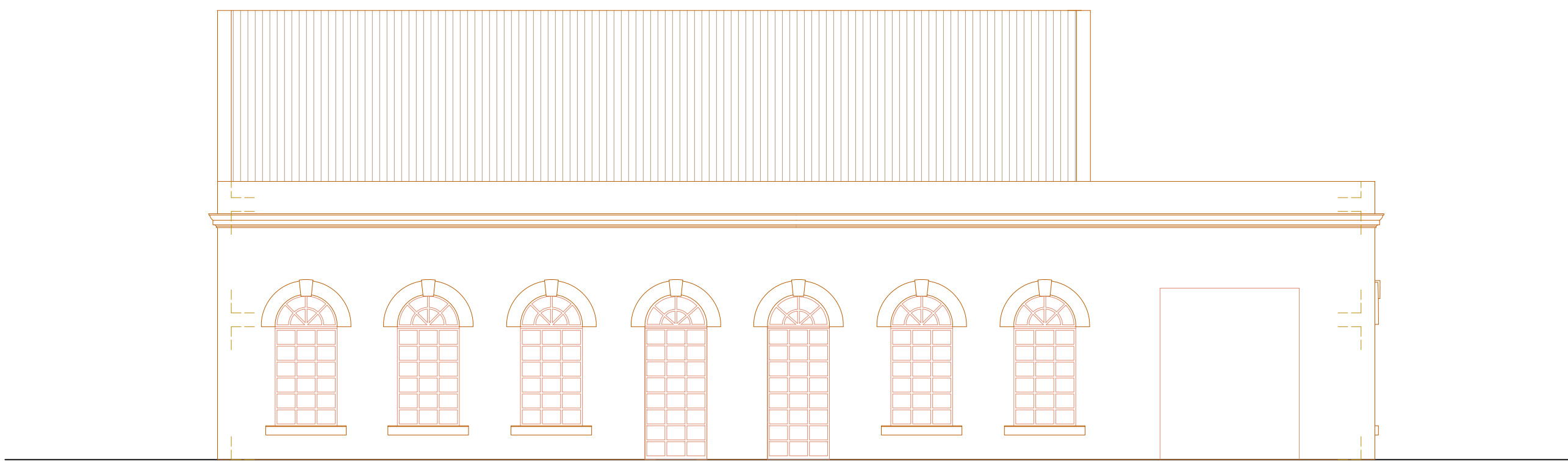
ALÇAT AUDITORI E–E’ (FORATS AUDITORI TAPIATS)

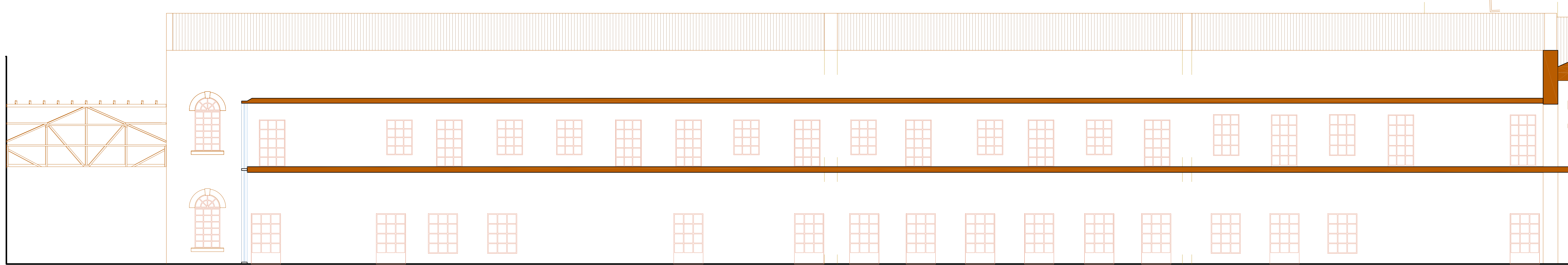
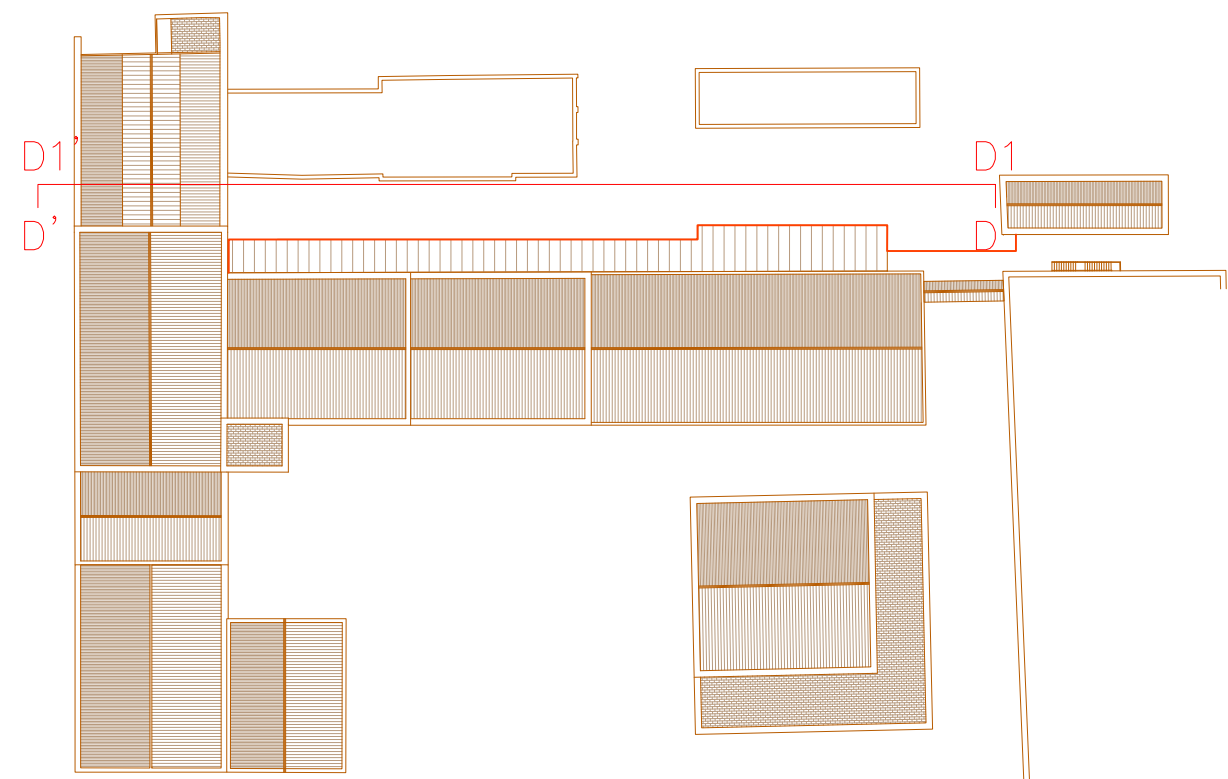
ALÇAT AUDITORI F–F’

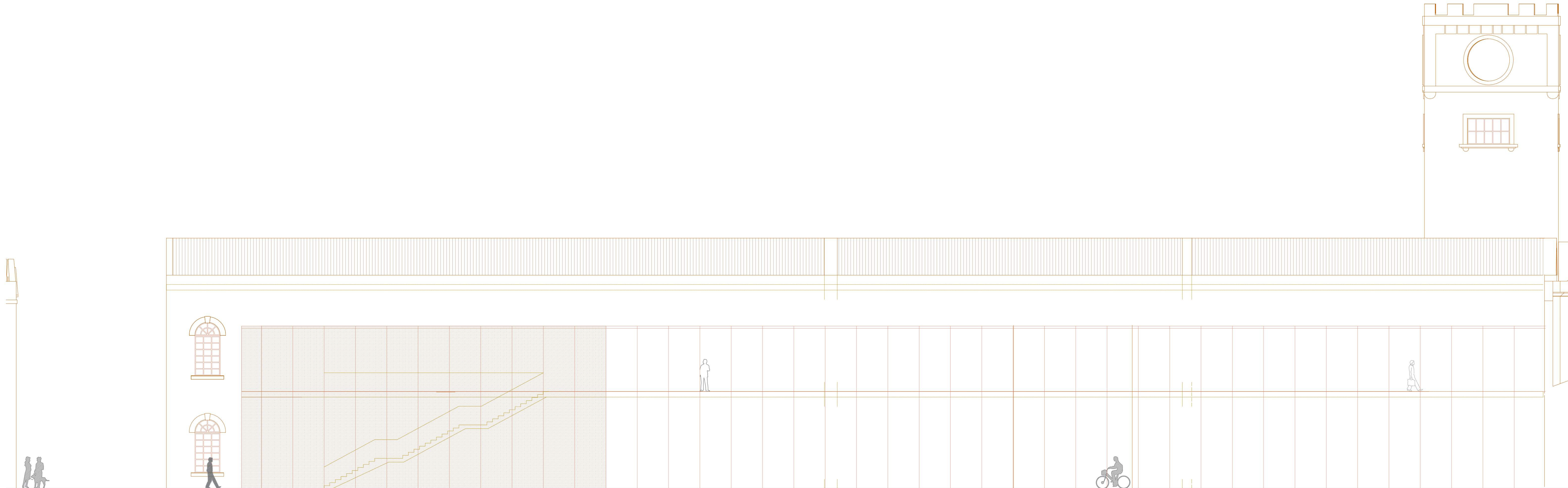
ALÇAT AUDITORI H–H’ (FORATS AUDITORI TAPIATS)

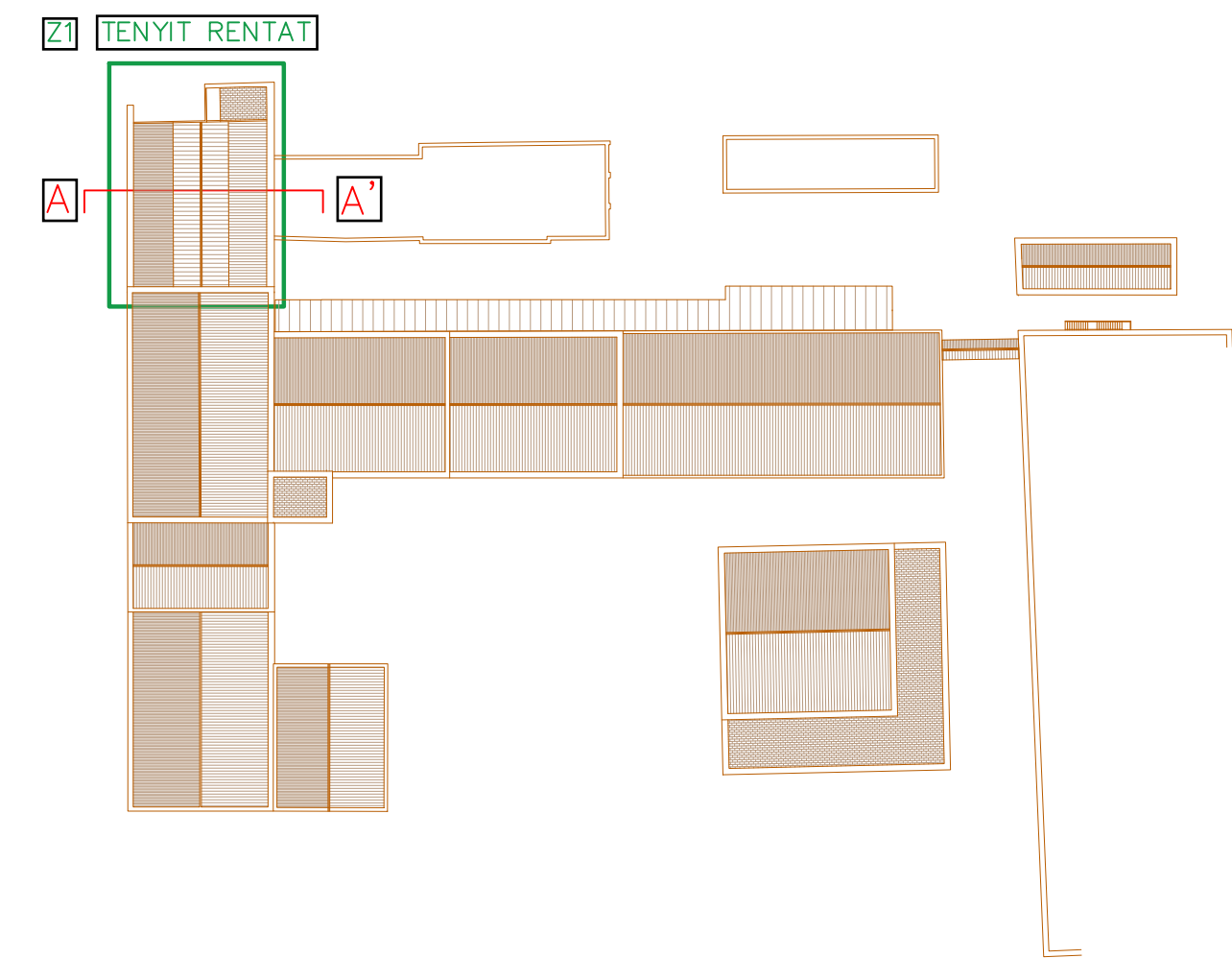
ALÇAT AUDITORI G–G’

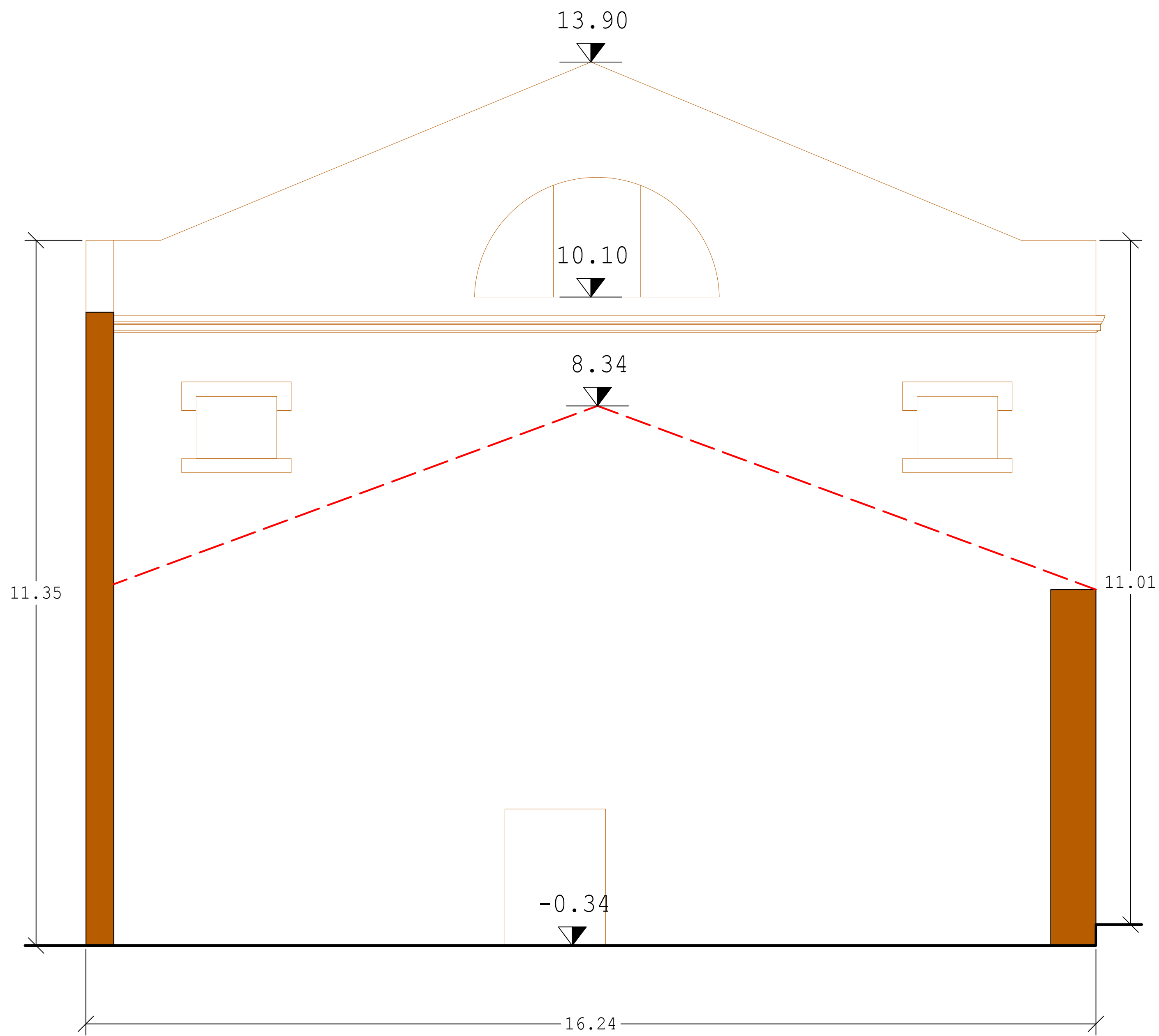
ALÇAT PRINCIPAL D-D'

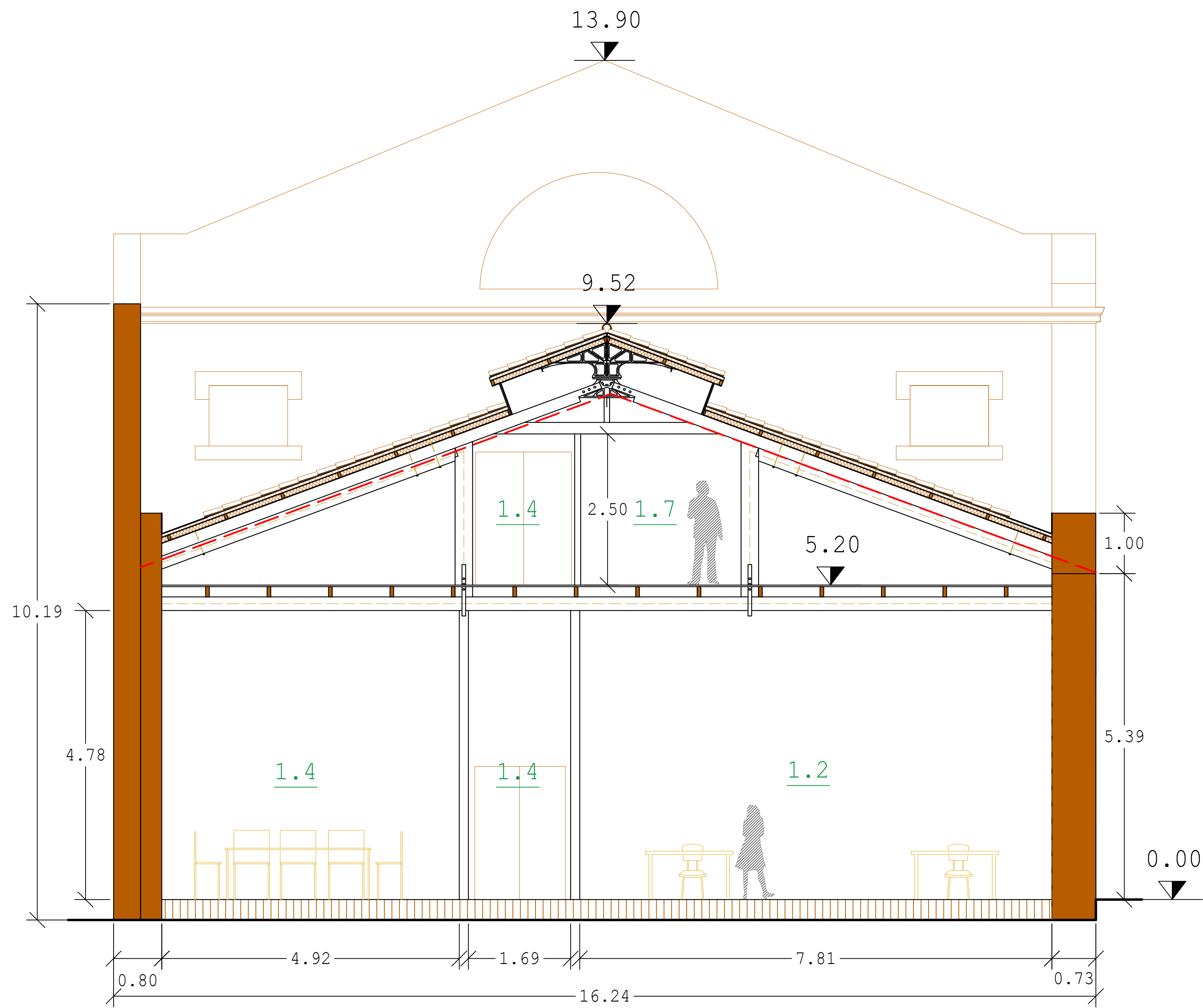
ALÇAT PRINCIPAL D1-D1'

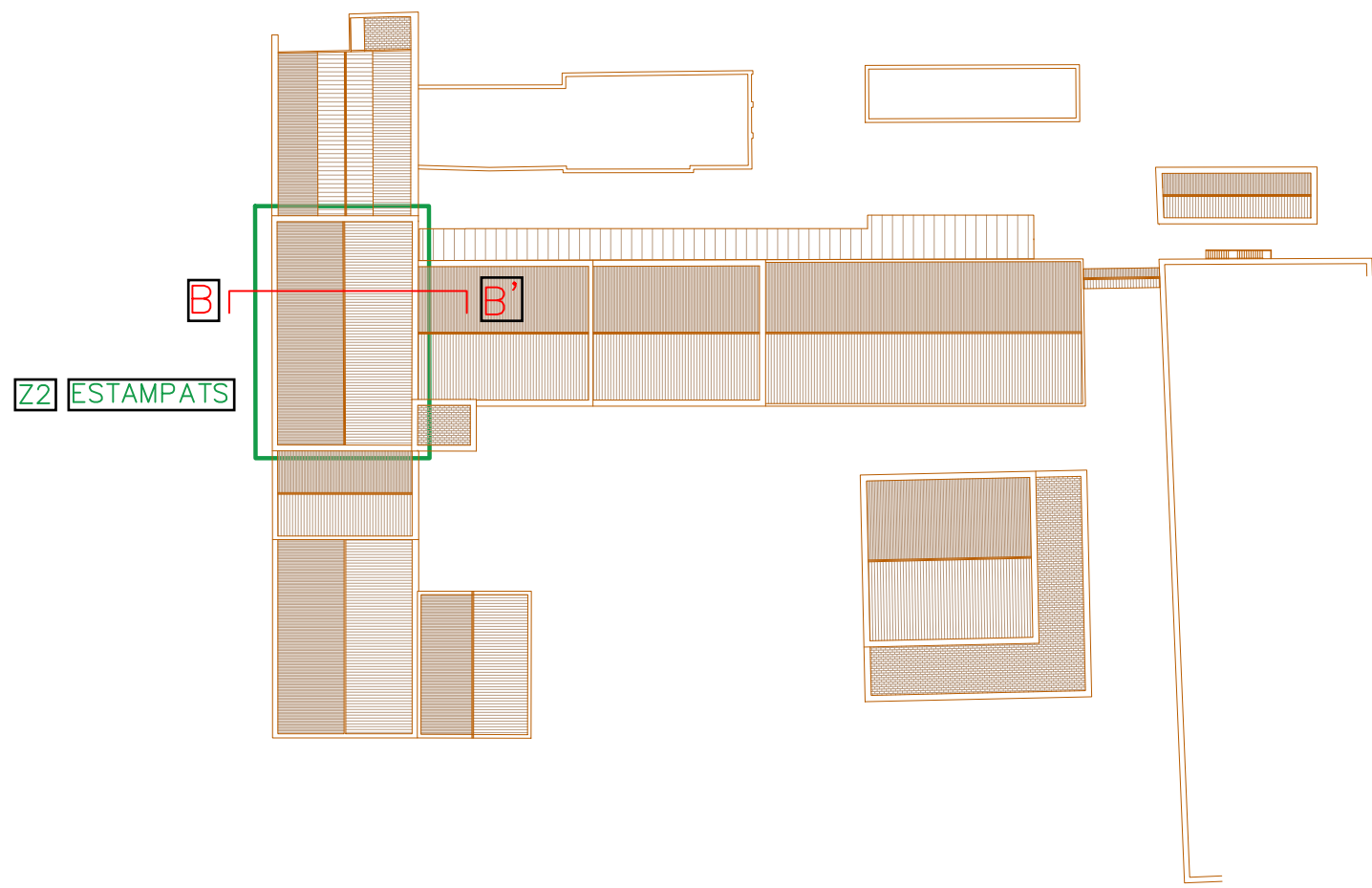

ESTAT ACTUAL : SECCIÓ A-A'. ZONA 1 – TENYIT RENTAT

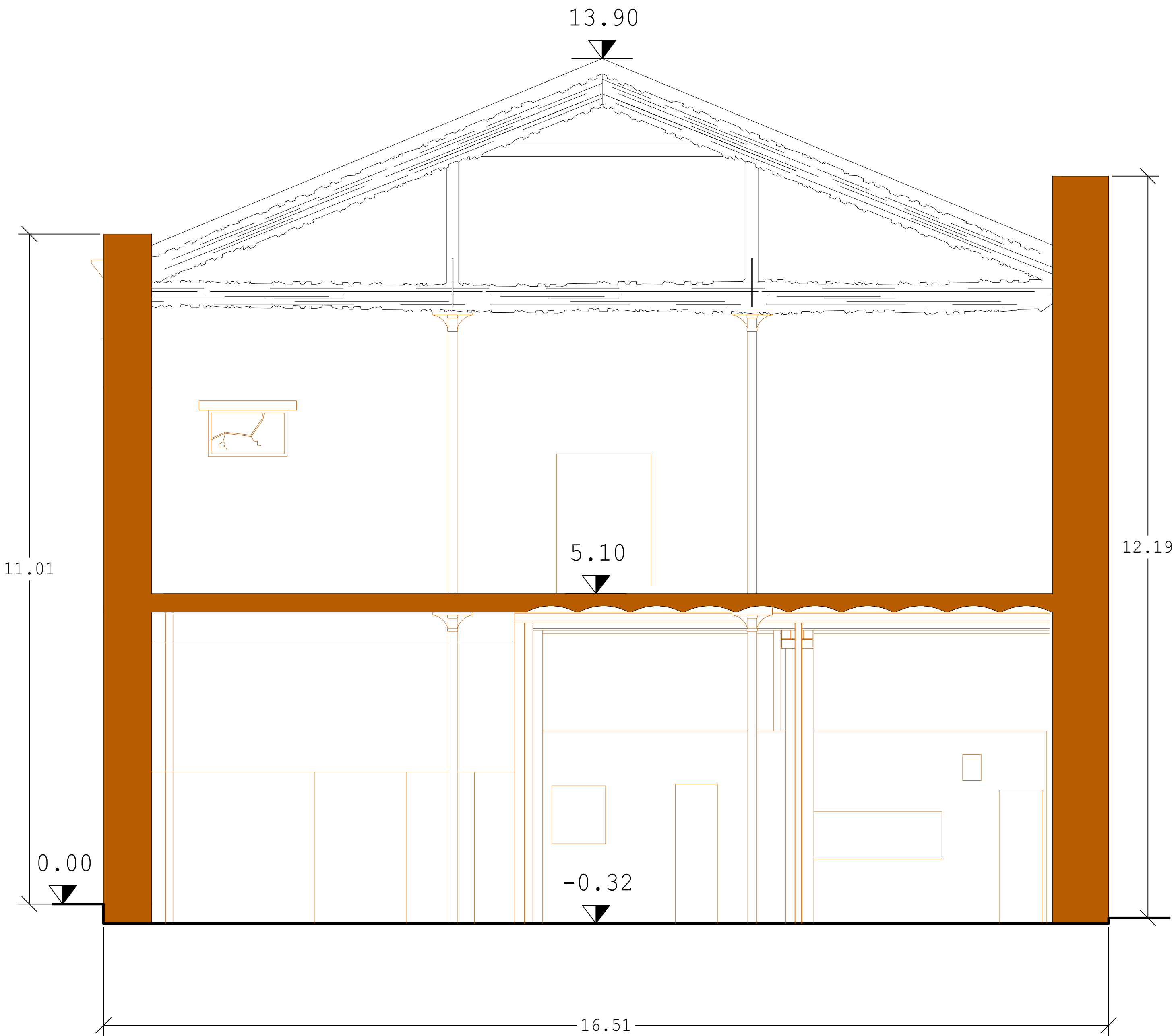

PROPOSTA : SECCIÓ A-A'. ZONA 1 – TENYIT RENTAT

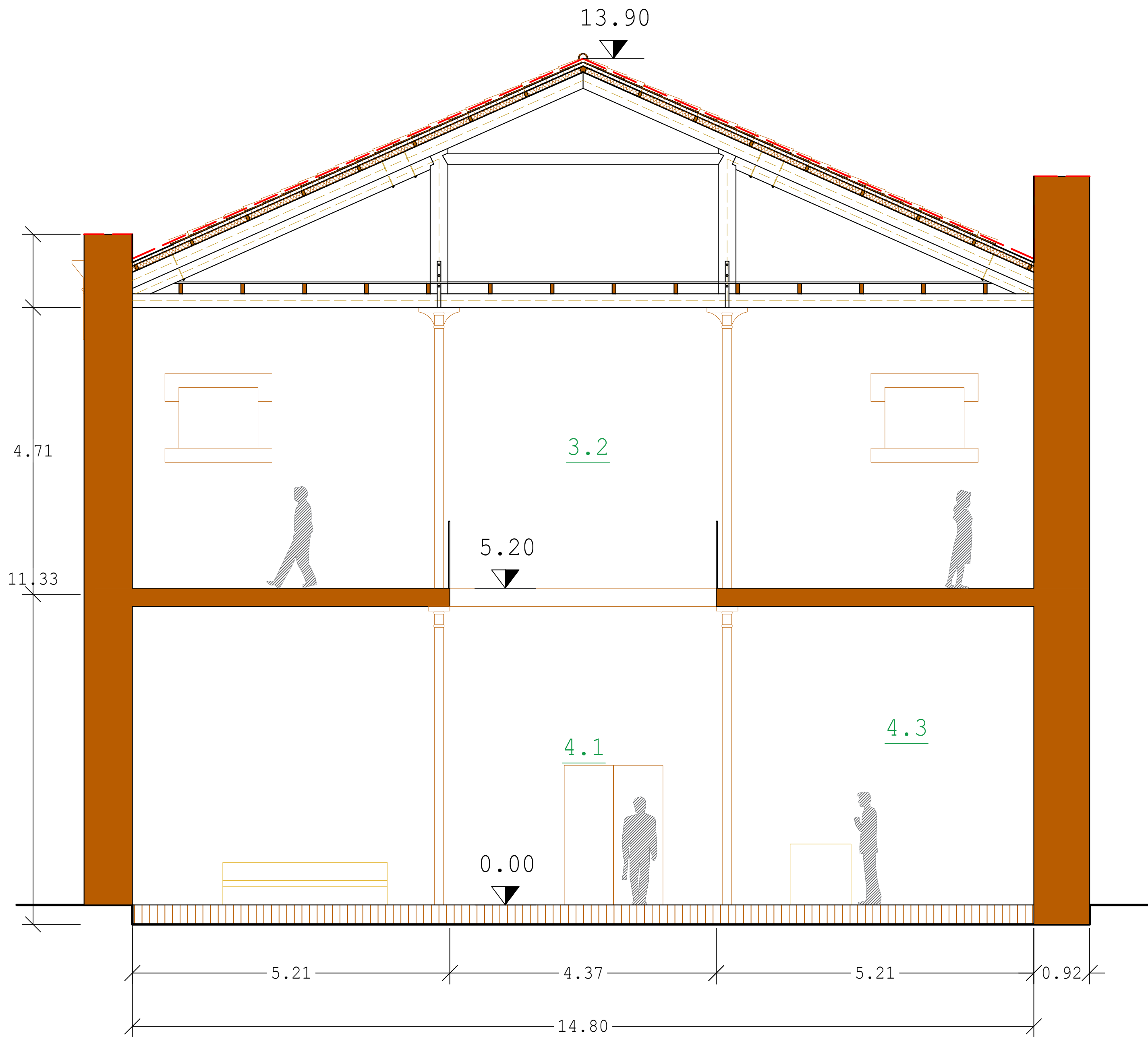

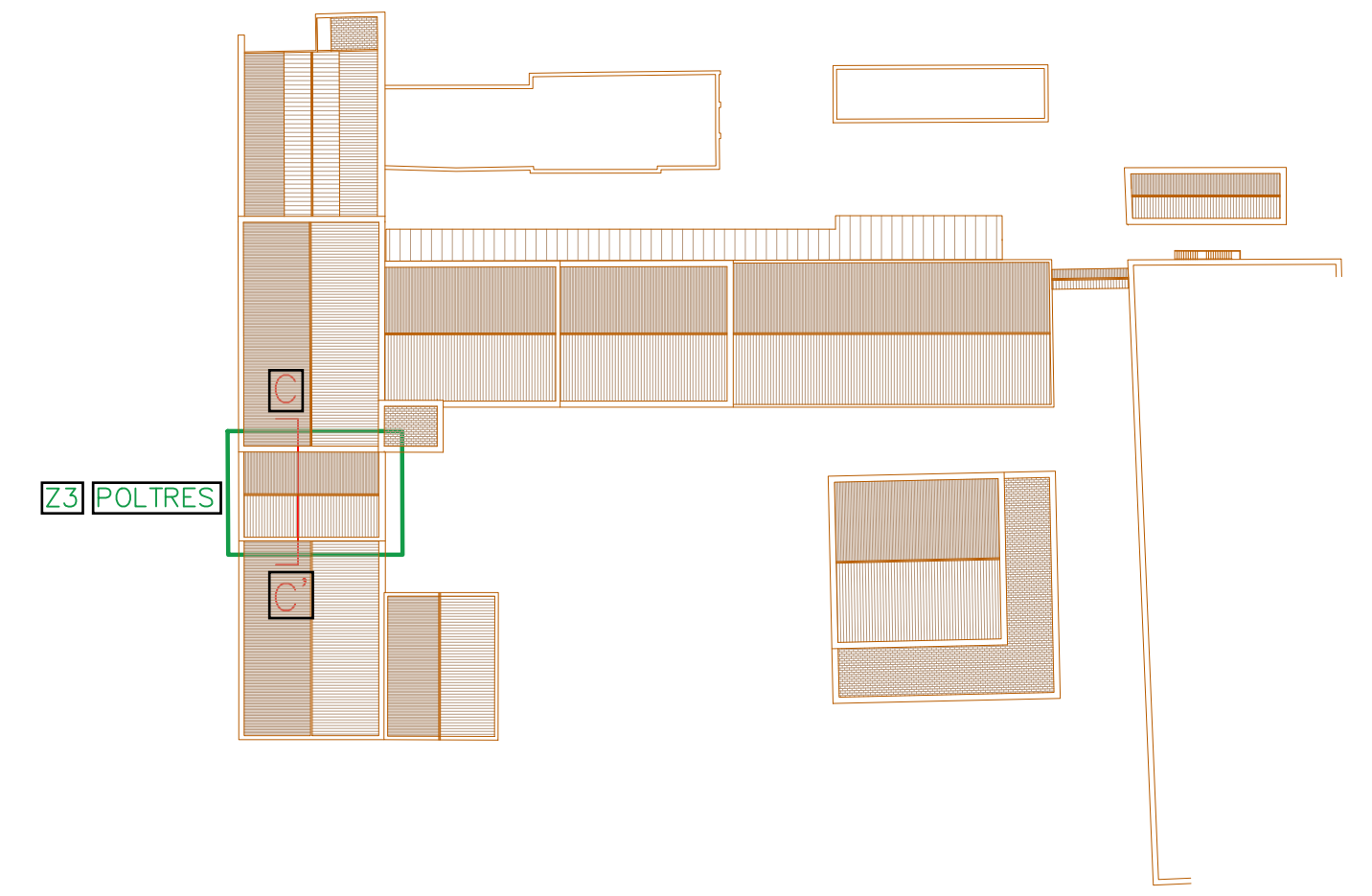

ESTAT ACTUAL : SECCIÓ B-B'. ZONA 2 – ESTAMPATS

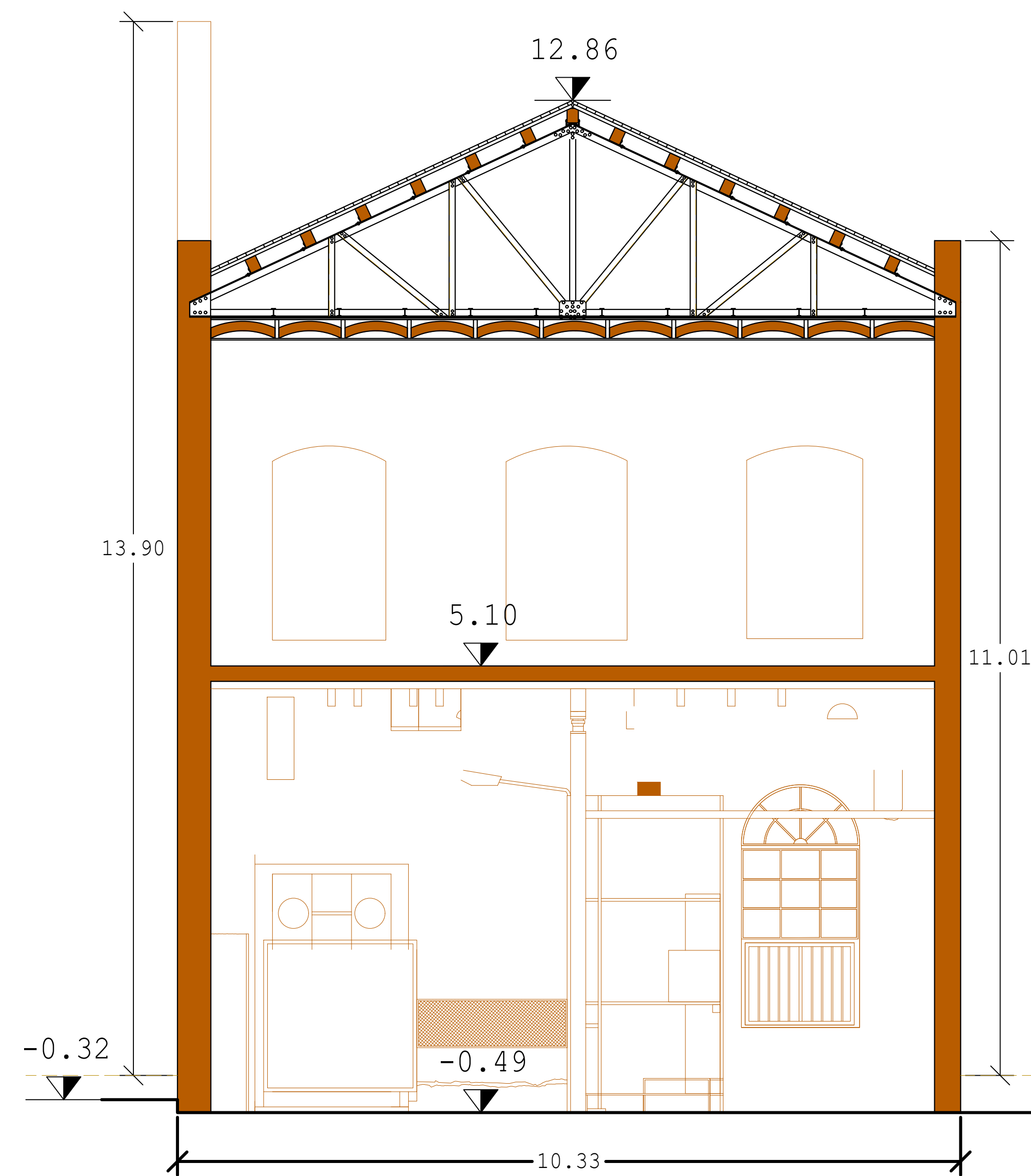

PROPOSTA : SECCIÓ B-B'. ZONA 2 – ESTAMPATS

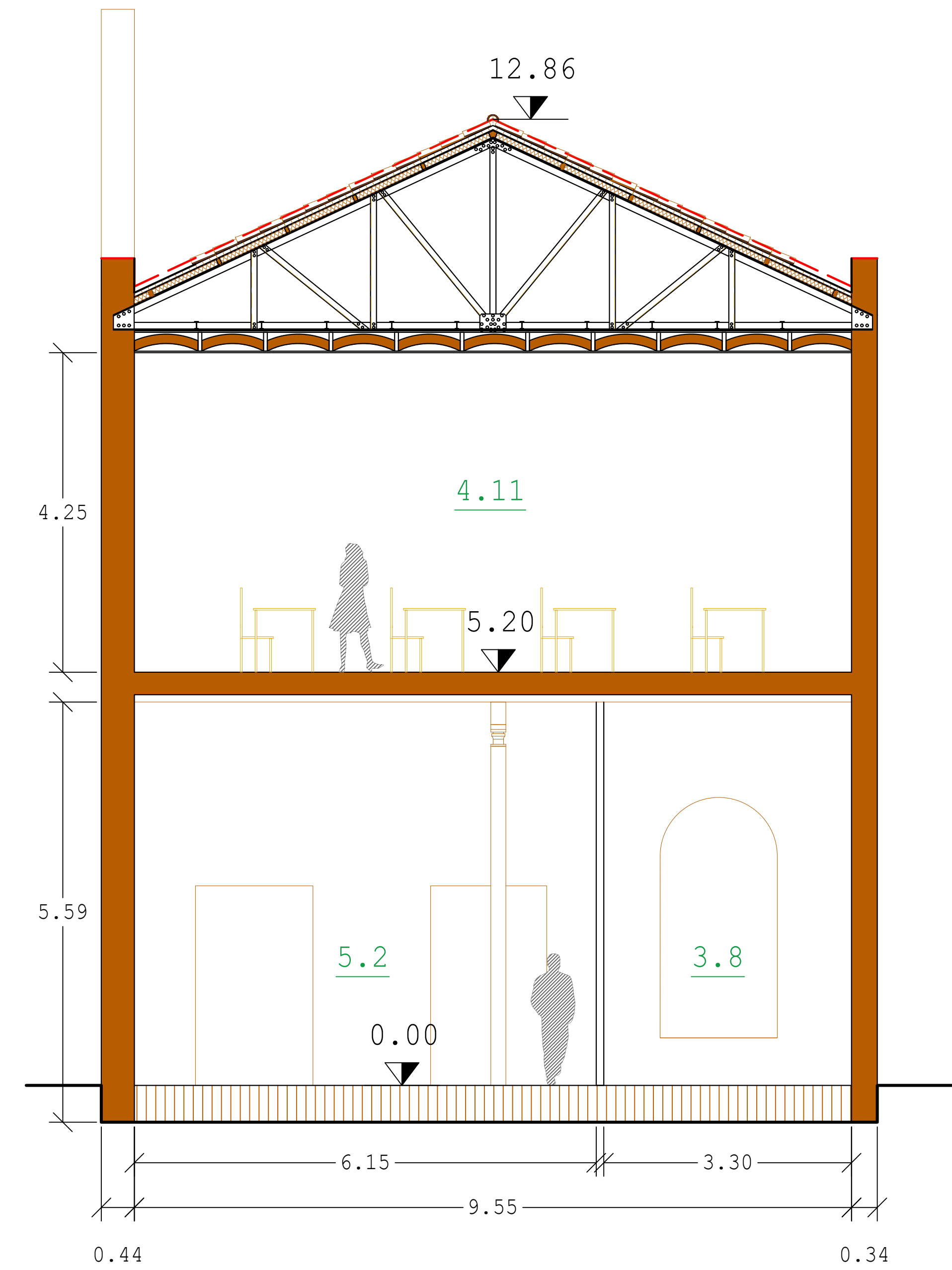

ESTAT ACTUAL : SECCIÓ C-C'. ZONA 3 – POLTRES

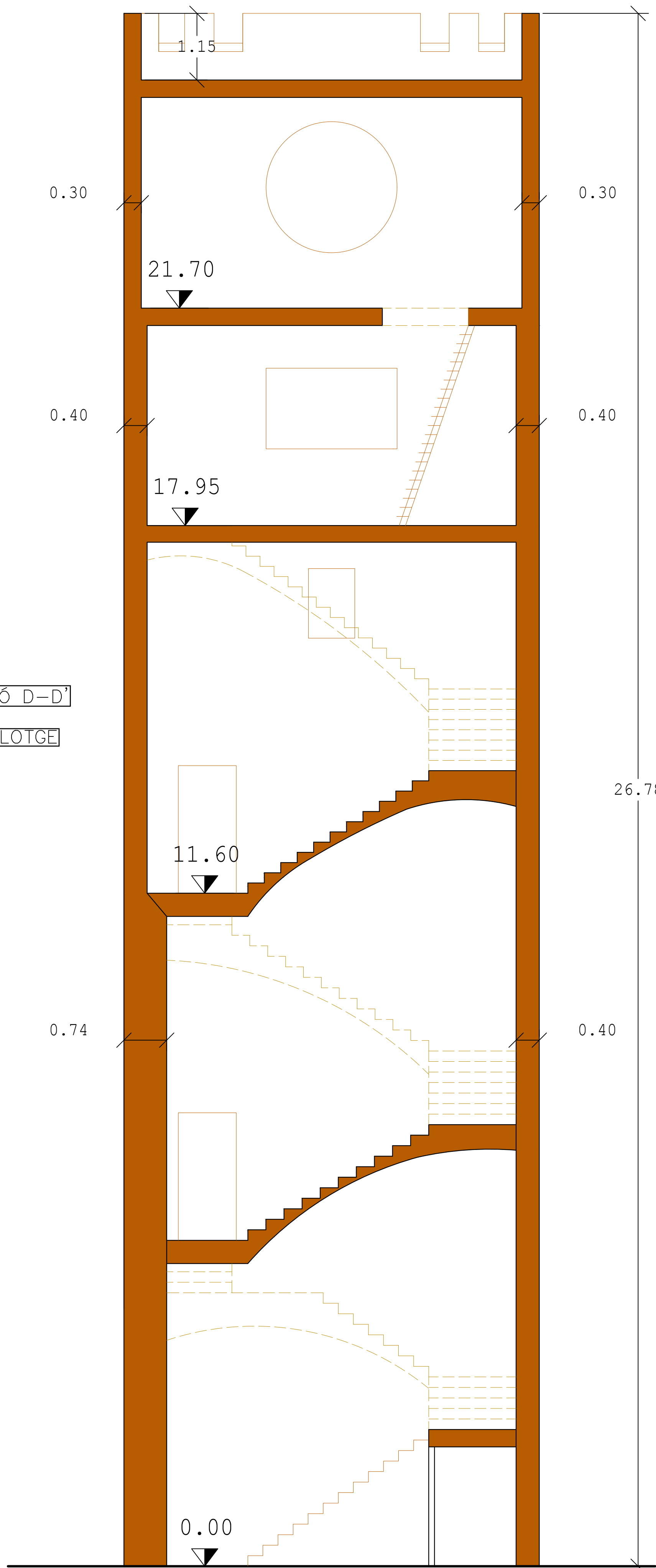

PROPOSTA : SECCIÓ C-C'. ZONA 3 – POLTRES

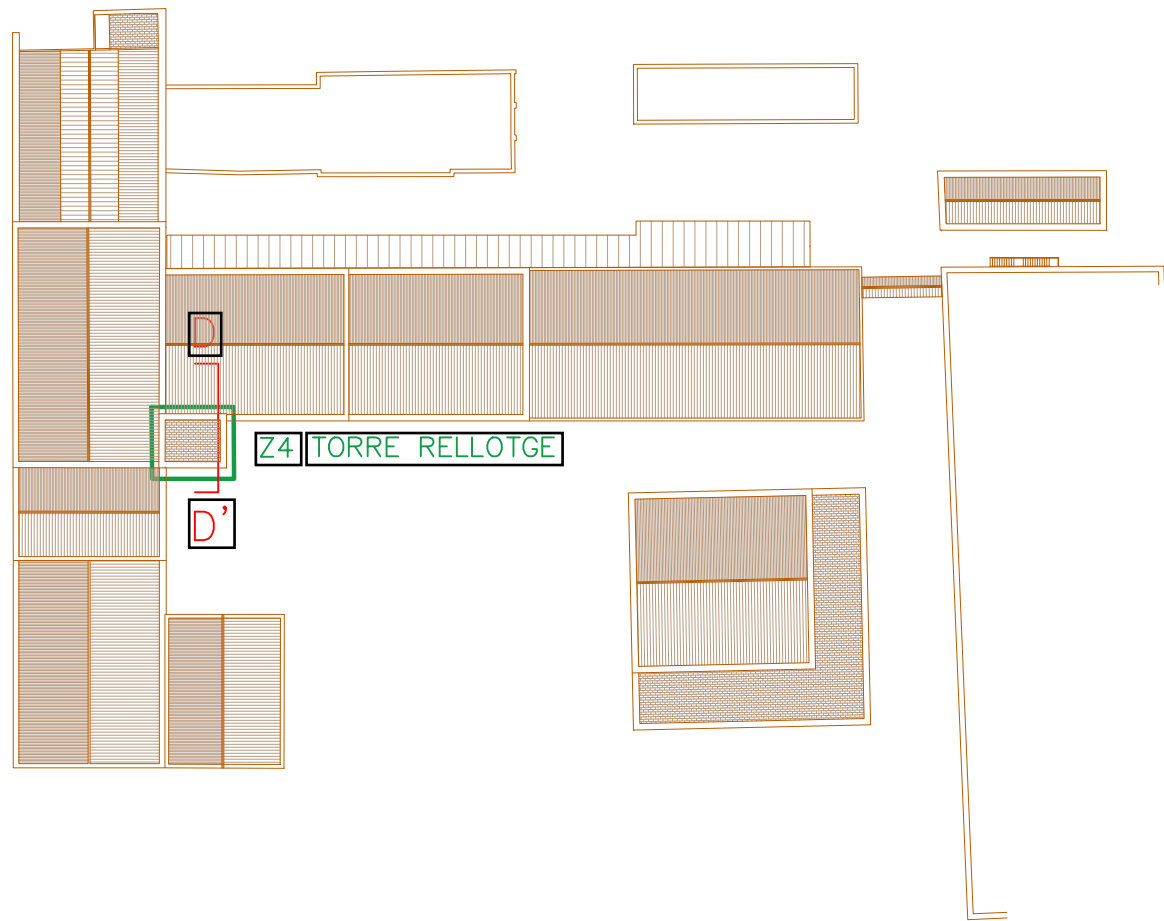
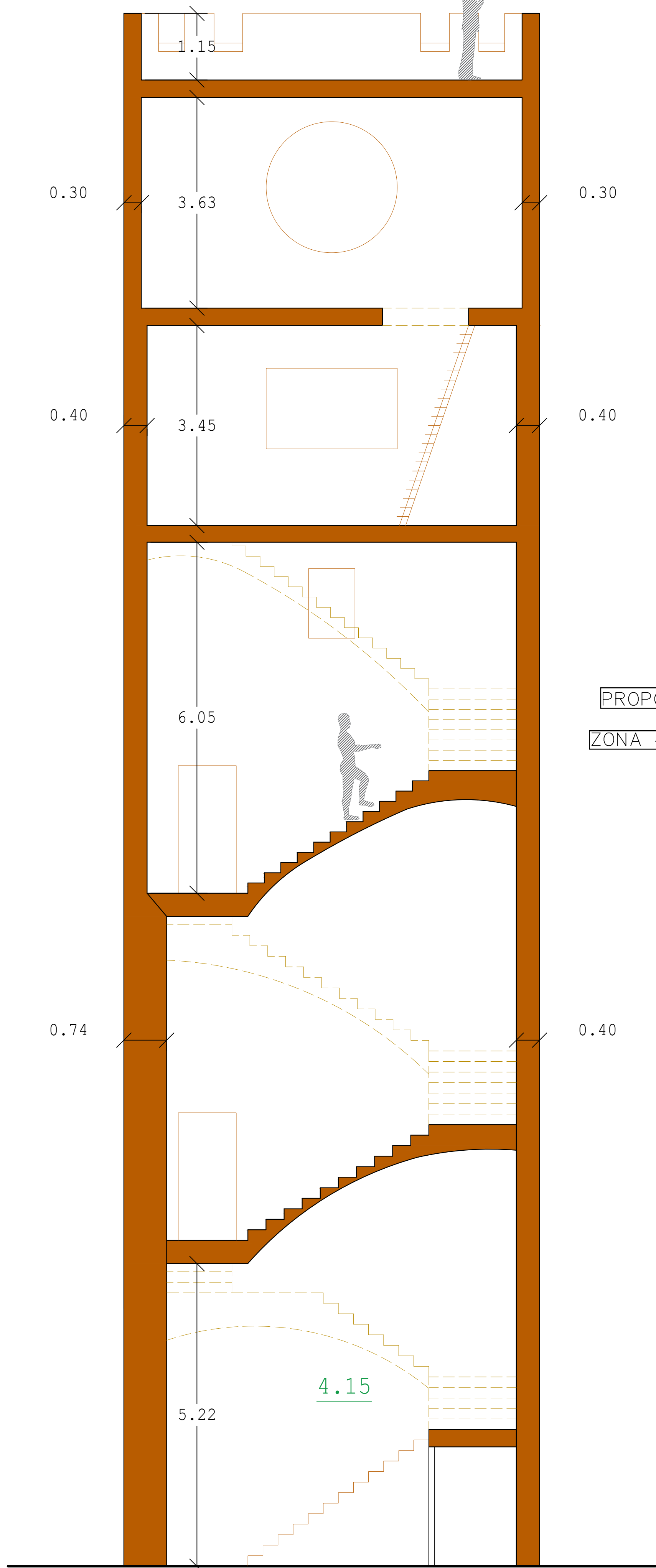
ESTAT ACTUAL : SECCIÓ D-D'

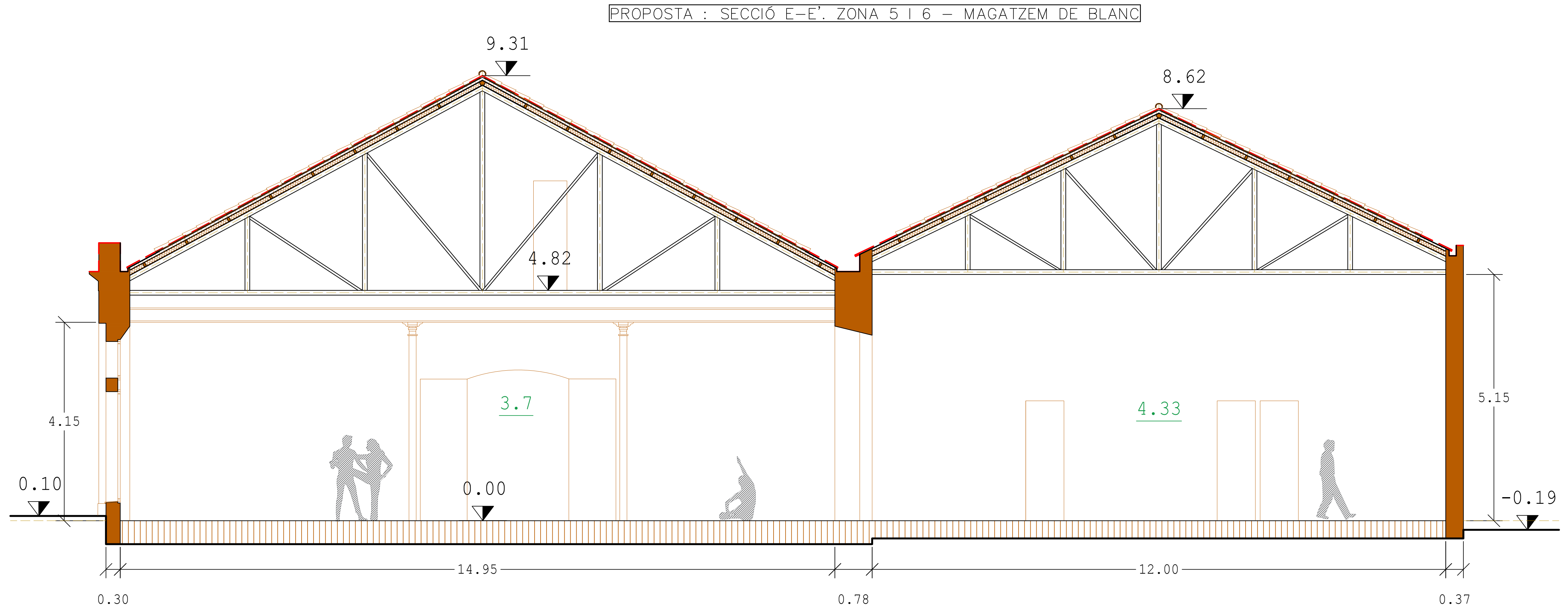
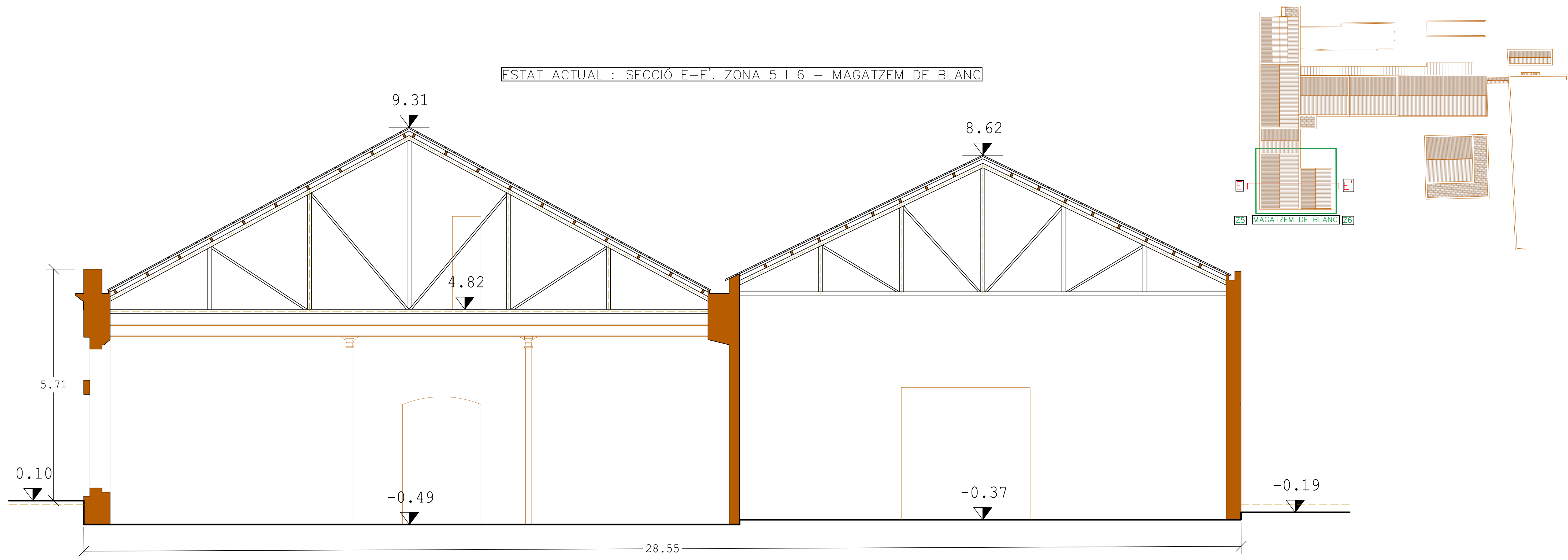
ZONA 4 – TORRE RELLOTGE

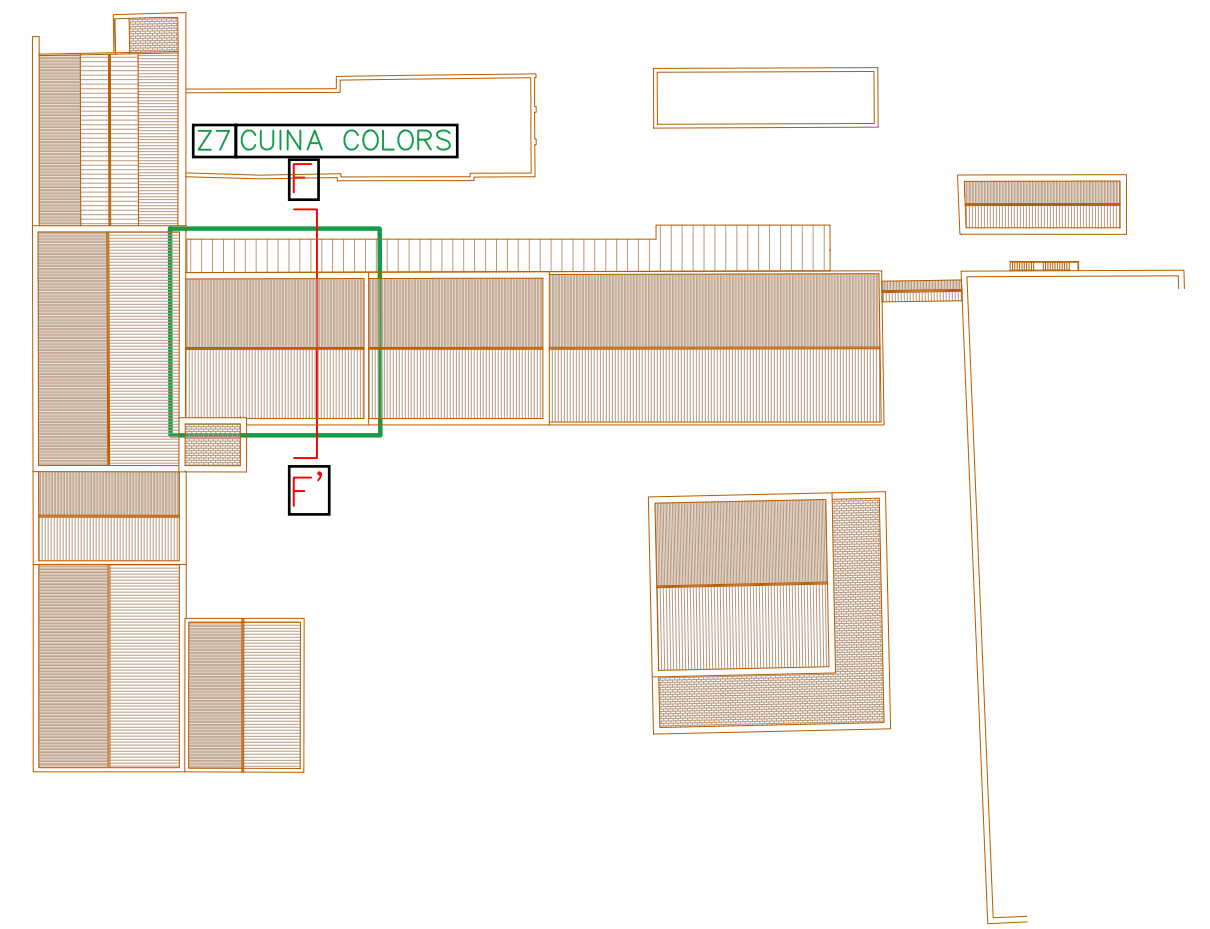

PROPOSTA : SECCIÓ D-D'

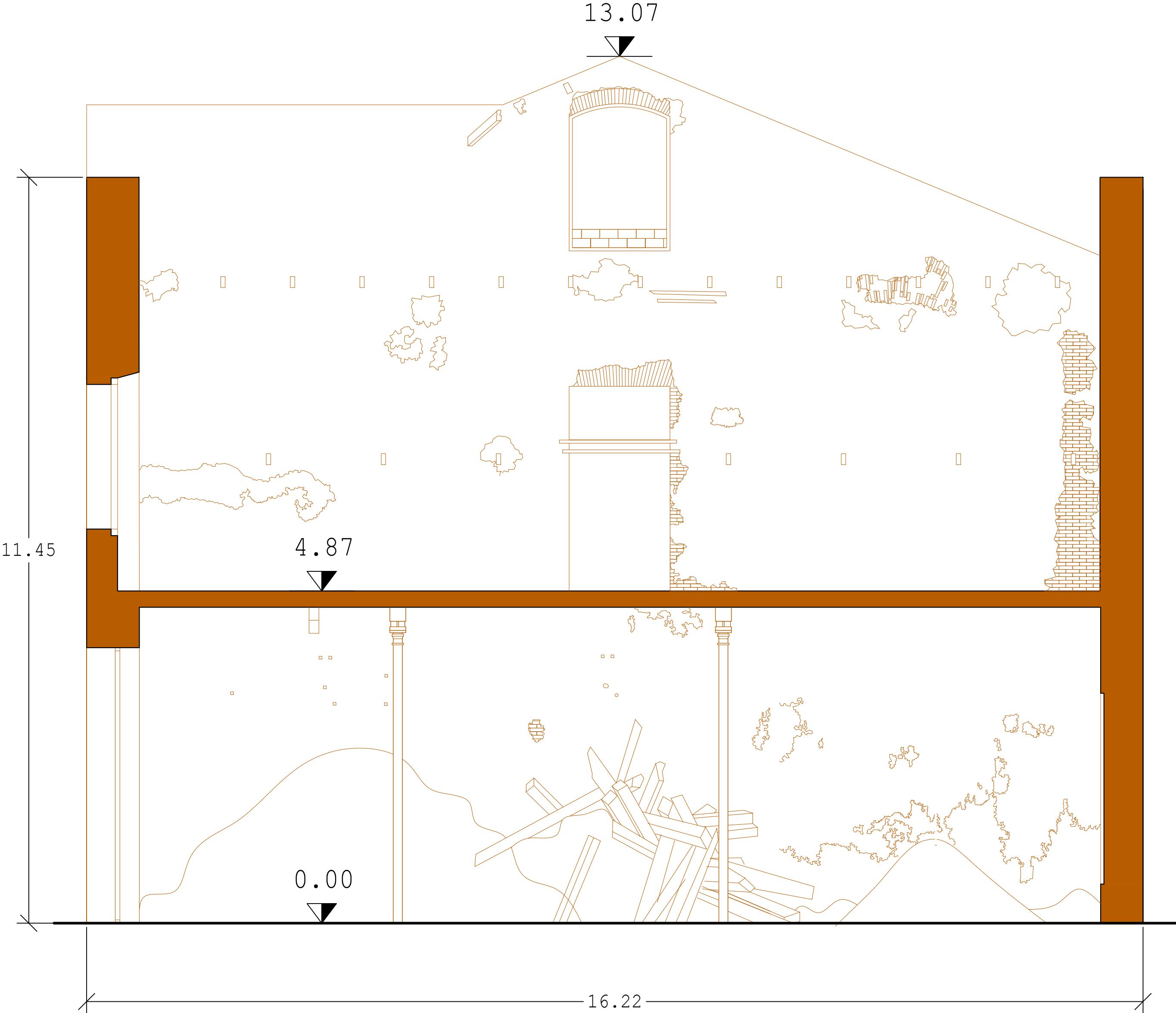
ZONA 4 – TORRE RELLOTGE

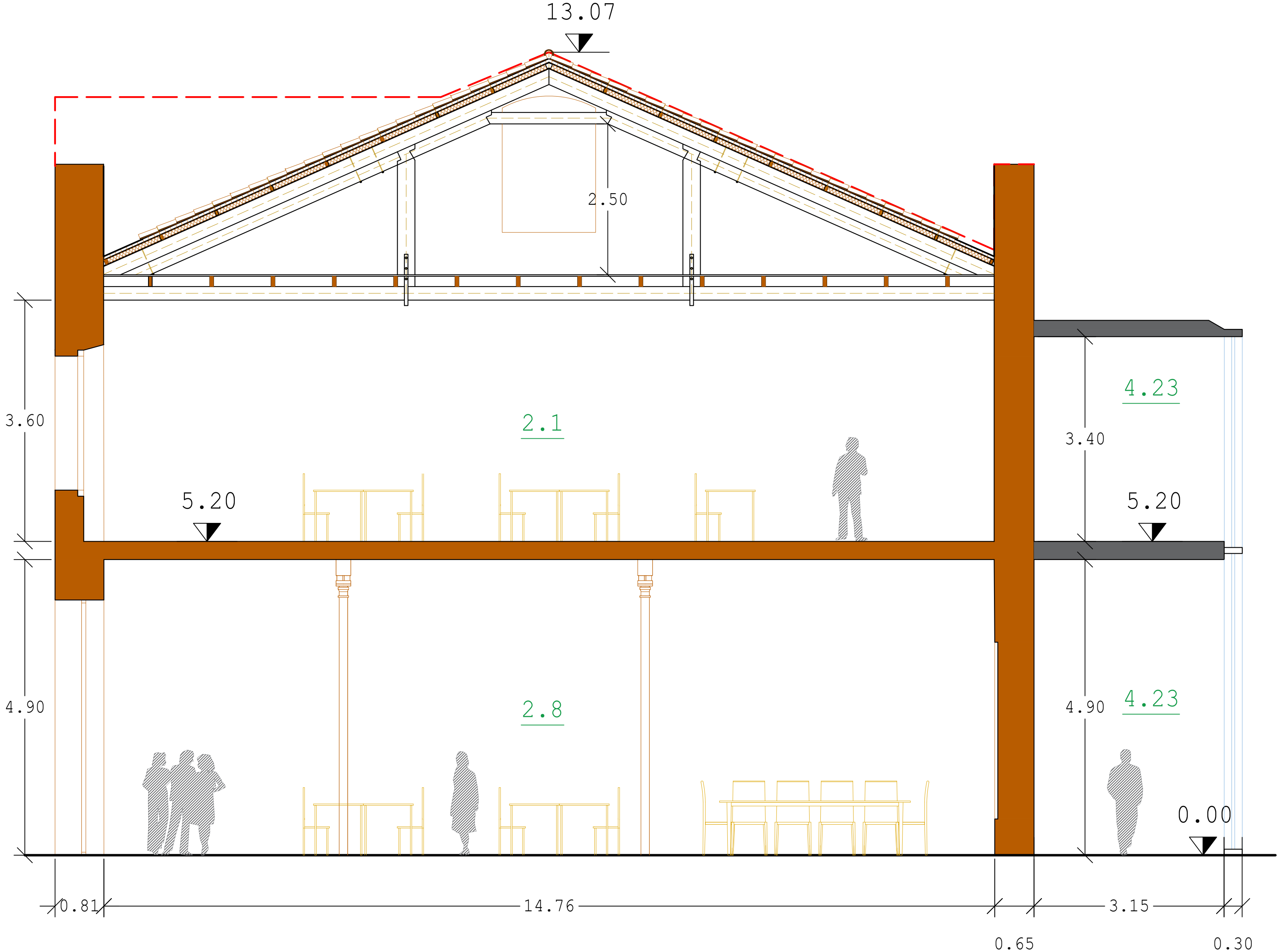

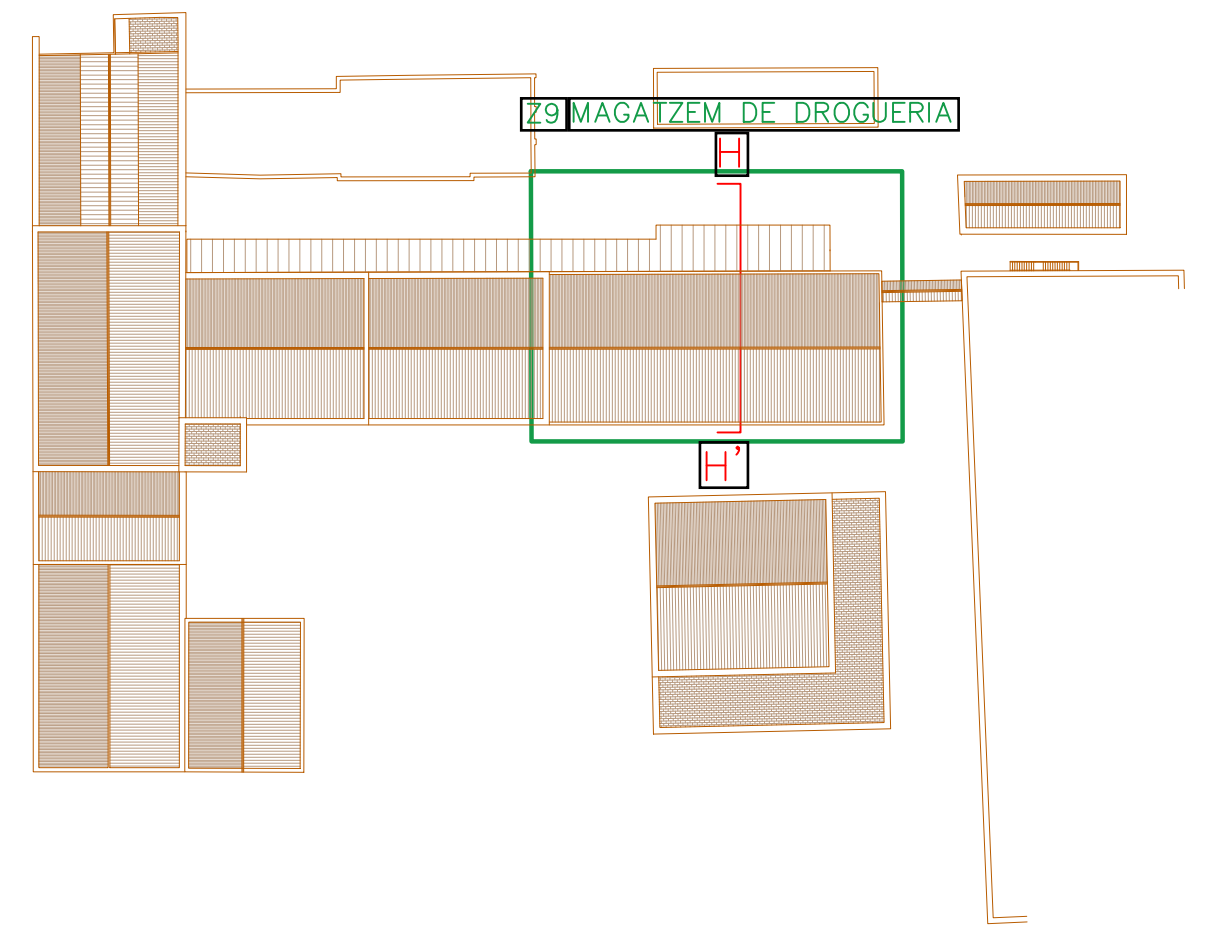

ESTAT ACTUAL : SECCIÓ F-F'. ZONA 7 – CUINA COLORS

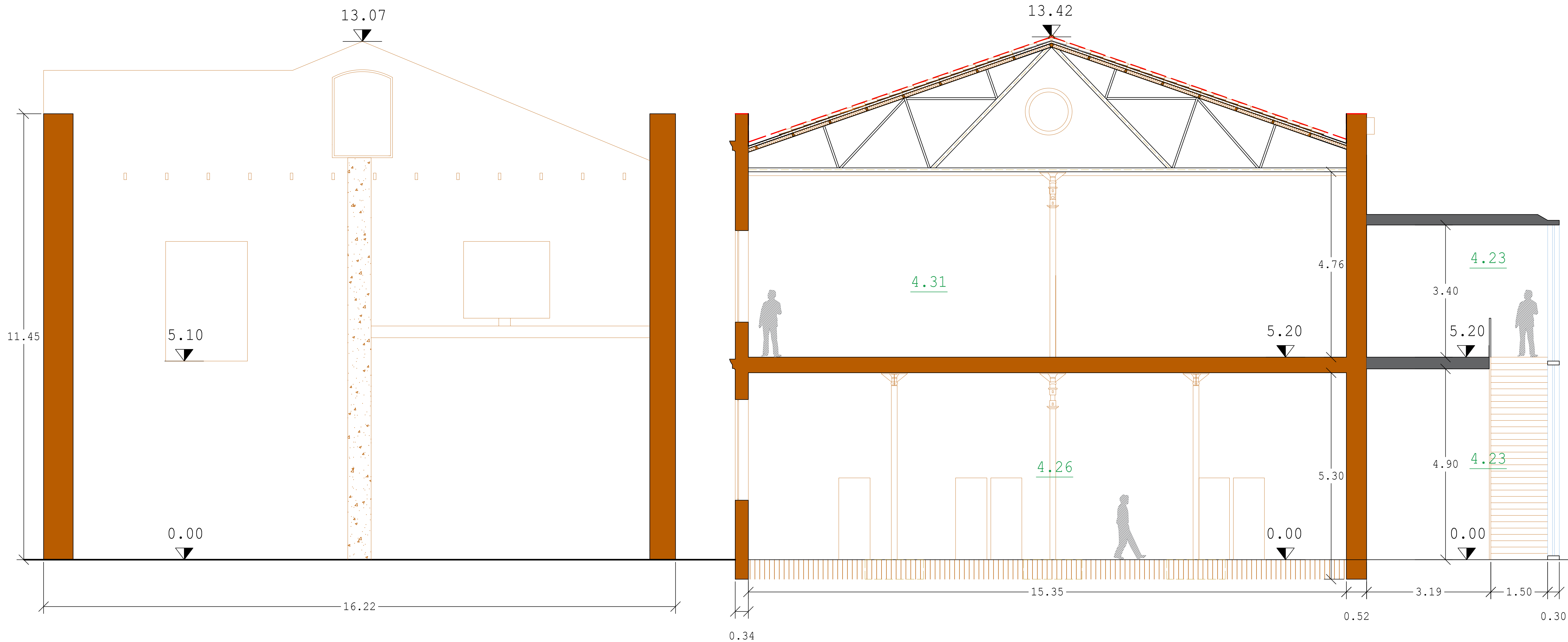
PROPOSTA : SECCIÓ F-F'. ZONA 7 – CUINA COLORS

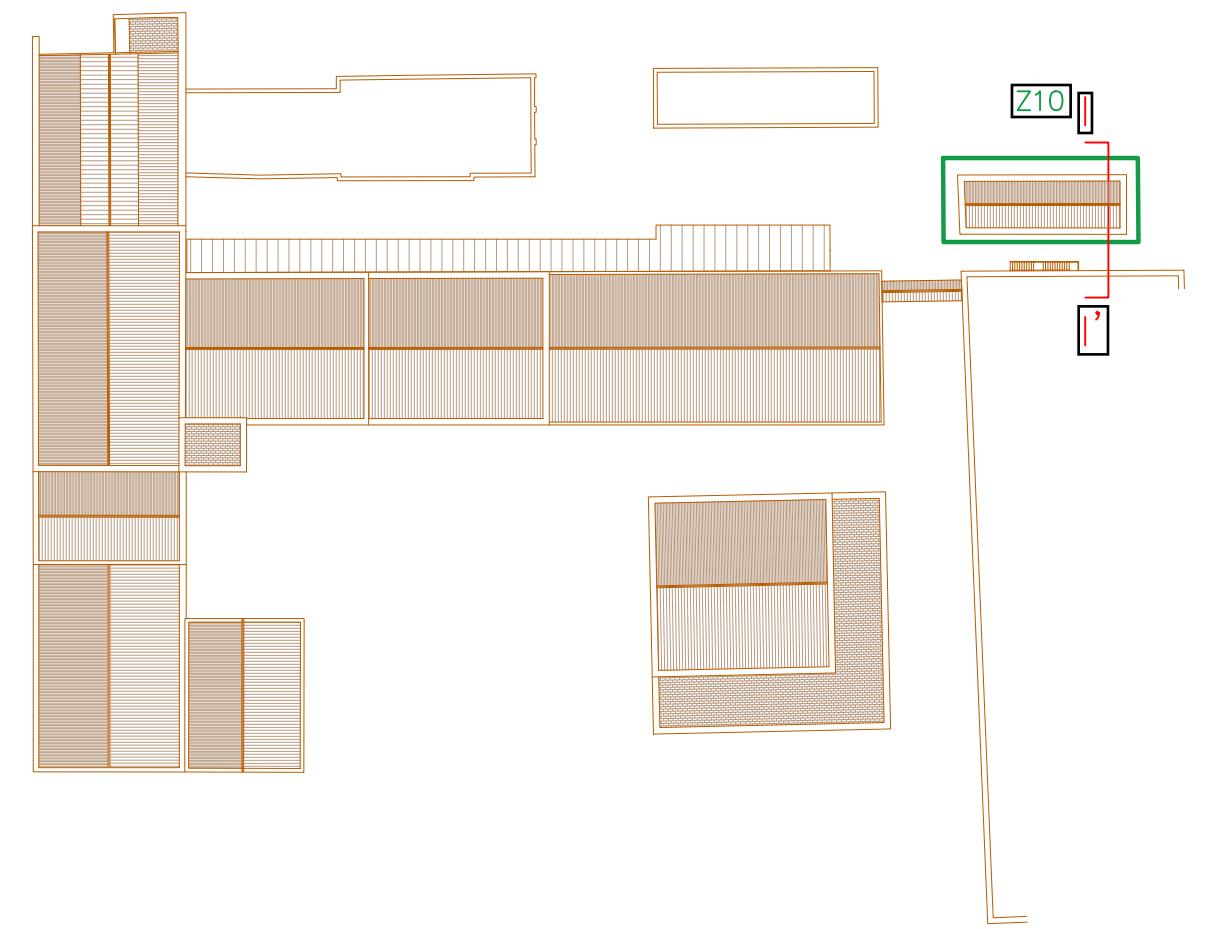

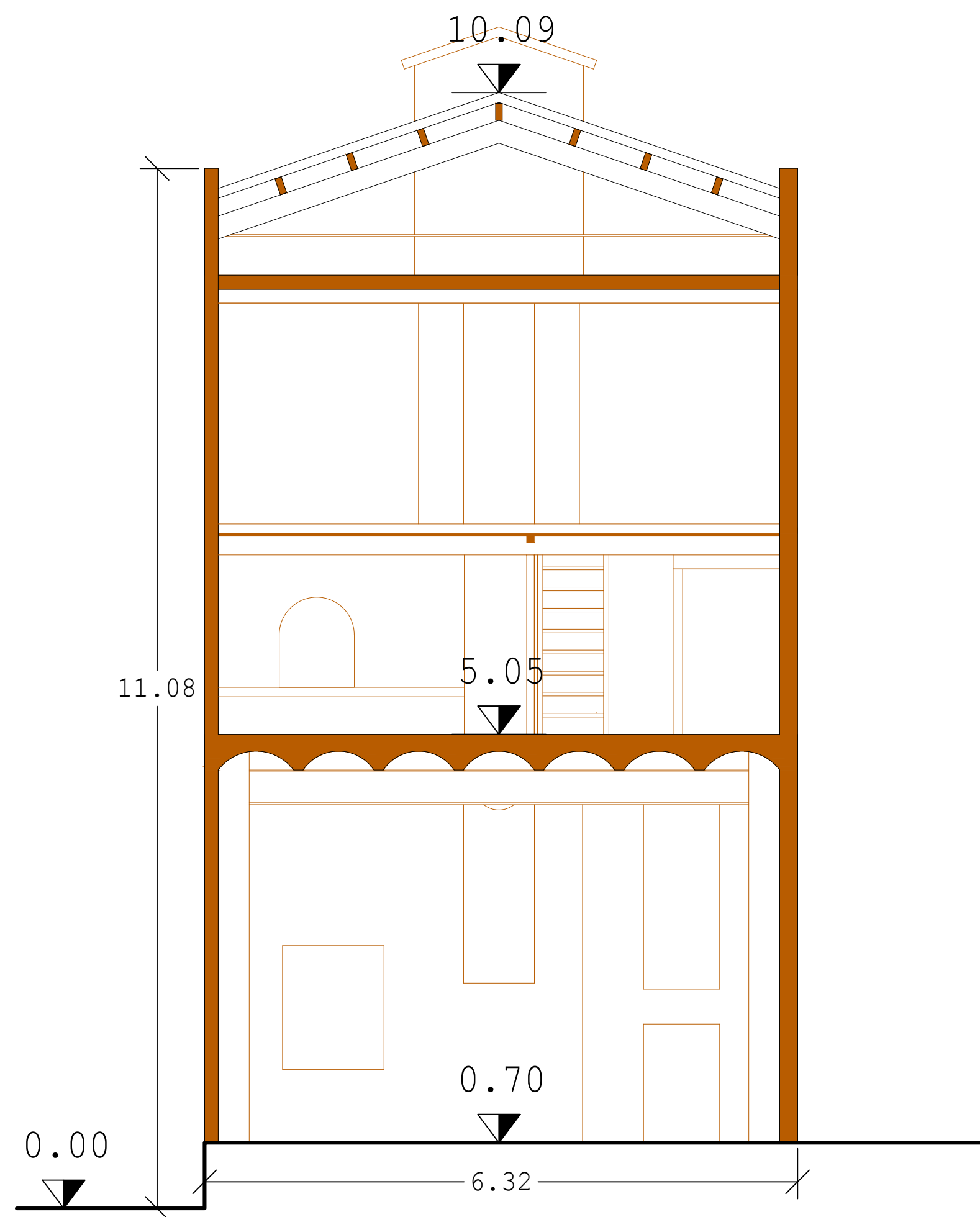
ESTAT ACTUAL : SECCIÓ H-H'. ZONA 9 – MAGATZEM DE DROGUERIA

PROPOSTA : SECCIÓ H-H'. ZONA 9 – MAGATZEM DE DROGUERIA

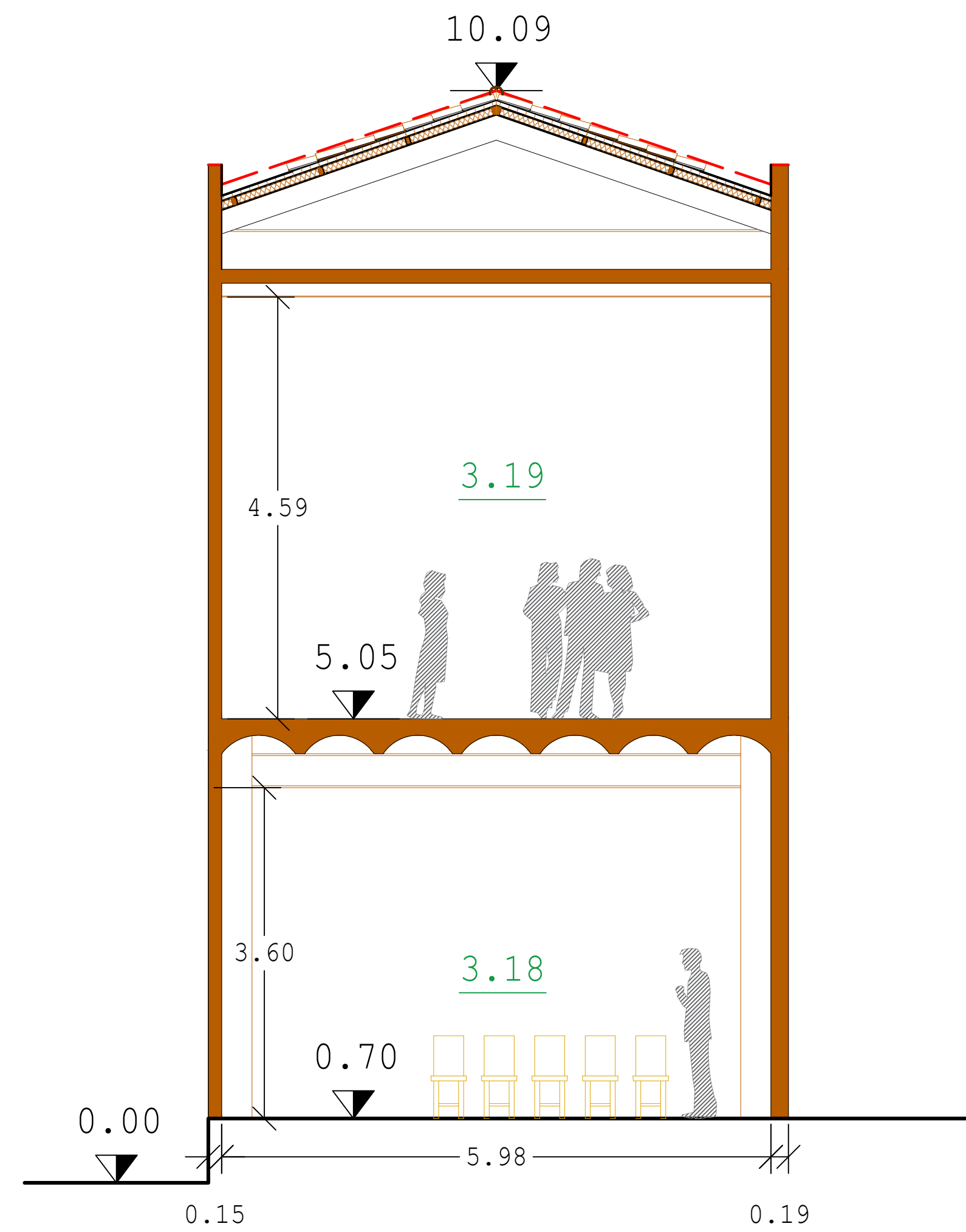

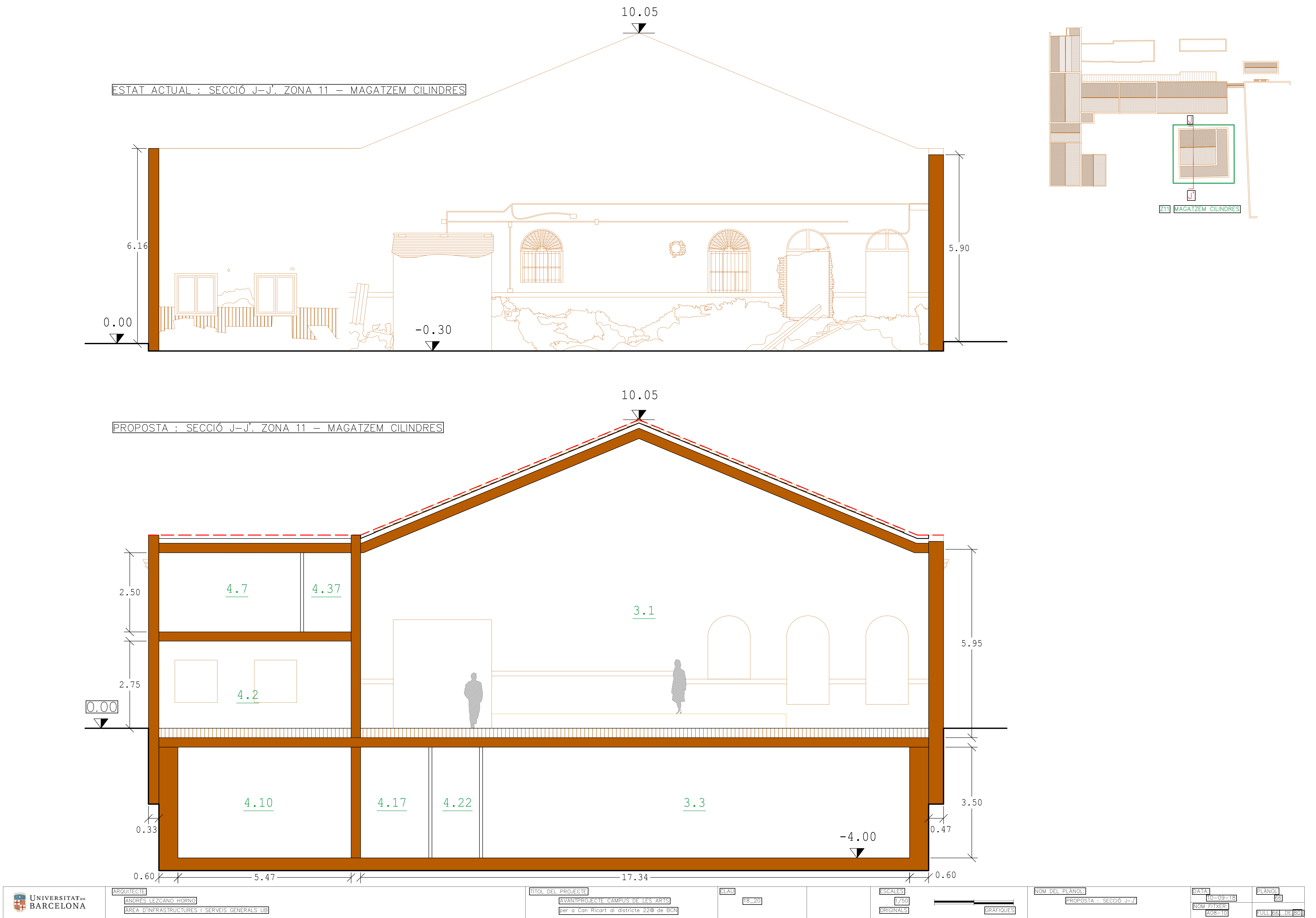

ESTAT ACTUAL : SECCIÓ I-I'. ZONA 10

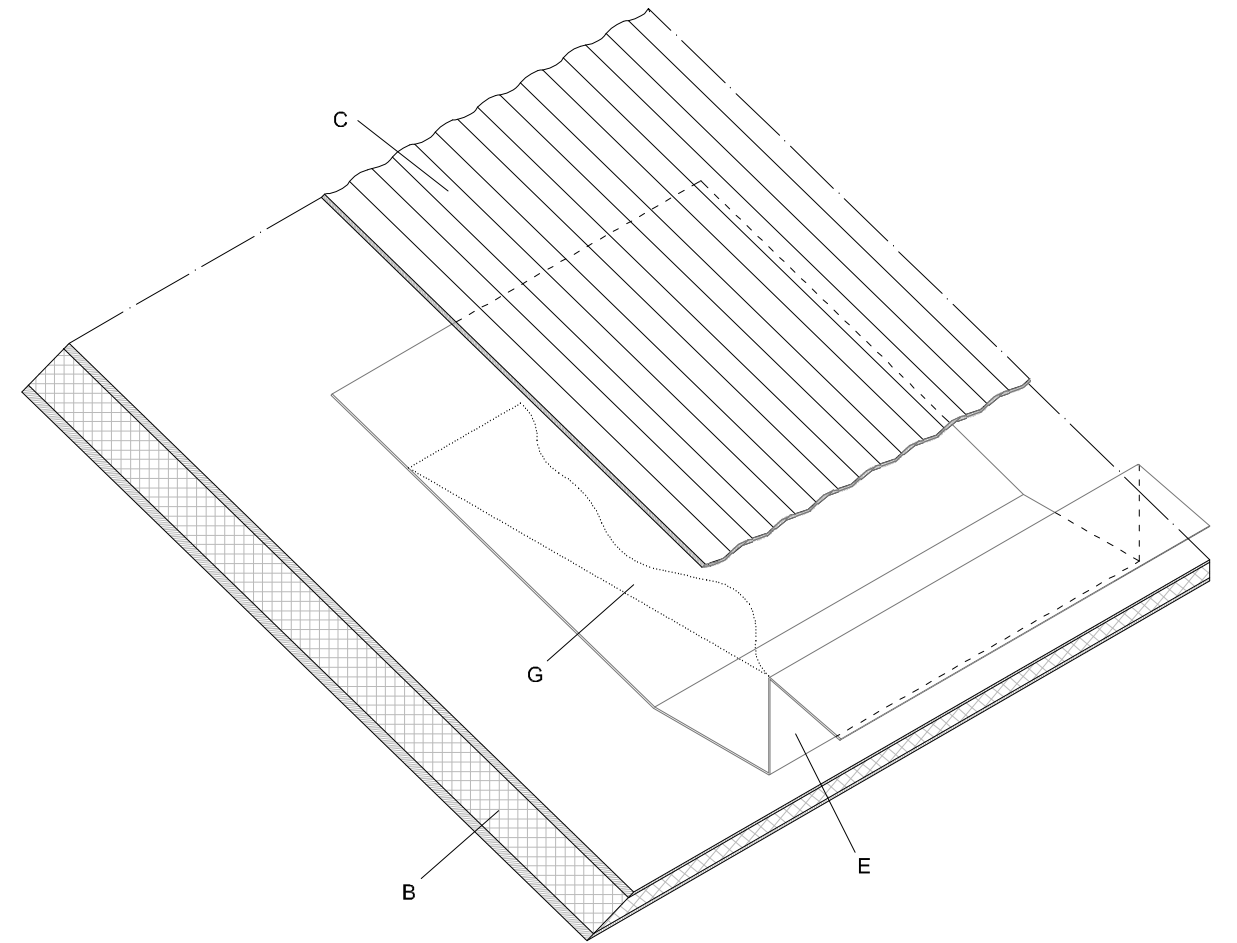
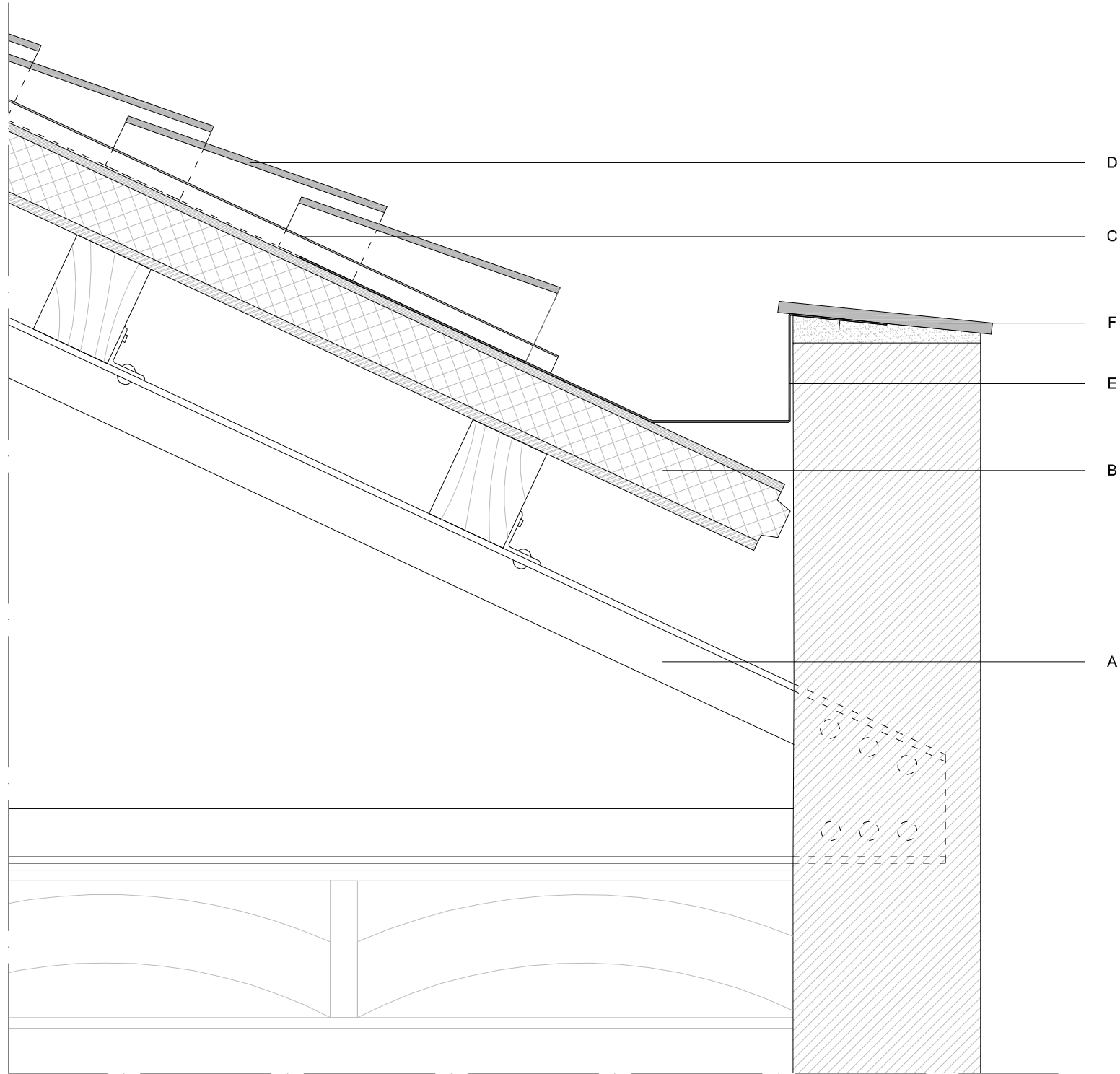

PROPOSTA : SECCIÓ I-I'. ZONA 10

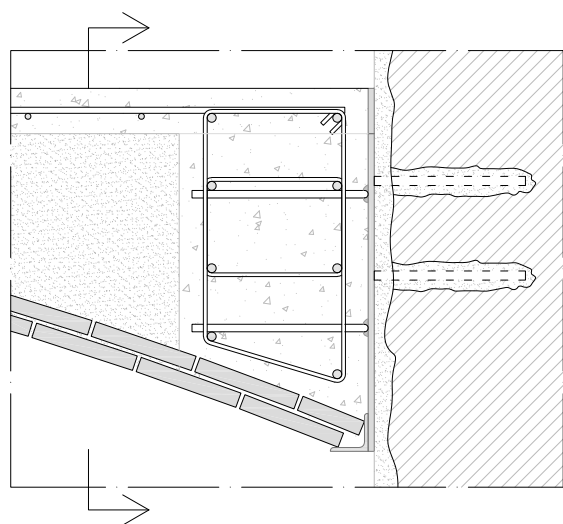
CAN RICART
CANALS COBERTES

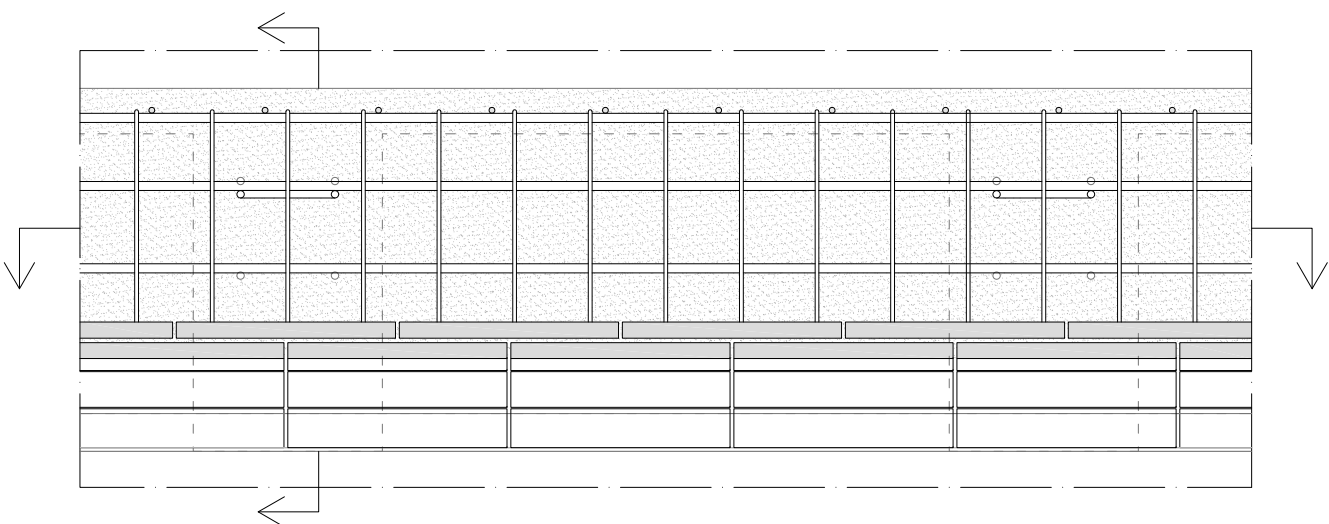
- A - ENCAVALLADA METÀL·LICA EXISTENT
B - NOU PANELL DE SUPORT AMB AÏLLAMENT ECOLÒGIC INCORPORAT
C - NOVA IMPERMEABILITZACIÓ AMB PLACA ONDULADA
D - NOU ACABAT DE TEULES CERÀMIQUES
E - NOVA CANAL D'ACER INOXIDABLE
F - NOU REMAT DE LA FAÇANA EXISTENT
G - LÀMINA D'AIGUA

CAN RICART

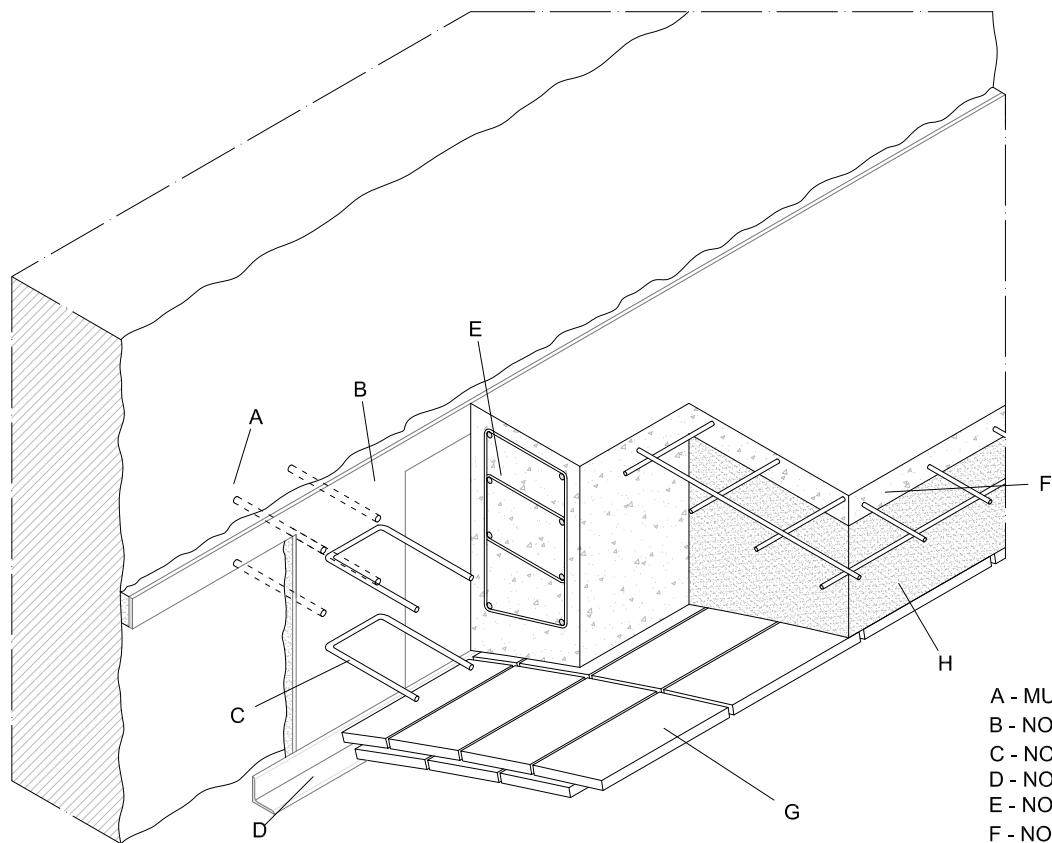
PLACA DE SUPORT - ARESTA AMB VOLTES

SECCIÓ TRANSVERSAL

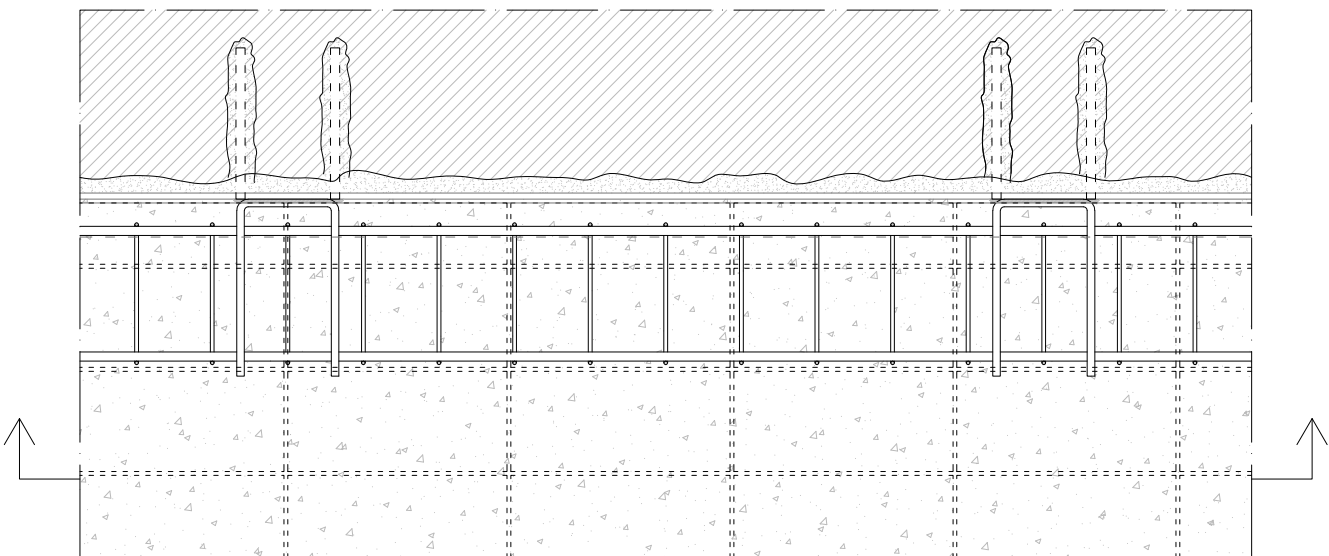

ALÇAT LONGITUDINAL

PERSPECTIVA

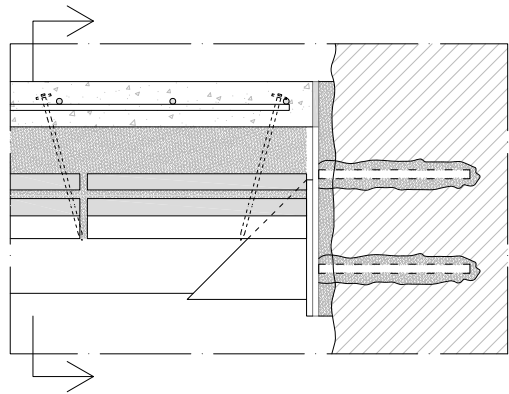
- A - MUR EXISTENT
- B - NOVA PLACA DE NIVELLACIÓ I ALINEACIÓ
- C - NOUS ELEMENTS DE CONNEXIÓ AMB LLOSA DE FORMIGÓ
- D - NOU PERFIL DE SUPORT D'ARESTA DE VOLTA
- E - NOU CONGRENY DE VORA
- F - NOVA CAPA DE COMPRESSIÓ
- G - NOVA VOLTA CERÀMICA
- H - NOU REOMPLERT DE VOLTES

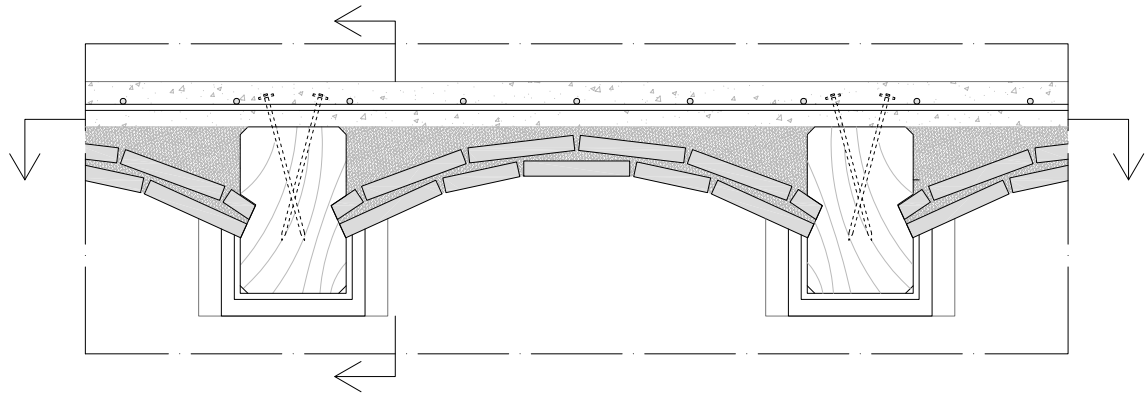
PLANTA

CAN RICART

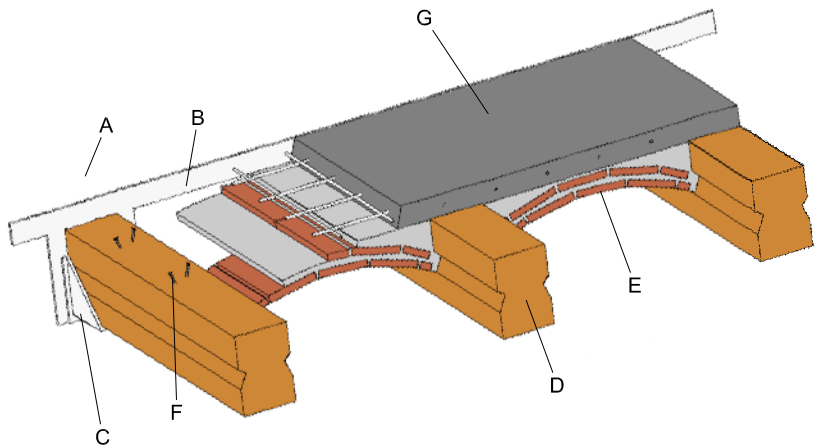
PLACA DE SUPORT - BIGUES DE FUSTA

SECCIÓ TRANSVERSAL

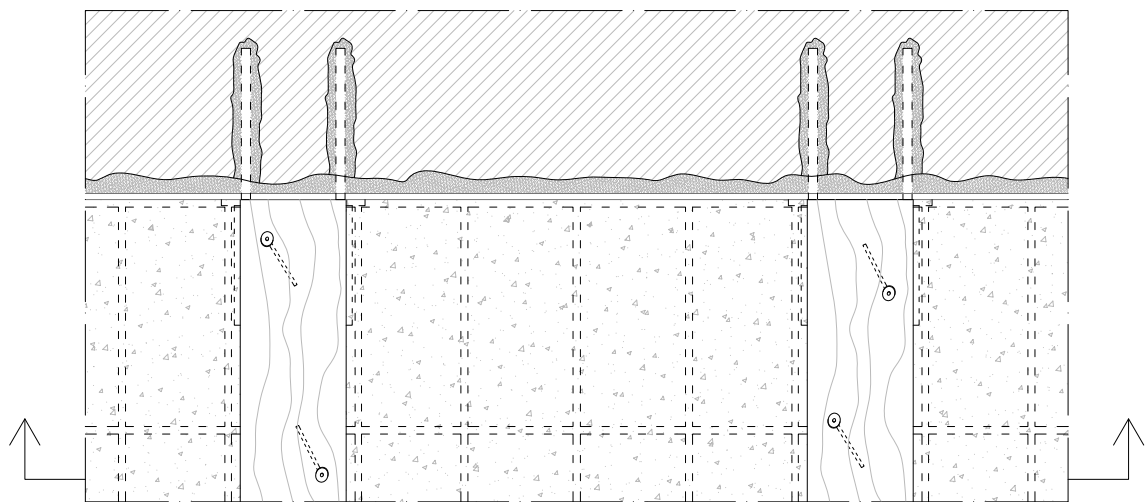

ALÇAT LONGITUDINAL

PERSPECTIVA

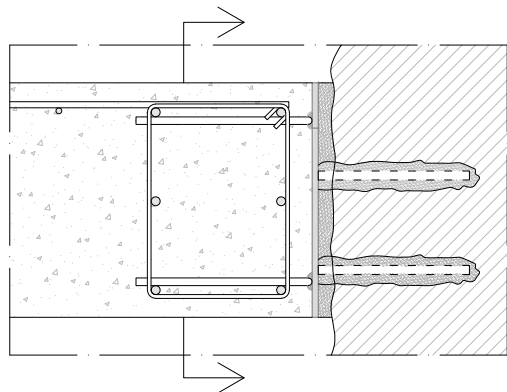
- A - MUR EXISTENT
- B - NOVA PLACA DE NIVELLACIÓ I ALINEACIÓ
- C - NOU SISTEMA DE SUPORT DE BIGUES DE FUSTA
- D - NOVES BIGUES DE FUSTA
- E - NOVA VOLTA CERÀMICA
- F - NOUS CONNECTORS FUSTA-FORMIGÓ
- G - NOVA CAPA DE COMPRESSIÓ

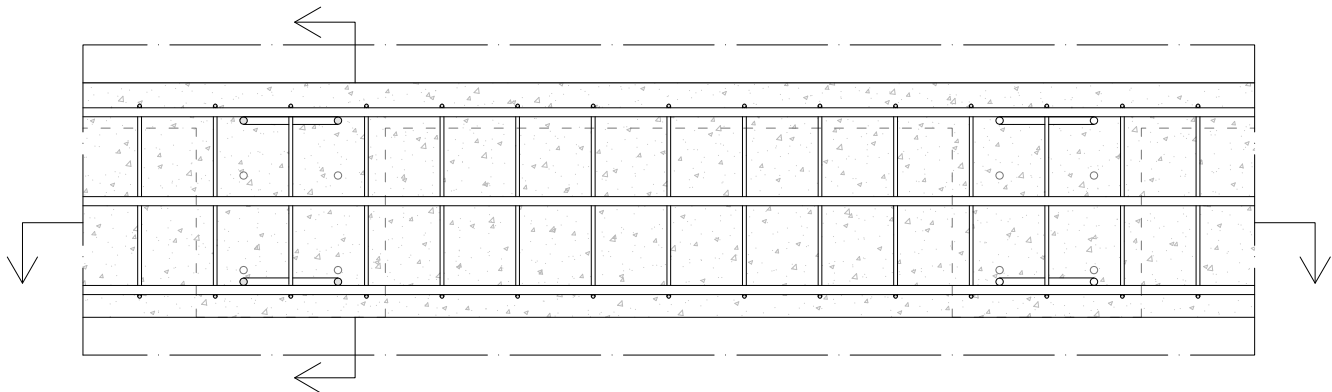
PLANTA

CAN RICART

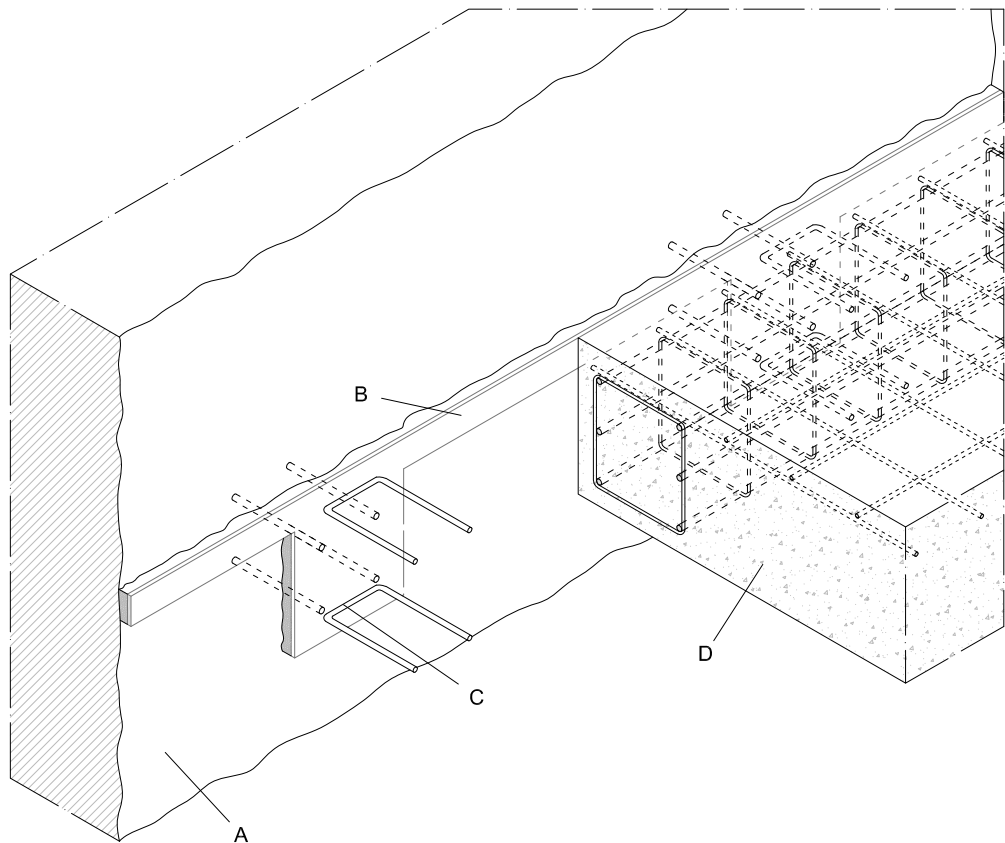
PLACA DE SUPORT - LLOSES DE FORMIGÓ

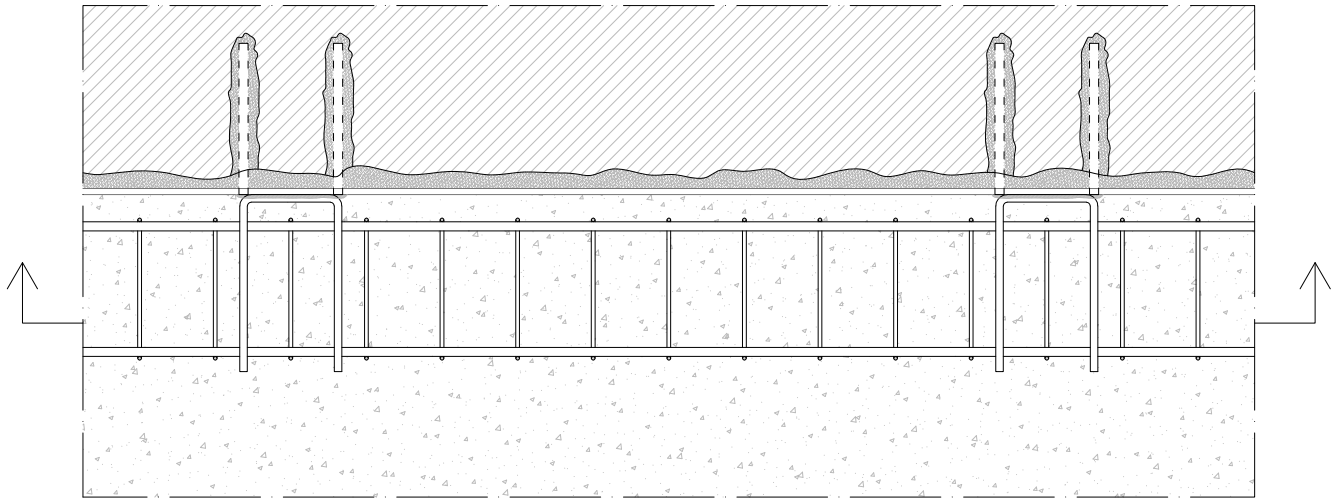
SECCIÓ TRANSVERSAL

ALÇAT LONGITUDINAL

PERSPECTIVA

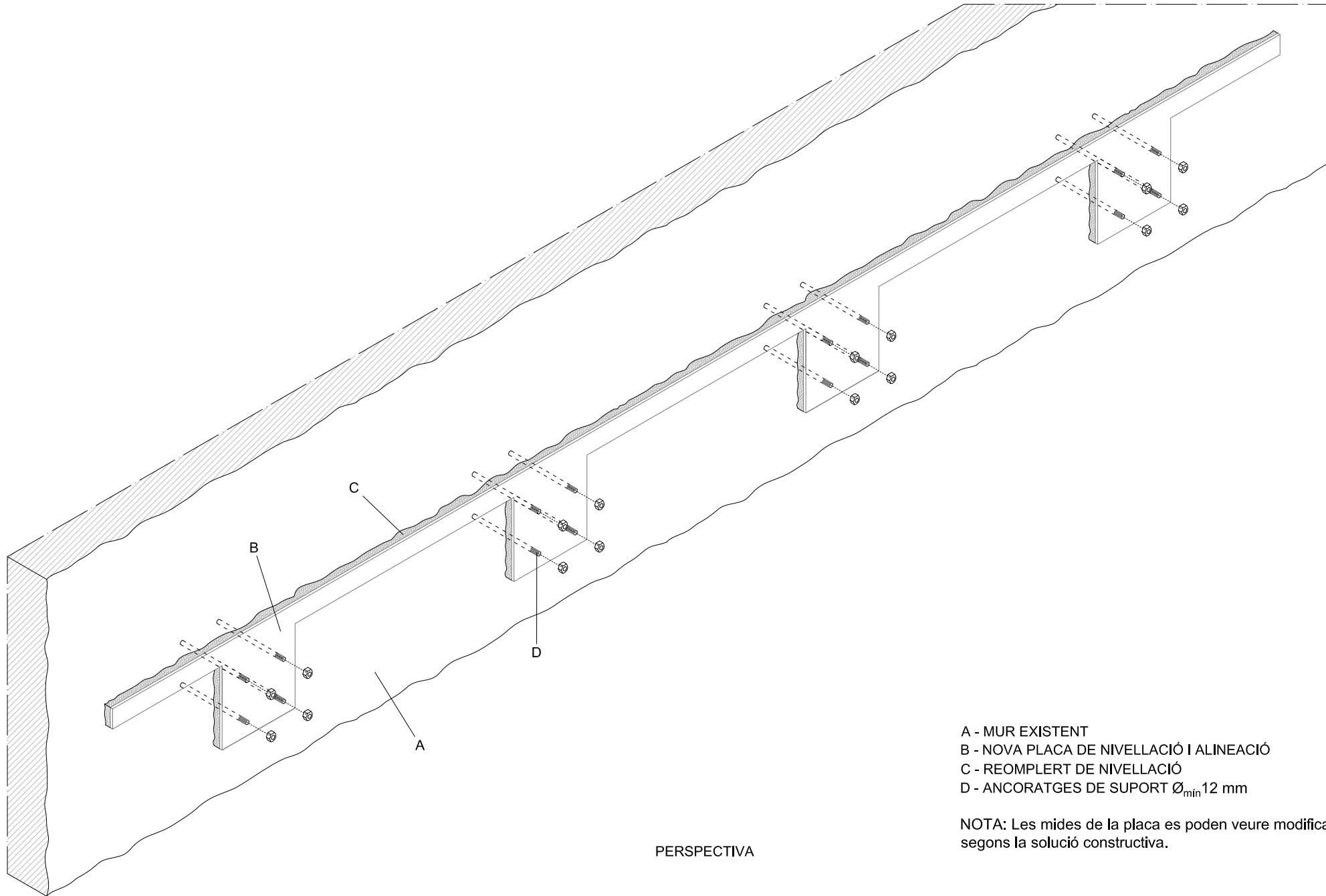
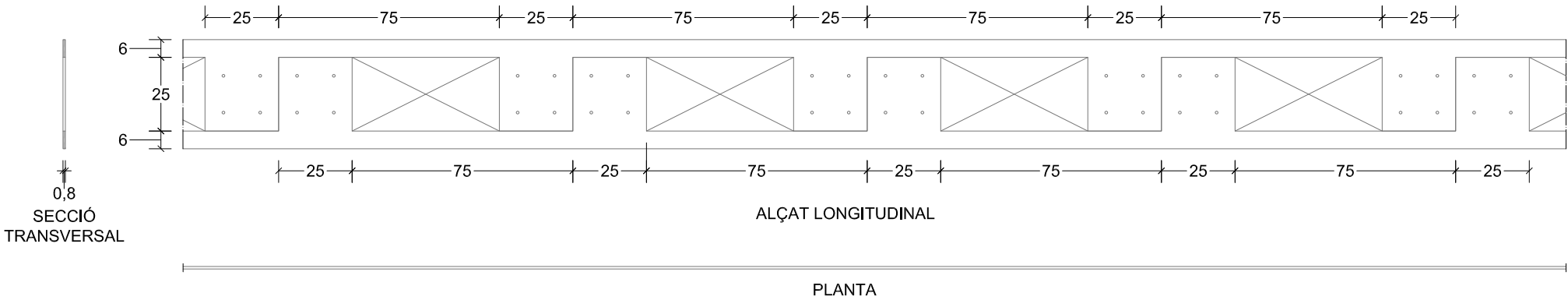

PLANTA

- A - MUR EXISTENT
- B - NOVA PLACA DE NIVELLACIÓ I ALINEACIÓ
- C - NOUS ELEMENTS DE CONNEXIÓ AMB LLOSA DE FORMIGÓ
- D - NOVA LLOSA DE FORMIGÓ

CAN RICART

PLACA DE SUPORT

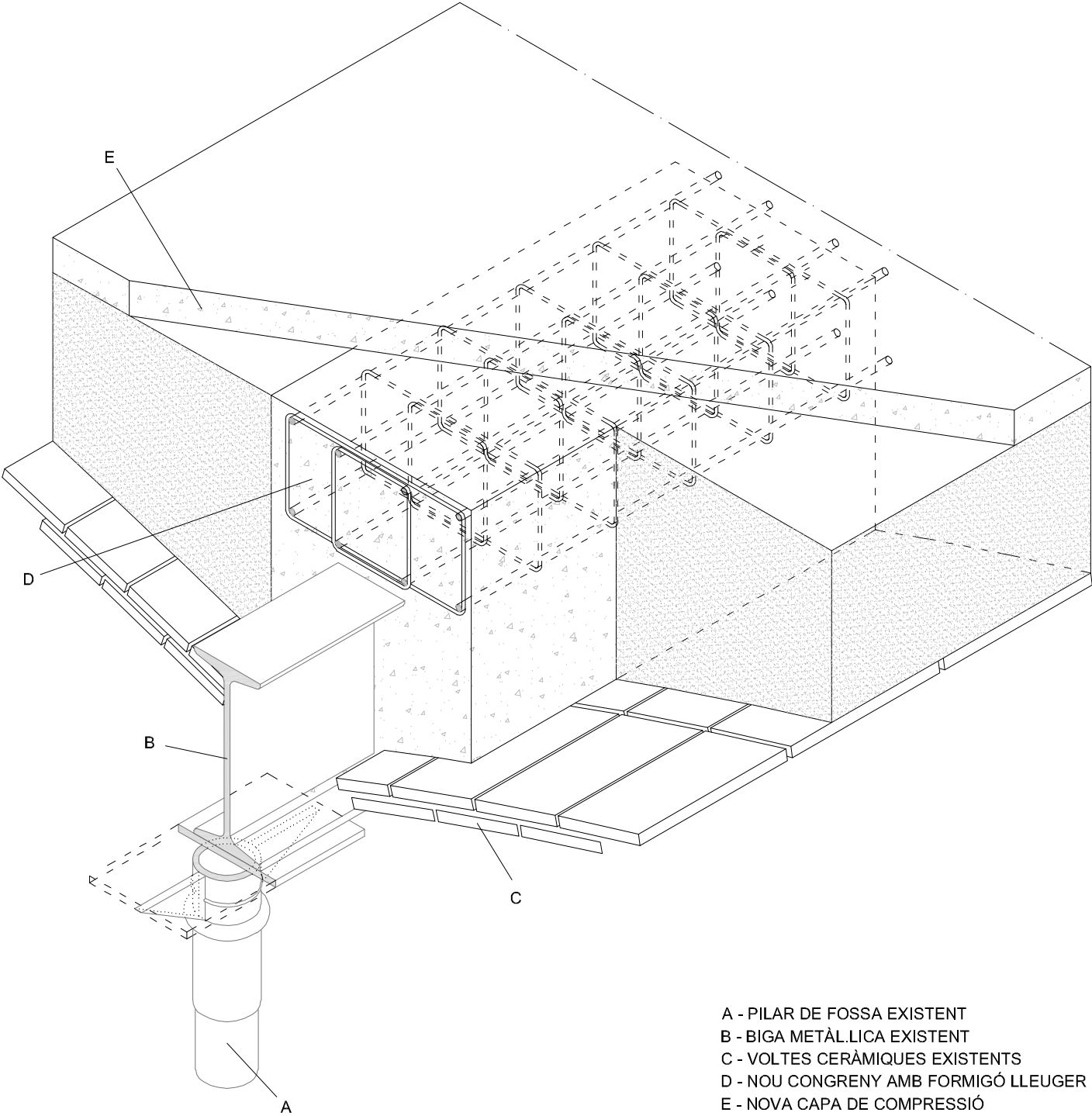

- A - MUR EXISTENT
- B - NOVA PLACA DE NIVELLACIÓ I ALINEACIÓ
- C - REOMPLERT DE NIVELLACIÓ
- D - ANCORATGES DE SUPORT $\varnothing_{\min} 12 \text{ mm}$

NOTA: Les mides de la placa es poden veure modificades segons la solució constructiva.

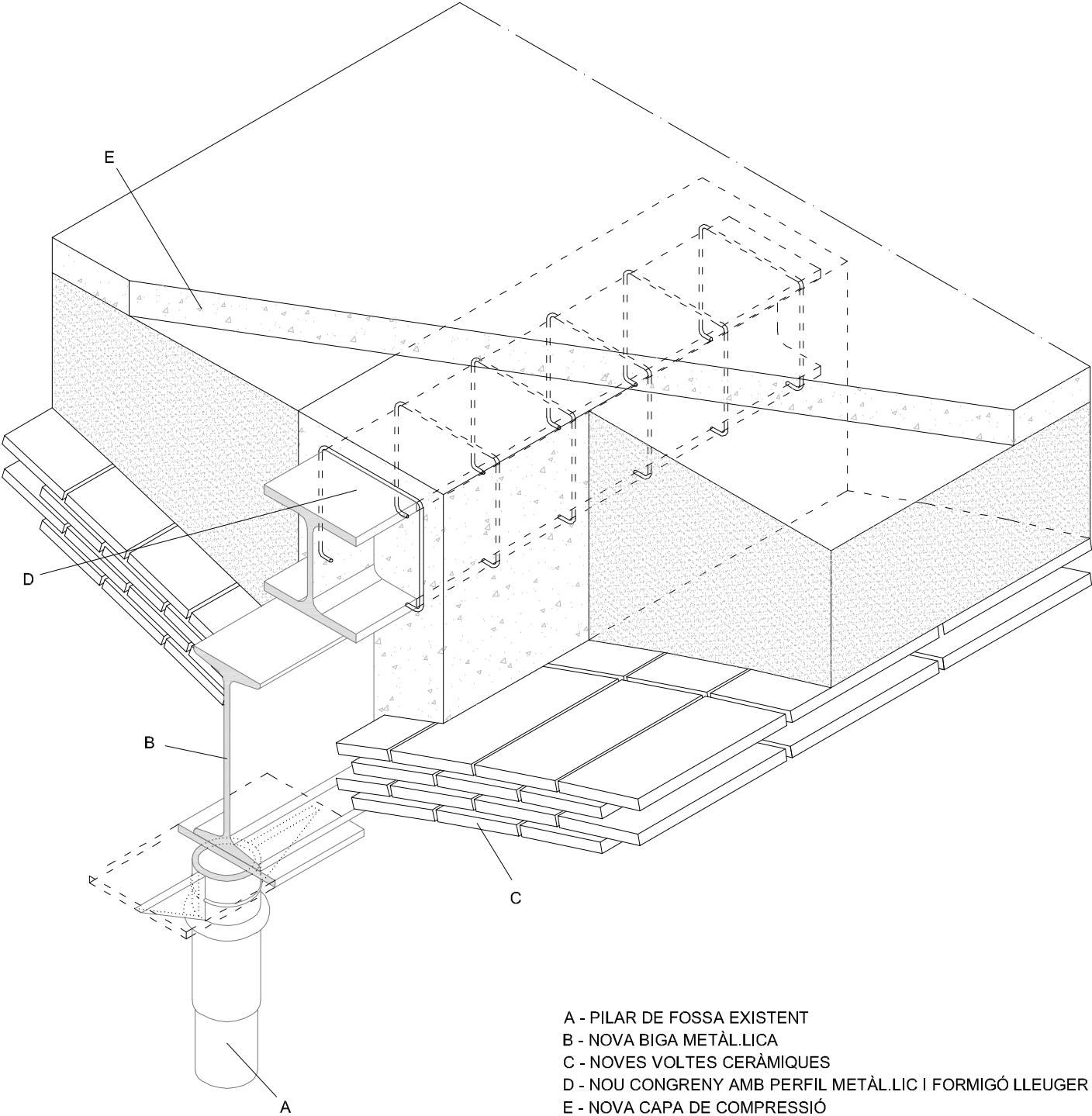
CAN RICART

REFORÇ VOLTES A CONSERVAR

- A - PILAR DE FOSSA EXISTENT
- B - BIGA METÀL·LICA EXISTENT
- C - VOLTES CERÀMIQUES EXISTENTS
- D - NOU CONGRENY AMB FORMIGÓ LLEUGER
- E - NOVA CAPA DE COMPRESSIÓ

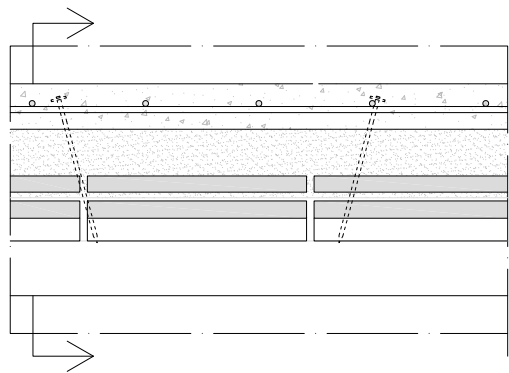
REFORÇ VOLTES NOVES

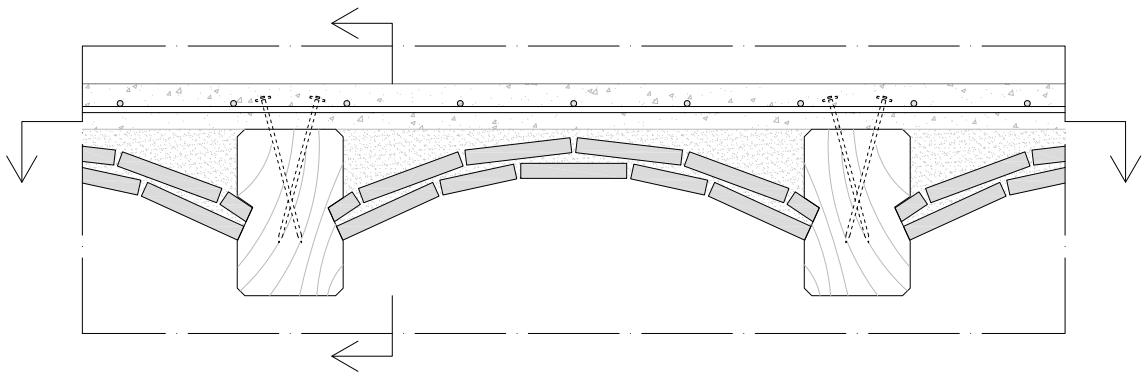
- A - PILAR DE FOSSA EXISTENT
- B - NOVA BIGA METÀL·LICA
- C - NOVES VOLTES CERÀMIQUES
- D - NOU CONGRENY AMB PERFIL METÀL·LIC I FORMIGÓ LLEUGER
- E - NOVA CAPA DE COMPRESSIÓ

CAN RICART

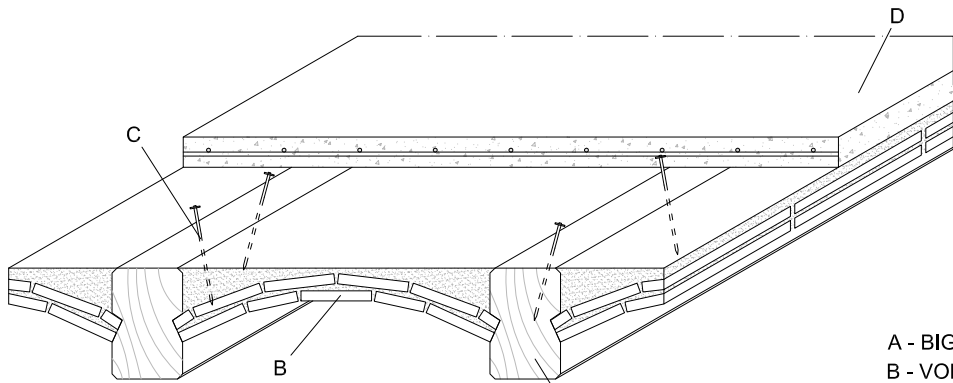
REFORÇ SOSTRES DE FUSTA

SECCIÓ TRANSVERSAL

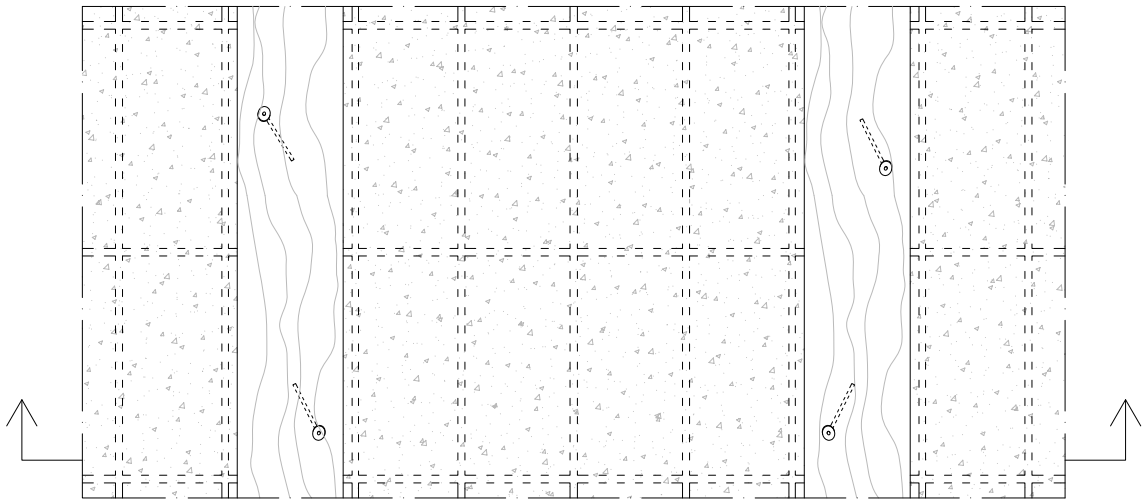

ALÇAT LONGITUDINAL

PERSPECTIVA

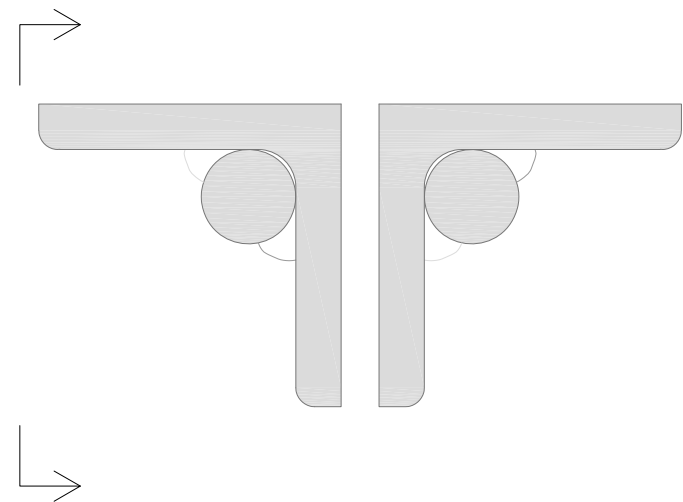
- A - BIGUES DE FUSTA EXISTENTS
- B - VOLTES CERÀMIQUES EXISTENTS
- C - NOUS CONNECTORS FUSTA-FORMIGÓ
- D - NOVA CAPA DE COMPRESSIÓ

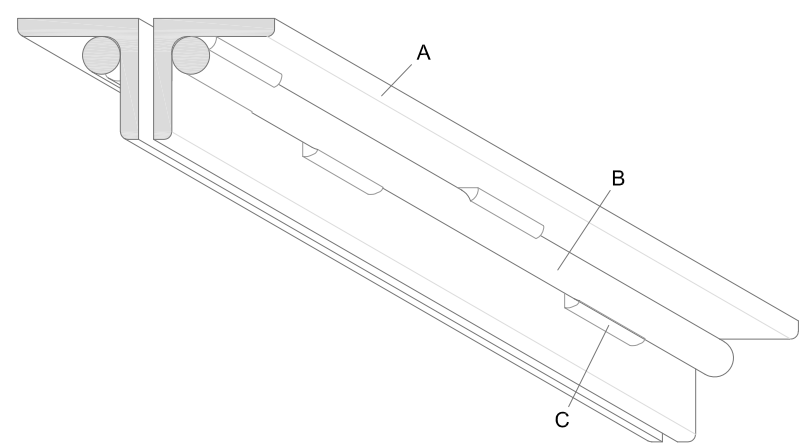
PLANTA

CAN RICART

REFORÇOS ENCAVALLADES - TIPUS 1

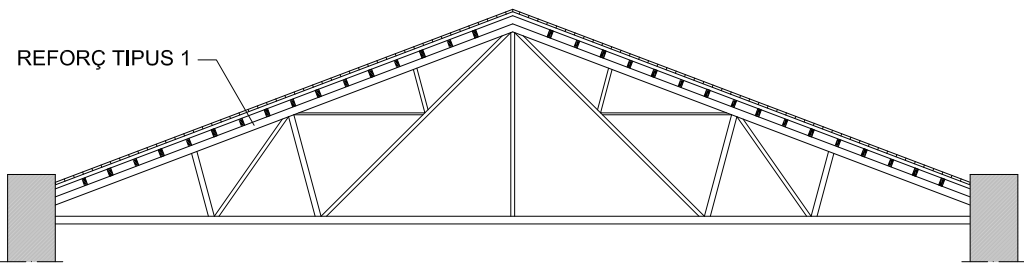

SECCIÓ TRANSVERSAL

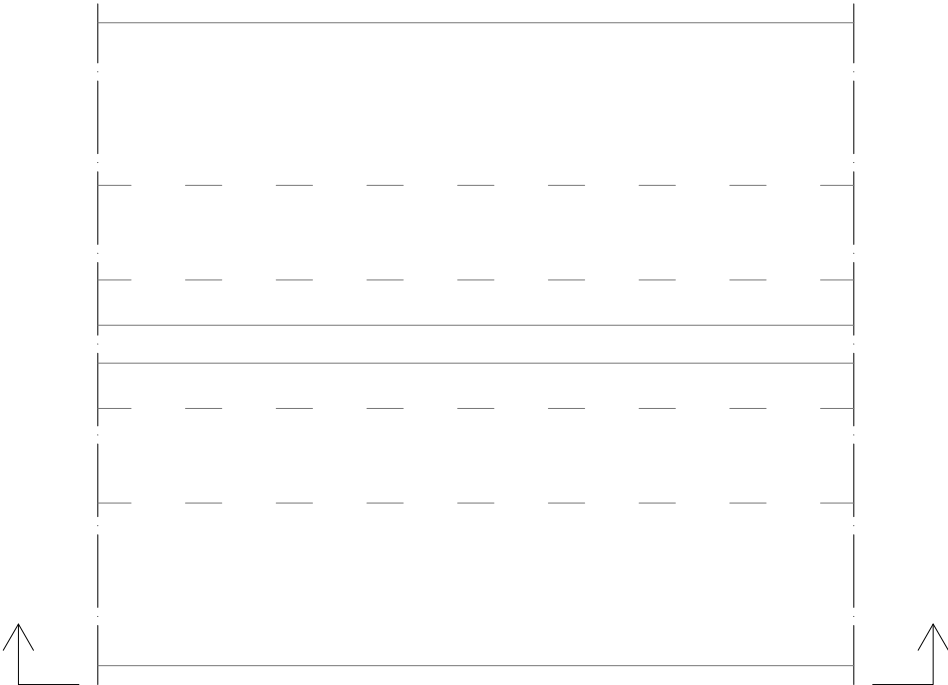

PERSPECTIVA

A - PERFIL METÀL·LIC EXISTENT
B - NOUS RODONS METÀL·LICS
C - SOLDADURA DISCONTINUA

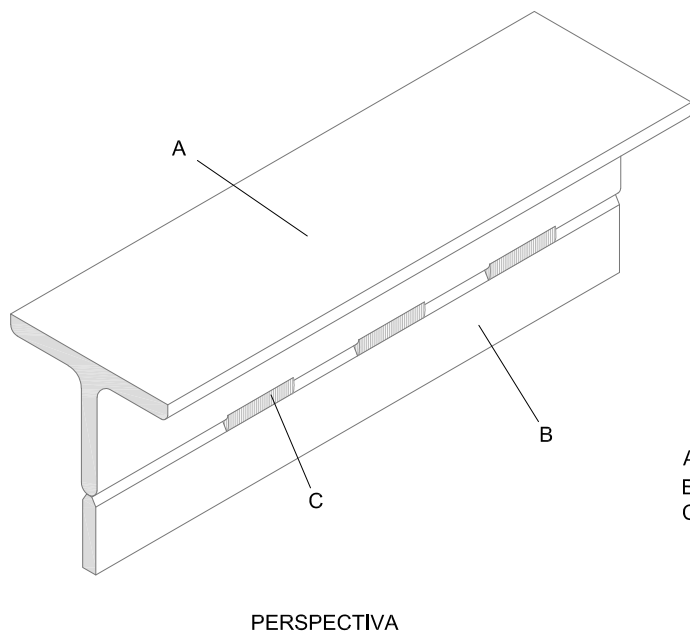
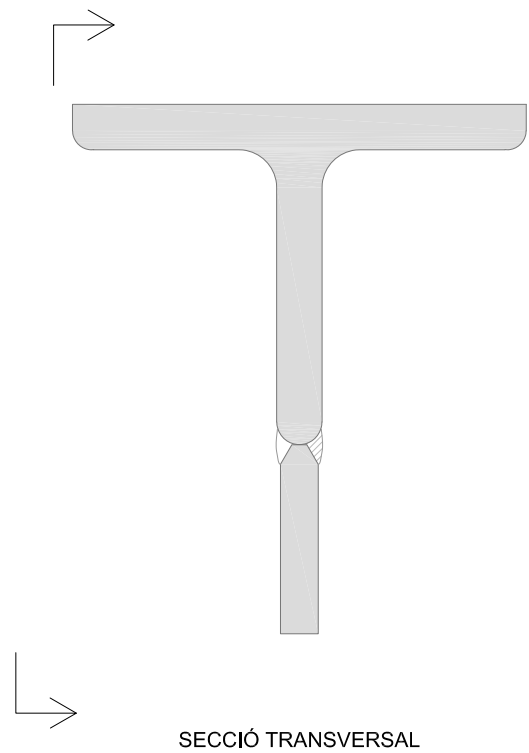
ALÇAT LONGITUDINAL

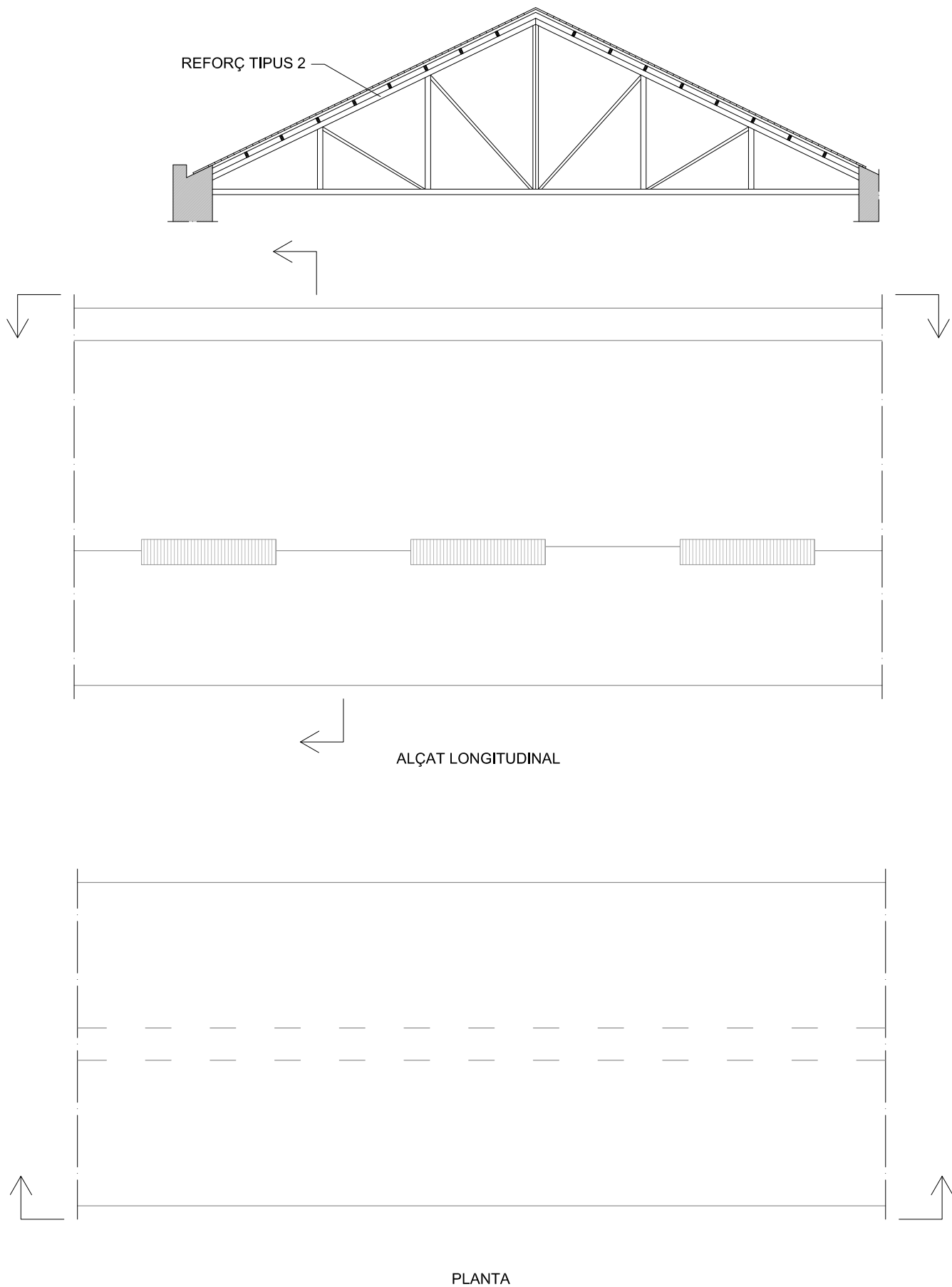
PLANTA

CAN RICART

REFORÇOS ENCAVALLADES - TIPUS 2

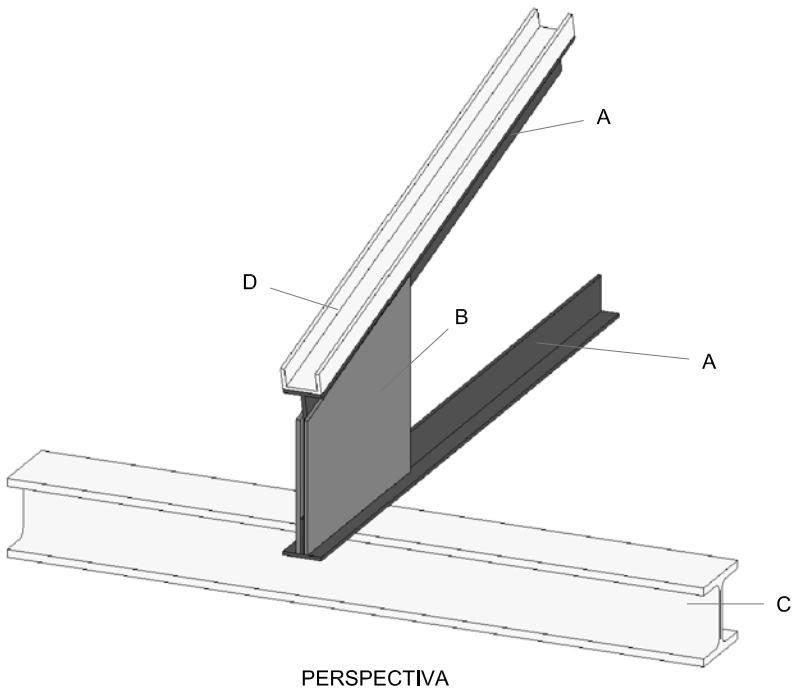
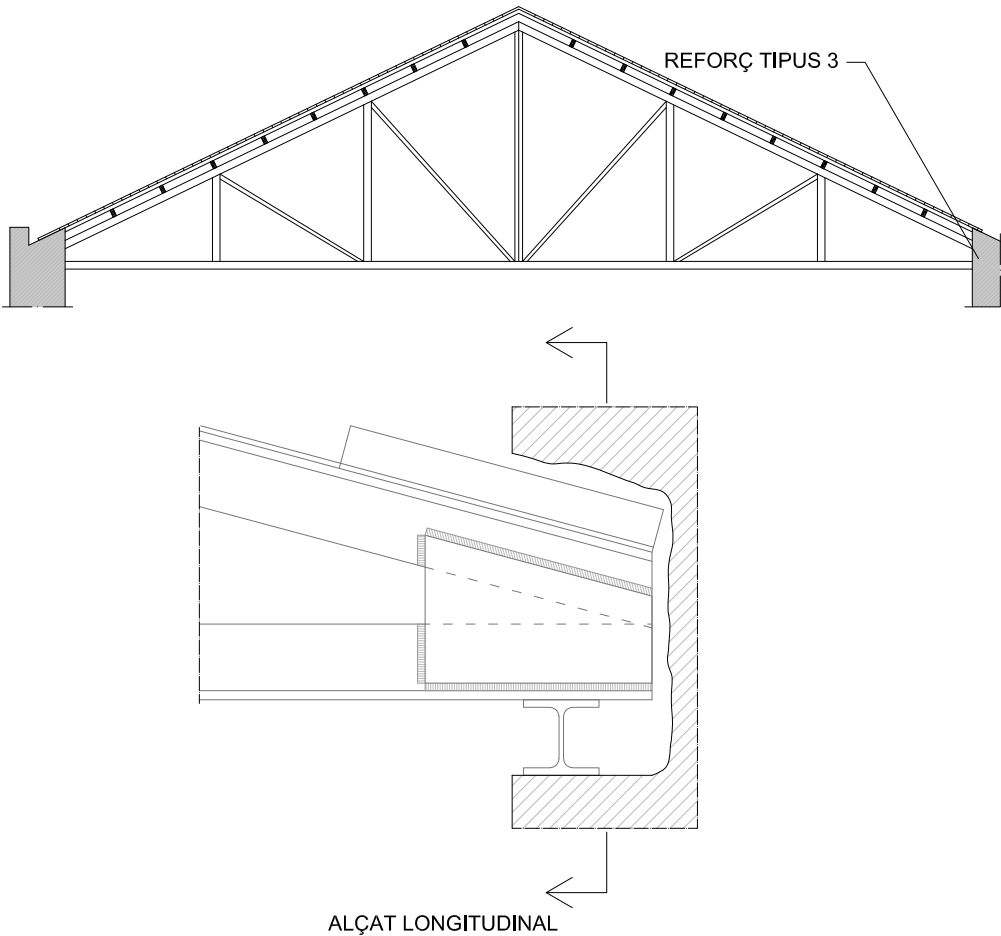
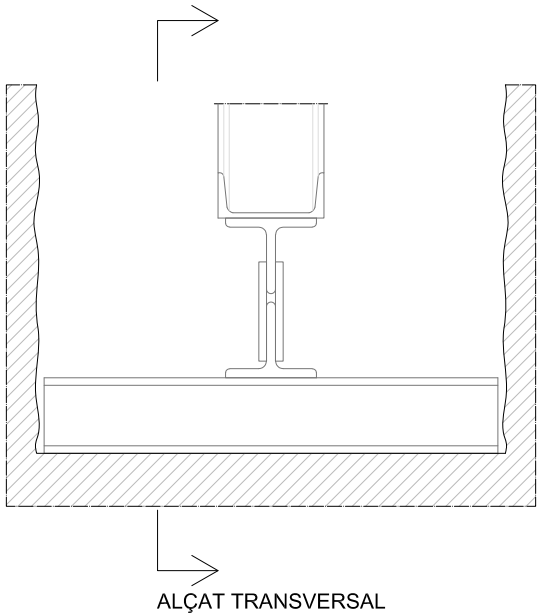

A - PERFIL METÀL·LIC EXISTENT
B - NOVA PLATINA METÀL·LICA
C - SOLDADURA DISCONTINUA

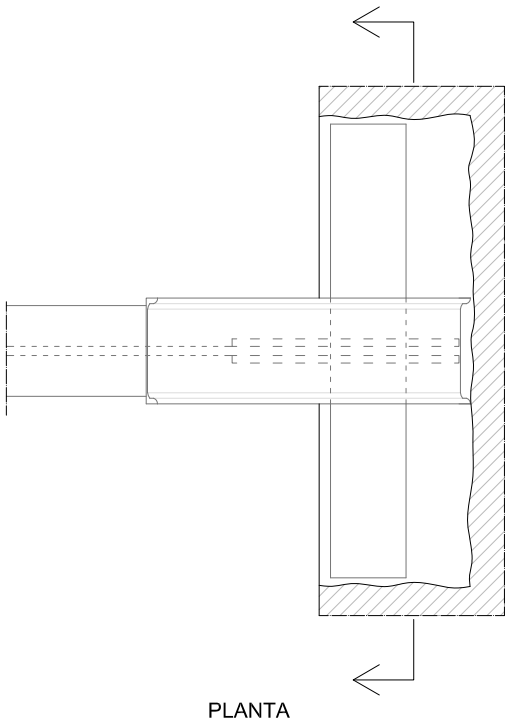

CAN RICART

REFORÇOS ENCAVALLADES - TIPUS 3

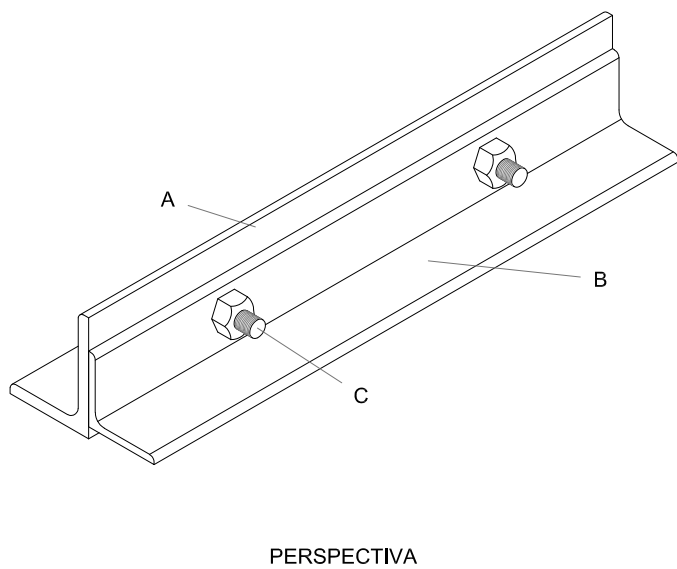
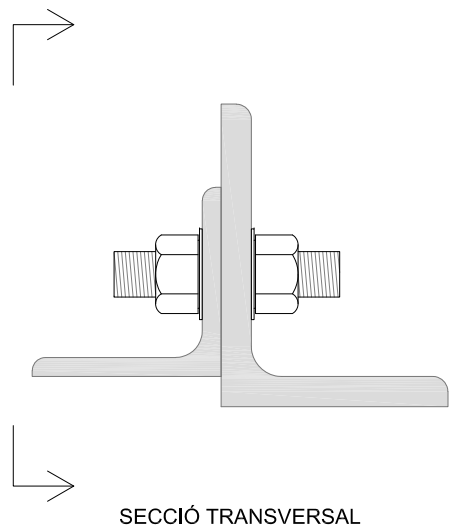

A - PERFILS METÀL·LICS EXISTENTS
B - PLATINES METÀL·LIQUES EXISTENTS
C - NOU PERFIL METÀL·LIC DE RECOLZAMENT
D - NOU PERFIL METÀL·LIC DE REFORÇ

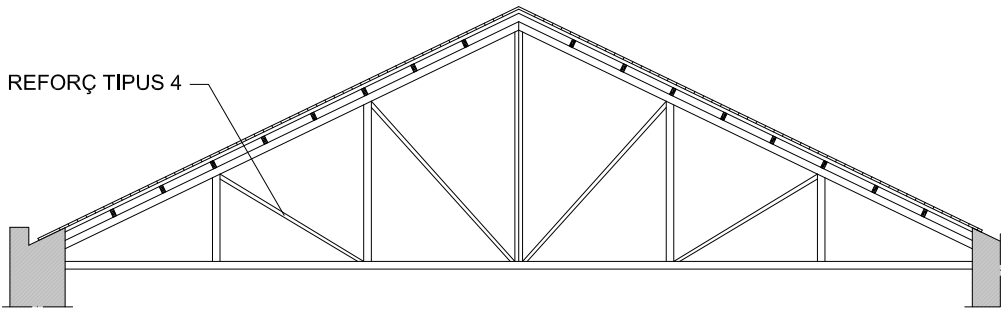

CAN RICART

REFORÇOS ENCAVALLADES - TIPUS 4

A - PERFIL METÀL·LIC EXISTENT
B - NOU PERFIL METÀL·LIC DE REFORÇ
C - NOUS CONNECTORS

Google Earth
data 2013 copyright

30m
N

 UNIVERSITAT de BARCELONA	ARQUITECTE ANDRÉS LEZCANO HORNO ÀREA D'INFRASTRUCTURES I SERVEIS GENERALS UB	TÍTOL DEL PROJECTE AVANTPROJECTE CAMPUS DE LES ARTS per a Can Ricart al districte 22 ^o de BCN	CLAU 18_20		ESCALES / ORIGINALS GRÀFIQUES	NOM DEL PLÀNOL: PROPOSTA : FOTOMONTATJE	DATA: 10-09-18 NOM FITXER: A10-02	PLÀNOL 79 FULL...79...DE...80...
---	--	--	---------------	--	--	--	--	--

